

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலொழுகு

பதிப்பாசிரியர்

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர் "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்"
3B, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி - 620 017.

விலை ரூ 24/-

தபாற் கூலி தனி

ஸ்ரீ ரங்கநாச்சியார் அச்சுக்கூடம்,
214, கீழ உத்திர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி - 6
☎ : (0431) 434398

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலொழுது

பதிப்பாசிரியர்:-

ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்

ஆசிரியர் “ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்”

3B, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி - 620 017.

பதிப்பித்தவர்கள்:

1.ஸ்ரீ.ரா.ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப
தர்ம சொத்துக்களின் ஆதரவில் வெளியிடப்பெற்றது

டிரஸ்டிகள்:-

S.கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் M.A., B.L.,அட்வகேட்

S.ராம அய்யங்கார். B.Sc., B.L.,அட்வகேட்

2. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ

214, கீழ் உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி -6

விலை ரூ 24/-

தபாற் கூலி தனி

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் அச்சுக்கூடம்

214, கீழ் உத்தர வீதி, ஸ்ரீரங்கம் திருச்சி-6[0431] 434398

முன்னுரை

[ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர், 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ-தர்சனம்', திருச்சி-17.]

“கோயில் ஒழுகு” என்னும் நூல், “கோயில்” என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அனைவராலும் வழங்கப்படும் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் வரலாற்றை, இதிஹாஸபுராண காலத்திலிருந்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை கூறுவதாகும். ஸ்ரீரங்கம் கோயில் அதிகாரிகளால் செவிவழிச்செய்திகளையும், கல்வெட்டுகளையுங்கொண்டு அவ்வப்போது தொகுக்கப்பட்டு உருவான நூல் இது. இதேபோல் திருமலையின் வரலாற்றைக் கூறும் “திருமலை ஒழுகு” என்னும் நூலும் திருப்பதியில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நிர்வாஹத்தை ஒழுங்குபடுத்தியவர் என்பது பிரஸித்தம். “ராமாநுஜார்ய துஷ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்...ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீயமநுபத்ரவாம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய” [ராமாநுஜா சார்யருடைய சிறந்த ஆணை மேன்மேலும் வளரட்டும்; ஸ்ரீய:பதியே! திருவரங்கச் செல்வத்தை இடையூறில்லாமல் தினந்தோறும் வளர்த்தருள்வாய்] என்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகம் முழுதும் இன்றும் எல்லாக்கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் தினந்தோறும் அநுஸந்தித்து வருவது இதை வலியுறுத்தும். எம்பெருமானார் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் நிர்வாஹத்தை ஒழுங்குபடுத்திய முறை குருபரம்பரை நூல்களிலும் காணக்கிடைக்கிறதானாலும், கோயிலொழுக்கிலேயே அது விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிஹாஸபுராணகால வரலாறுகளும், ஆழ்வார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முந்திய ஆசார்யர்கள் கால வரலாறுகளும் இதில் சுருக்கமாகவே குறிக்கப்பட்டு, எம்பெருமானார் கால வரலாறுகள் மிக விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால், இக்கோயிலொழுகு எம்பெருமானார் காலத்திலோ அல்லது அதை ஒட்டியோ எழுதத் தொடங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என விளங்குகிறது.

1888-ம் வருஷமும், 1909-ம் வருஷமும் அச்சிடப்பெற்ற இரு பதிப்புகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு இப்பதிப்பு அச்சிடப்

பட்டுள்ளது. இதில் 1888-ம் ஓ பதிப்பே சரியான முறையில் அமைந்துள்ளது என்பதை இப்பதிப்பில் 25, 72-ம் பக்கங்களிலுள்ள அடிக்குறிப்புகளிலிருந்து காணலாம்.

திருப்பதி ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வரா பல்கலைக்கழகத்தில் சரித்திரப் பேராசிரியராயிருந்த (டாக்டர்) V. N. ஹாரி ராவ் அவர்களால், 1961ல் “கோயில் ஒழுகு” பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சி நூல் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பெற்றது. அதில் அவர் “கோயில் ஒழுகு”க்கு ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு பொன்றையும் இணைத்துள்ளார். [இந்நூல் ராக்ஹேளஸ் & ஸன்ஸ்(பி)லிமிடெட், 3, சுங்குராமசெட்டி தெரு, சென்னை-1 என்னும் விலாசத்தில் கிடைக்கிறது.] அதில் அச்சிடப் படாத ஒலைச்சுவடியொன்றையும், கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றையும் கொண்டு (180 முதல் 204 ஈருக) 25 பக்கங்கள் மொழிபெயர்ப்பைச் சேர்த்திருக்கிறார். இப்பகுதி நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. எவராவது உதவினால் மறுபதிப்பில் சேர்ப்போம்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்நூல் இப்போது கிடைக்காமலிருப்பது கண்டு ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸ்ரீமந் நாராயண ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி இதை அச்சிடும்படி நியமித்தருளினார். அவரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற க்ரந்த், ப்ரகாஸந ஸமிதி, எந்நதயாரால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற S. R. S. K. S. டிரஸ்ட் ஆகிய இரண்டு நிறுவனங்களின் உதவியால் இந்நூல் இப்போது வெளிவருகிறது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களும், சரித்திர ஆசிரியர்களும் இந்நூலின் உதவிகொண்டு ஸ்ரீரங்கம் கோயில்பற்றியும், வைணவம் பற்றியும், பல சரித்திர உண்மைகளை அறியலாம். இத்தகைய நூல்களை ஆஸ்திகவுலகம் ஆதரித்தால், ஜீயர் ஸ்வாமியும், நாமும் மேலும் பல நூல்களை வெளியிட உதவியாயிருக்கும்.

நள-ஓ
விஜயதசமி }
(3-10-76)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
“ஆசிரியர்” ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதாஸனம்.

விஷயஸூசிகை

எண்	விஷயம்	பக்கம்
1.	தூர்மவர்மாவின் கைங்கர்யம்	1
2.	கிளிசோழன் கைங்கர்யம்	2
3.	ராஜமஹேந்திர சோழன் கைங்கர்யம்	3
4.	நந்தசோழன் கைங்கர்யம்	3
5.	குலசேகரப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	5
6.	ஆரியபட்டாள்வாசல்	5
7.	திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்	6
8.	சோளேந்திரலிம்ஹன் கைங்கர்யம்	10
9.	கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டநாயக்கர் கைங்கர்யம்	11
10.	விக்ரமசோழனான அகலங்கன் கைங்கர்யம்	11
11.	சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்	11
12.	எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில் பொன்மேய்ந்த பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்	12
13.	குலோத்துங்கசோழன் கைங்கர்யம்	15
14.	கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	15
15.	கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	15
16.	மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	15
17.	வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்	16
18.	ஆகுளூர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம்	16
19.	தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	16
20.	வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்	16
21.	திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யம்	16
22.	பள்ளிகொண்டான்சோழன் கைங்கர்யம்	17
23.	கலியுகராமன் கைங்கர்யம்	17
24.	திருக்குறளப்பன் ஸந்நிதி	17
25.	வல்லபதேவன் கைங்கர்யம்	18
26.	திருமங்கைமன்னன் கைங்கர்யம்	18
27.	காட்டழகியசிங்கர்	19
28.	சோழன் பிரதிஷ்டை	19
29.	டில்லீசுவரன் அழகியமணவாளனைக் கொண்டுபோனது	19
30.	ஸ்துலத்தார் அழகியமணவாளனை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கெர்ண்வெந்தது	20
31.	ஸுரதாணி பெருமானைத் தேடிக்காணாமல் சரீரம்விட்டது	21
32.	கொடவர் அழகியமணவாளனைக் காத்தது	22

33.	புலிசுவரன் ஆச்சரியப்பட்டது	23
34.	திருவரங்க மாளிகையாரையும் வேறே நாச்சியாரையும் கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது	23
35.	அழகியமணவாளனையும் கொடவரையும் இருளர் கண்டது	24
36.	பெருமானையும் கொடவரையும் சந்திரகிரிப்ரபு வெளிப்படுத்தினது	25
37.	கொடவர் பெருமானுடன் கோயிலில் எழுந்தருள, பரிஜநங்கள் தகைந்தது	25
*38.	கோபண உடையார், அழகியமணவாளனை சிங்கபுரத்தில் ஆதரித்து எழுந்தருளப்பண்ணினது	25
*39.	கோபணவுடையார், குண்டுஸாளுவயர், விருப்பண உடையார் கைங்கர்யம்	27
40.	வண்ணானாலே அழகியமணவாளனென்று தெளிந்த ராஜேந்திரசோழன் கைங்கர்யம்	28
41.	திருத்தாழ்வரைதாஸர், ஈரங்கொல்லி, பஞ்சகொண்டான், இசையறியும் பெருமாள் கூட்டத்தார் என்னும் அருளப்பாடு	30
42.	ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கல்பித்த கட்டளை	30
43.	கூயகஸார்வபௌமனான அழகியமணவாளன், பாடுவார்க்கு அரையர் என்னும் திருநாமமும் குல்லாவும், தொங்கல்பட்டும் ஸ்ரீதித்தது	34
44.	உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, ஆளவந்தார் வைபவம்	34
45.	ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானாரையர் வைபவம்	35
46.	உடையவர் வைபவம்	36
47.	உடையவர்-ஸந்நிதி, பரிகரங்களுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தல்	42
48.	பட்டர் வைபவம்	58
49.	சீராமப்பிள்ளை வைபவம்	59
50.	கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்	59
51.	பெரியாயி, சிறியாயி வைபவம்	67

• 38, 39-விஷயங்கள்-பக்கம் 72 அடிக்குறிப்பில் கண்டபடி அங்கு இருக்கவேண்டியவை.

52.	ஈயான் ராமாநுஜாசார்யர் வைபவம்	68
53.	எம்பெருமானடியாள் கோயிலைக்காத்தது	68
54.	அழகியமணவாளப்பெருமாள், ஜோதிஷ்குடி, திருமாலிருஞ்சோலை, கோழிக்கூடு, புங்கனூர் வழியாகத் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளினது	71
55.	பெருமாள் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளியது	72
56.	எம்பெருமானடியாளுக்குக் கட்டளையிட்டது	72
57.	திருவாழிக்கல் பொகட்டது	74
58.	பெரியகிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	75
*59.	நாக மங்கூலம் அண்ணப்பவுடையார் கைங்கர்யம்	75
60.	திம்ம ராகுத்தர் கைங்கர்யம்	75
61.	ஹரிஹர ராயர் கைங்கர்யம்	76
62.	வேதூர்ய பூட்டர் ஸ்ரீ கார்யம் நிர்வஹித்தது	76
63.	கந்தாடையார் அதிநுமாயிருந்த உடையவர் ஸந்நிதியை வேதூசார்யபட்டர் உடன்படிக்கை கொடுத்துத் தன் வசமாக்கினது	76
64.	பெரியகிருஷ்ணராயருத்தமநம்பி, பெரியநம்பி வம்ஸஸ்தூர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தது	78
65.	கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹாராயர் காலத்தில், உத்தமநம்பி சக்ரராயருடன் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தது	78
66.	வழியடிமைநிலையிட்ட பெருமாளுத்தமநம்பி பிள்ளை கைங்கர்யம்	79
67.	உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்கராஜர் கைங்கர்யம்	80
68.	விருப்பண்ணவுடையார் கைங்கர்யம்	80
69.	பெரியஜீயர், உத்தமநம்பியைக்கொண்டு கந்தாடை அண்ணனுக்கு ஏற்படுத்தின மரியாதைகள்	81
70.	சக்ரராயர் கைங்கர்யம்	82
71.	தென்னாயக்கர் கைங்கர்யம்	83
72.	சாத்தாத நரசிங்கதூஸர் கைங்கர்யம்	83
73.	நம்பெருமாள் 'ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாத்ரம்' என்னும் தனியன் ஸாதித்தது	83
74.	எல்லைக்கரைமதிள் கட்டினது	84

* 59, 60, 61, 74 to 77, 80 to 84, 89 to 95 தலைப்புகள் 1888-ம் ஸ்ரீ பதிப்பில் மாத்திரம் உள்ளன. 1909-ம் ஸ்ரீ பதிப்பில் தலைப்புகளில்லாமல் விஷயங்கள் உள்ளன.

75.	அண்ண ஆண்டப்ப உடையார்	
	திருமலைதந்தான் கைங்கர்யம்	84
76.	அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம்	84
77.	பராசர் கைங்கர்யம்	84
78.	புத்தூர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் கைங்கர்யம்	84
79.	உத்தமநம்பி, சக்ரராயர் நிர்வஹித்தது	84
80.	கருடவாஹநபண்டிதர் கைங்கர்யம்	85
81.	அண்ணப்பருடையார் கைங்கர்யம்	85
82.	நாகராஜ உடையார் கைங்கர்யம்	85
83.	வழியடிமைநிலையிட்ட உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	85
84.	பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்	85
85.	முவெந்திறையார் திராவினேதீர்த்தார்,	
	திருவேங்கடமுடையான் கைங்கர்யம்	87
86.	திருமலைநாதவுத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	87
87.	க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்	89
88.	குடல்சாரவாளநயினார் கைங்கர்யம்	89
89.	கோவிந்தராஜர் கைங்கர்யம்	89
90.	கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்	90
91.	ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்	90
92.	அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை	90
93.	கம்பயராஜா கைங்கர்யம்	90
94.	ஆழ்வார்ஜீயர் கைங்கர்யம்	90
95.	அழகர் கைங்கர்யம்	90
96.	ஸாஸுவதிருமலைராஜா கைங்கர்யம்	91
97.	கந்தாடை ராமாநுஜதாஸர் கைங்கர்யம்	92
98.	தேவதாயம் ராயரதிநமானது	96
99.	உடையவர் கல்பித்த கட்டுக்கொலைந்தது	97
100.	நம்பெருமாள் கோயிலிலேயே எழுந்தருளியிருந்தது	97
101.	விசுவநாதநாயக்கரைக்கொண்டு,	
	நரலிம்ஹாசார்யர் பண்ணின கைங்கர்யம்	97
102.	க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்	98
103.	குமாரக்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்	98
104.	உத்தமநம்பிக்கும் பட்டர் திருமலாசார்யருக்கும்	
	உண்டான கலஹம்	99

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

கோயிலொழுகு

“மாடமாளிகைசூழ் திருவீதியும் மன்னுசேர்திருவிக்கிரமன்
வீதியும்
ஆடல்மாறனகங்கன்வீதியும் ஆலிநாடனமர்ந்துறைவீதியும்
கூடல்வாழ்குலசேகரன்வீதியும் குலவிராசமகேந்திரன்வீதியும்
தேடரியதர்மவர்மாவின்வீதியும் தென்னரங்கர்
திருவாவரணமே”

என்று பூர்வர்கள் திருவரங்கந் திருப்பதியை அநுப,
வித்தபடியே, பூர்வர்கள் பண்ணின திருப்பணி கைங்கர்யத்
துக்கு விவரம்:—

ஆதிபூரஹ்மா ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை லபித்து ஸத்ய
லோகத்திலே அநேகநாள் ஆராதித்தவநந்தரம், அந்த
திவ்ய விமாநத்தை இக்ஷவாகு லபித்து, அயோத்யா
பட்டணத்தில் நெடுங்காலம் திருவாராத்யநம் கண்டருளி,
தத்யவம்ஸ்யராய் ஆராதித்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன், தம்
முடைய க்ருபையினாலே ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை ஸ்ரீவிபீஷ்
ணழ்வானுக்குக் கொடுக்க, அவனும் அந்த விமாநத்தை
ஸிரஸா வஹித்துக்கொண்டு, இரண்டு திருக்காவேரி
நடுவிலே ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணிக் கரையிலே கொண்டுவந்து
அவ்விமாநத்தை தர்மவர்மா லபித்துப்போர;

தர்மவர்மாவின் கைங்கர்யம்

திருவாசலும், அமுதுமண்டபமும், கோயிலாழ்வாரைச்
சூழ்ந்த திருவெண்ணாழியும், திருவணுக்கன் திருவாசல்
திருமதினும், திருநடைமாளிகை, அழகியமணவாளன்
திருமண்டபம் முதலான பல திருமண்டபங்களும், பல
கோ—1

திருமதிள்களும், பல கோபுரங்களும், சேனைமுதலியார் கோயிலும், விமாநமும், அதுக்கு வடமேல்புறத்திலே இரண்டாம் திருமதிளில் வடக்கு வாசலுக்குமேலே திருக்கோபுரநயினாரும், திருக்கோபுரமும். சந்தூர புஷ்கரிணிக் கரை ஆஸ்தாந மண்டபமும் கட்டிவைக்கையில் தூர்ம வர்மாவின் கைங்கர்யம்.

கிவீசோழன் கைங்கர்யம்

அதன்பின், அநேககாலத்துக்குப் பிற்பாடு திருக்காவேரி ஸ்தூபிபர்யந்தம் மணல்கொழித்து பூஹுகாலமாய்க் காடு மூடிப்போன வந்தரம், யாத்ருச்சிகமாக தூர்மவர்மாவின் வகையில் சோழன் அந்தவிடத்திலே ஒருமரத்தின் நிழலிலே யிருக்க, அந்த மரத்தின் மேலே ஒரு * ஸுகமிருந்து

காவேரி விரஜா ஸேயம் வைகுண்டம் ரங்குமந்திரம் ।

ஸ வாஸுதேயுவோ ரங்கேஸு: ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பத்யம் ॥ (1)

விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேத்யஸ்ருங்கம் மஹாத்யபுதம் ।

ஸ்ரீரங்குஸாயீ பக்யவாந ப்ரணவார்த்தப்ரகாஸக: ॥ (2)

என்று இரண்டு ஸ்லோகத்தையும் அநேகாவருத்தி சொல்லக் கேட்டு, சோழனும் ஆஸ்சர்யப்பட்டு, “இந்தக் கிளி புராணவசநம் சொல்லிற்றே! இதென்ன?” என்று விசாரித்து, தெரியாதபடியினாலே, ஸ்ரீரங்குவிமாநத்தை உண்டு பண்ணுகிறதுக்கு, அந்த மரத்துக்கு மேற்கே திருமுடிக்கு நடுவிலே அஸ்திவாரம் பறித்து அரையளவு தலைவரையும் ஏறினவளவிலே, அவன் ஸ்வப்நத்திலே “நாம் அந்த மரத்தின் கீழே இருக்கிறோம்” என்று சொல்ல; அவனும் அந்த மரத்தின் கீழே ஸ்ரீரங்கு விமாநம் இருக்கக்கண்டு ஸந்தோஷித்து, அந்தக் காடுவெட்டி மணலையும் பறிப்பித்து, கோயிலாழ்வார் விமாநம் முதலாகத் திருவீதியுட்பட பூர்வப்ராகாரம் எல்லாவற்றையும் தென்னாறு வடவாறுகளும் கட்டி வைத்து, பல திருநந்தவநங்களையும் உண்டாக்கி, திருப்

பணித் திருவாராதநங்களும் கண்டருளப்பண்ணி, திருவரங்கம் திருப்பதி என்று விளங்கினது, தூர்மவர்மாவின் வகையில் கிளிசோழன் கைங்கர்யம்.

ராஜமஹேந்திர சோழன் கைங்கர்யம்

ததநந்தரம், ராஜமஹேந்த்ரன், ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் திருக்காவேரி பெருகிவந்தால் திருவணுக்கன் திருவாசலுக்குள்ளே ஊற்றுறலாயிருக்கையில், அதைத்துற்பித்து, திருவனந்தாழ்வான் கண்வளர்ந்தருளுகிறவிடமும் முதலாகத் தளவரிசை பண்ணுவித்து, கோயிலாழ்வாரைச்சூழ எழுந்தருளியிருக்கிற நாராயணர், நாபிநளிநர், நாகுஸயநர், நாரஸிம்ஹர் இருக்கிற தளவரிசை மட்டத்துக்கு மேலேயும் எடுத்துக்கட்டி, தூணும் எழவீசிக் கட்டிவைத்துத் தளவரிசையும் படுப்பித்து, இரண்டாம் ஆவரணத்துத் திருமதிள்களும், தெற்குத் திருவாசல் கோபுரமும், வடவண்டைத் திருவாசலும், தூர்மவர்மாவின்வகை கைங்கர்யமான திருக்கோபுரநயினார் சேனைமுதலியார் கோவில் தவிரத் திருக்கோபுரமும் தளவரிசையும் ராஜமஹேந்த்ரசோழன் கைங்கர்யமாகையாலே, ராஜமஹேந்த்ரன் திருவிதி என்று வ்யவஹாரம் நடந்துவந்தது.

நந்தசோழன் கைங்கர்யம்

அநந்தரம்,நிசுளாபுரியிலே தூர்மவர்மாவின் வம்ஸ்யரான நந்தசோழன் ராஜ்யம் பண்ணுகிறகாலத்தில், பூஹுகாலம் (க) அநபத்யனாயிருந்து ஸ்ரீரங்கநாயகரிடத்திலே அதிப்ரவணராய் தபஸ்ஸைப்பண்ணி, அந்த தபோபூலத்தினாலே ஒரு நாள் தாமரைஓடையில் தாமரைப்பூவிலே ஒரு ஸிஸுவாக, ஸ்த்ரீப்ரஜையிருக்கக்கண்டு, அந்த ராஜா ஹ்ருஷ்டராய் அந்தக் குழந்தையைத் தம்முடைய க்ருஹத்திலே கொண்டு வந்து, கமலவல்லி என்று நாமகரணம்பண்ணி வளர்க்குமிடத்தில், அந்தக் குழந்தையும் வளர்ந்து பெரியவளாய்,

(க) அநபத்யன் - குழந்தையில்லாத மலடன்.

ஒத்த பெண்களுடனே விளையாடும் காலத்திலே, ஒருநாள் தோழிகளுடனே லீலோத்யாநத்தில் புஷ்பசயம் பண்ணுகிற ஏகஸமயத்திலே, ஸ்ரீரங்கராஜர் குதிரைநம்பிரான்மேலே ஏறியருளி, பலாஸதீர்த்தத்துக்கு வேட்டையாட எழுந்தருளுகிறவர், அந்தக் கமலவல்லிக்கு அதிஸுந்தரராய் விபுவாவ தாரமாக ஸேவைஸாதிக்க; கமலவல்லியும் கண்டு மோகித்து, மஹாப்ரயத்னத்தினாலே தோழிமார் தேற்றத் தெளிந்து, தன்வீதியிலே வந்து (3) உந்மத்தை போலேயிருக்க. அந்த ராஜாவும், கமலவல்லியைக் கண்டு, மந்மதுவிகாரம் என்று கணிசித்து, “உனக்கு ஆர்மேலே மநஸ்ஸு இருக்கிறது” என்று கேட்க; கமலவல்லி—தனக்கு ஸ்ரீரங்கநாயக ரன்றியிலே ஒருத்தரிடத்திலேயும் மநஸ்ஸு இல்லை; தன்னை ஸ்ரீரங்கராஜருக்கு பாணிக்ரஹணம் பண்ணுவியும்—என்று சொல்ல; ராஜாவும் ஸந்துஷ்டராய், தன் மந்திரிகளுடனே ஆலோசித்து, தம்முடைய குமாரத்தி கமலவல்லியை ஸ்ரீரங்கராஜருக்குக் கன்னிகாப்ரத்யாநம்பண்ணி, அதிவிஸ் மிதமாகத் திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தைப் பண்ணு வித்து, பெண்ணைக் கோயிலுக்கு அனுப்பும்போது ஸ்த்ரீ துனமாக முந்நூற்றறுபதின்கலம் தங்க அமுதுபடியுட, அதுக்கு வேண்டின பருப்பமுதும், கொம்பஞ்சு கொடியஞ்சு கறியமுதும், அவைகளுக்கு வேண்டின சம்பாரங்களெல்லாம் தங்கத்தாலே பண்ணுவித்து அவைகளையும், ஸ்த்ரீ களுக்கு ஸமங்களான நூறு பரிசாரிகைகளையும் கொடுத்தனுப்பிவைக்க; அந்தக் கமலவல்லியும் கோவிலிலே வந்து திருமண்ணுக்குள்ளே புகுந்து அதுருஸ்யையாக; அதைக் கண்டு ராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டராய், அநபத்யராகையாலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பெருமாஸ்தீனம்பண்ணி, திருமாமணி மண்டபங்களும், திருமதிள்களும், திருக் கோபுரங்களும், திருந்தவங்கங்கள் முதலானவைகளையும் கட்டிவைத்து, தம்முடைய பட்டணமான உறையூரிலேயும் தம்முடைய குமாரத்தியையும் அதிஸுந்தர ரூபத்தினாலே

(3) உந்மத்தை - பைத்தியம் பிடித்தவள்.

வஸீ கரித்தபடியாலே அழகியமணவாளப் பெருமானையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, விமானகோபுர மண்டப ப்ராகாராதி, களையும் விஸ்த்ருதமாகக் கட்டிவைத்து, அனைத்திற்கும் கொண்டருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டிருந்தார். இந்தப்படி உறையூரிலே பூஹுகாலம் நடந்தபின்பு, கலியுகத்திலே பூஹுகாலம் சென்ற வந்தரம் ஒருகால், விஸேஷத்திலே ஒரு சோழனுடைய பாபவிஸேஷத்தினாலே மண்மாரிபெய்து பட்டணம் முழுகிப்போயிற்று. அந்தரம், அதுமுதலாக சோழ தேஸராதிபதிகள் கங்கைகொண்டானிலே வாஸம் பண்ணுகையில், காலவிஸேஷத்திலே உறையூரிலே கொஞ்சமாகக் கோயில்கட்டி, பெருமானையும் நாச்சியாரையும் ஒரு சோழன் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தான். கமலவல்லியைத் திருமணம் புணர்ந்தது முதலாக, “அழகியமணவாள ராஜ மஹேந்த்ரன் திருவீதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

குலசேகரப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

கல்யப்தும் ஐம்பது வருஷத்துக்குமேல் குலசேகரப் பெருமாள், சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களுக்கு ப்ரபு, வாய், உறையூர், மதுரை, கொல்லிநகர்களிலே திருமாளிகை கட்டி ராஜ்யபூரம் பண்ணுகிற காலத்திலே, நீளாம்ல. 1 யான தம்முடைய புத்ரி சோழவல்லியை அழகிய மணவாளப்பெருமாளுக்குத் திருமணம் புணர்ப்பித்து, தம் முடைய துநத்தையும் ஸ்த்ரீதனமாகப் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, மூன்றாம் ஆவரணத்தின் தென்மேற்கிலே சேனைவென்றான் திருமண்டபமும் கட்டி, அந்தத் திருச் சுற்று ஜீர்ணோத்ராரணம் பண்ணுகையில், அந்தத் திருவீதிக்கு குலசேகரன் திருவீதி என்று திருநாமமாய்த்து.

ஆரியபட்டாள்வாசல்

அதன்பின்பு, கல்யப்தும் முந்நூற்றறுபது வருஷத் துக்குமேல், வடக்கேயிருந்து கெளடேஸுத்துக்கு ப்ரபு, வானவன், அநேகம் ஸேனையுடனே பூஹுத்ரவ்யத்தை

துலாபுருஷம் தூக்கிக்கொண்டுவந்து பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்குமிடத்தில், அந்த த்ரவ்யத்தை அங்கீகாரம் பண்ணாமல் பூஹுநாள் வெளியிலே கிடக்க; அதுக்குக் காவலாகவும் தன் மநுஷ்யர்களைக் கோவில் வாசலிலே காவலாகவிருக்கவும், ஆரியதேயுஸத்தில் ப்ரஹ்மணரை வைத்துப்போன படியினாலே, அந்த ப்ரஹ்மணர் பெருமாள் திருவுள்ளமிரங்கும்படி நடந்துகொண்டபடியினாலே பெருமாளும் அவர்களைக் கடாஷித்துத் திருப்பவளம் திறந்து வார்த்தையருளிச்செய்து, அவர்களுக்காக ப்ரபுவை அநுகூரணித்து, கோயிலிலும் புறப்பட்டருளும்போதெல்லாம் மூன்றாம் வாசலிலே தாம் அவர்களுக்கு அர்ச்சாவதார மர்யாதேயுயை அளித்துத் திருப்பவளம் திறந்து வார்த்தையருளும்படி :— ‘அருளப்பாடு செம்பொன்மானிகை திருவரங்கேசனார் திருவாய்மலர்ந்தருளித் திருகூறுசெய்வார்’. அவர்களுக்காக அந்த வகுப்பான கௌட்யதேயுஸாதிபதிக்கும் ‘அருளப்பாடு செம்பொன்மானிகை யருள்செய்தார்’ என்று சாதித்தெழுந்தருளுவர். அதுமுதலாக அந்தத் திருவாசலுக்கு ஆரியபட்டாள் வாசல் என்று திருநாமமாய்த்து.

திருமங்கையாழ்வார் ப்ரபாவம்

கல்யப்யதும் நானூற்றுநாற்பத்தஞ்சு வருஷத்துக்குமேல் (ஆழ்வார்) திருமங்கையாழ்வார் தினம் திருவரங்கந் திருப்பதியிலே நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு திருமொழி முதலான ப்ரபுந்த்யங்களையும் அருளிச்செய்துகொண்டு பல திருப்பணிகளையும் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளும் காலத்திலே, திருவிளக்குப் பிச்சனைப் பெருமாள் கடாஷித்து, அவனுடனே நித்யமாக வினவியருளும் காலத்திலே, ஒருநாள் திருவிளக்குப் பிச்சனைச் சேதி கேட்டருள, பிச்சனும் திருமங்கைமன்னன் விஷயமாக, ‘ப்ரபுந்த்யமுகூத்தாலே தேவரைப்பாட நினைத்துத் தன்னேத்தானே துதித்தான்’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, ‘திருமங்கைமன்னன் சேதியை நினைக்கவேண்டாம்’ என்று நியமித்து,

ஆழ்வாரிடத்திலே மிகவும் கிருபையுடனே எழுந்தருளியிருக்கும் காலத்திலே; மதுரகவியாழ்வார், திருநகரியிலே ஸட்கோபனே அர்ச்சாவிக்கூரஹமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கம்பனையும் ஆழ்வார் ஸூக்தியாலே * சங்கப்பலகையிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஜயித்து, ஆழ்வாருக்கும் அனைத்தழகு கொண்டருளப்பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கந் திருப்பதியிலே அடிக்கடி வந்து பூங்கார்யம் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிற காலத்திலே; ஒரு திருக்கார்த்திகை திவ்ய மஹோத்ஸவத்திலே பெருமானும் நாயச்சிமார்களும் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, உடுத்துப் பூசி முடித்து ஒப்பித்திருக்க; திருமங்கையாழ்வாரும் 'திருநெடுந்தாண்டகம்' என்று ஆறு ப்ரபுந்தத்தை யிட்டருளி, பெருமாள் திருச்செவி சாத்தும்படி தேவகூரநத்திலே ஏறிட்டு அபிநயித்து அநுஸந்திக்க—பெருமானும் போரவுகந்தருளி, ஆழ்வாருக்கு ஸகலவரிசைகளும் சாதிக் கத் திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஆழ்வார்! நாமுமக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்று சொல்ல; திருமங்கைமன்னனும், 'நாயன்தே! ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த அடியேனை இப்படி விஷயீகரித்தபின்பு அடியேனுக்கு ஒரு குறையுமில்லை; ஆகிலும், / மார்குறி மாசத்திலே ஸூக்லபக்ஷத்தில் ஏகாதசியினன்று அத்யயநோத்ஸவம் கொண்டருளும்போது ஸட்கோபன் சொல்லான திருவாய்மொழியை வேதங்களுடனே கேட்டருளி, வேதஸாம்யமாக அநுகூரணித்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; பெருமானும் மிகவும் உகந்தருளி, அப்பொழுதே ஸட்கோபன் திருவாய் மொழிக்கு வேதஸாம்யம் அநுகூரணித்து, 'அத்யயநோத்

- நம்மாழ்வார் பெருமையைக்கண்டு சங்கத்தலைவர் பாடிய செய்யுள்:—
 ஸயாடுவதோ கெருடற்கெதிரே? இரனிக்கெதிர் மின்மினியாடுவதோ?
 நாயோடுவதோ வறுப்புலிமுன்? நரி கேசரிமுன் நடையாடுவதோ?
 பேயாடுவதோ வழகூர்வசிமுன்? பெருமானடிசேர் வகுளரபரணன்
 ஓராயிரமாமறையின் தமிழின் னொருசொற்பொருமோ வலகிற்கனியே.

/ இந்த விருத்தாந்தத்தை பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் "கலிய னருள் பாடு" என்னும் க்ரந்தத்தில் பரக்கக் காணலாம்.

ஸவத்திலே வேதங்களுடனே திருவாய்மொழியும் கேட்டருள்கிறதாகத் திருவுள்ளமானோம்' என்று திருமுகப்பட்டயமும் ஸகலவரிசைகளையும் நம் § தழையிடுவான் கையிலே அனுப்பியருள; 'இக்கலியன் தேவகூானத்தினாலே மிகவும் பாடுகையாலே அவர் மிடறுநொந்தது; இன்று நாம் சாத்தியிருந்த தைலக்காப்பை அவர் மிடற்றிலே தடவுங்கோள்' என்று பரிஜநங்களை நியமிக்க; பரிகரமும் அப்படியே செய்ய; திருமங்கைமன்னன் க்ருதார்த்தராய், தம்மிடத்துக்கு எழுந்தருளினார். § தழையிடுவானும் திருமுகப்பட்டையம் முதலான ப்ரஸாதங்களை யும் கொண்டு வருகிற சேதியைக் கேட்டு மடக்கோபனும், மதுரகவிகளுடனே புறப்பட்டருளி, § தழையிடுவாரையெதிர் கொண்டு ப்ரஸாதமும்சூடித் திருமுகப்பட்டையத்தையும் ஸிரஸாவஹித்துத் தழையிடுவாரை ஆதூரித்து, மறுநாள் திருநகரியிலும் புறப்பட்டு மார்க்குஸீர்ஷமாஸத்து சுக்ல துஸமியினன்று கோயில்வர எழுந்தருள; அச்சேதியைக் கேட்டுத் திருமங்கைமன்னனும் எதிர்கொண்டு ஆழ்வாரை ஸேவித்து, மதுரகவிகளுடனே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவர, பெருமானும் ஆழ்வாரைக் கடாக்கித்து 'நம்மாழ்வார்' என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசையும் ப்ரஸாதித்து. ஸந்த்யாமடமான திருக்குறளப்பன் கோயிலிலே விடுதியாக விடச்சொல்லி நியமிக்க, அந்தப்படியே திருமங்கைமன்னனும் மதுரகவிகளும், பரிஜநங்களுடன் ஆழ்வாரைத் திருக்குறளப்பன் ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோய், மற்றைநாள் விடிவோறே திருவத்யயந உத்ஸவம் ஆரம்பித்து வேதூதிகள் தொடங்கி நடந்தவநந்தரம், ராத்ரி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தில் ஆழ்வார் எழுந்தருள, பெருமானும் 'அருளப்பாடு திருவாய்மொழி விண்ணப்பம் செய்வார்' என்று அருளப்பாடு முதலான ஸகல வரிசைகளும் ஸாதிக்க, மதுரகவிகளும் ஆழ்வாருக்குக் கரண

§ தழையிடுவான் - திருப்பணிசெய்வான்.

பூதராயிருந்து, திருவாய்மொழியைத் தொடங்கி, தேவ க்ஷாநத்தினாலே அபிநயத்துடனே ஸேவித்து, பத்தாம் திருநாளில் வேதூதிகள் சாற்றினவுடனே, ராத்ரி திருவாய் மொழியும் சாற்றி, ஆழ்வார்முன்பு திருவாய்மொழியைத் தலைக்கட்டினவாறே திருவடிகளைச் சேர்ந்தபடியை அநு கரித்து, பெருமாள் திருவடிகளைச் சார்ந்தவுடனே பெரு மாளும் ஆழ்வாரை ஏகாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு, திருமலைகள், ப்ரஸாதும், கஸ்தூரித் திருமண்காப்பு முத லான அனைத்துகளை ப்ரஸாதித்துத் திருநகரிக்கு விடை சாதித்து, தம்முடைய வரிசைகளெல்லாம் சாதித்து அனுப் பியருள; நம்மாழ்வார் உடனே, கலியன் பின்செல்ல, மதுரகவிகளுடன் புறப்பட்டருளி, திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் இந்தப் பிரகாரம் நடக்க; திருமங்கை மன்னனுக்குமாக துர்ஸந ப்ரபுந்தும் அருளினதினாலே, ஷட்ஸைங்காயமும் செய்தருளுவதாக, ராஜமகேந்திரன் திருவீதியில் வடகிழக்கிலே நூற்றுக்கால் மண்டபமாகத் திருமாமணி மண்டபம் கட்டி, அதிலே பிரதிஸம்வத்ஸரமும் அத்யயநோத்ஸவம் நடத்தி, குலசேகரன் திருவீதியைச் சூழ்ந்த திருமதினும் அதுக்குத் தெற்கு வடக்கு திருவாசல் கோபுரங்களும், அத்திருவீதியில் தென்மேல்மூலைத் திரு மண்டபமும் திருநடைமாளிகையும், தென்கிழக்கிலே பெரிய திருமடைப்பள்ளியும், நாலாந்திருச்சுற்றைச்சூழ்ந்த திரு மதினும், அதில் தெற்கு வடக்குக் கோபுரங்களும் கட்டி வைக்குமிடத்தில் வடக்குத் திருகோபுரத்திலே எடுத்தகை அழகிய சிங்கநயினார் ஸாந்நித்யம் செய்தருளினபடியினாலே அவருக்கு எடுத்துக்கட்டியும் ஸ்தூபியும் கட்டிவைத்து, அதுக்குக் கிழக்கே சந்திரபுஷ்கரிணிக்கரையிலே தொண் டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமலைப்பலகையிருக்கிறபடியி னாலே அதைவிட்டு மதிள்கட்டுகையாலே ஆழ்வாரும் ஸந்துஷ்டராய், தம்முடைய கையில் திருத்துகிற ஆயுதத் துக்கு க்ருதஜ்ஞதையினாலே “அருள்:மாரி” என்று ஆழ்வார் கோ—2

திருநாமம் சாத்தினதைக் கண்டு களித்து; பூர்வம் தென் மேல்புறத்திலே நிகளாபுரியான உறையூருக்குப் ப்ரபு, வானவன் சோழன் ராஜ்யபுரம் வஹிக்கச்செய்தே, திருக் காவேரிக் கரையிலே தாமரை ஓடையில் தாமரைப்பூவிலே ஒரு கன்னிகா ஸ்ரீஸுவைக் கண்டு எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஸ்வஸ்தீயின் கையிலே கொடுத்து “கமலவல்லி” என்று திருநாமஞ் சாத்தி, வளர்ந்தவுடனே ஸ்ரீரங்குராஜர் திருக் கல்யாணம் செய்தருளி “அழகியமணவாளர்” என்கிற திருநாமம் பெற்றபின்பு, அந்த நந்தசோழனும் தன் குமாரத் தியான உறையூர் வல்லியாருக்கு ஸ்திரீதநமாக பூஹு த்ரவ்யத்தைத் தங்கத்தாலே ஒருநாளையில் படித்தனமாக முந்நூற்றறுபதின்சுதம் அமுதுபடி முதலான ஸாமக்ஷரி களும் ததிகளும் கொடுத்து, நாலாம்சுற்றுத் தென்மேல் மூலையிலே * கருவுகலம் கட்டிவைத்து, அதிலே வந்த பதூர்த்தங்களைக் கேட்கிவைத்து. அந்தக் கருவுகலத்துக்கு வடக்கு - வடக்குத் திருக்கொட்டாரமும், தெற்கு வடக்காகப் பெரிய திருநடைமாளிகையும் கட்டிவைக்கும் காலத்திலே; ஒருகால் பெருமாள், மஞ்சனக்குளி உத்ஸவத்துக்கெழுந் தருளக்கூடாமல், பரிஜநங்களுக்கு அருளப்பாடிட்டு, “நம் கலியணை மஞ்சனக்குளி உத்ஸவம் பண்ணிவைத்துக் கொண்டு வாருங்கோள்” என்று திருவுள்ளமாக; அந்தப் படியே நடத்தினபின்பு, அதுமுதலாக ப்ரதிஸம்வத்ஸரம் அந்த உத்ஸவம் திருமங்கைமன்னனுக்கே நடந்துவர, திருமங்கைமன்னனும், சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்கரை தொடங்கி வெளியழகியானிலும் திருநடைமாளிகை கட்டிவைத்து, தளவரிசையும்பண்ணி மிதிக்கையில், திருவீதி “ஆலிநாடன் திருவீதி” என்று திருநாமமாய்த்து.

சோளேந்திரஸிம்ஹன் கைங்கர்யம்

அ த் தி ரு வீ தி யி ல் சந்த்ரபுஷ்கரிணிக்குக் கிழக்கு சோளேந்திரஸிம்ஹன் கைங்கர்யமான திருமண்டபம்.

* கருவுகலம் - சரக்கறை; நற்சரக்கையிட்டுவைக்கும் அறை; ஸ்ரீ பூண்டூரமென்றபடி.

கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஆரோக்யசாலையும், திருநடைமாளிகையும், ப்ரதாப சர்க்கரவர்த்தி கார்யப்பேரில் கங்கைதேவர் சிங்கணன் தண்டநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

விக்ரமசோழனுன அகலங்கன் கைங்கர்யம்

அத்தைச் சூழ்ந்த அஞ்சாம் திருச்சுற்றுத்திருமதிலும், அதில் நாலுகோபுரமும், திருவாசலும், வடகிழக்கிலே கோயாலையும், அதில் குழகர் ஸந்நிதியும், தத்ப்ரதிஷ்ட்டை யும், தென்மேற்கிலே விமானத்துடன் கோவிலும், அதிலே சக்கரவர்த்தித் திருமகன் ப்ரதிஷ்ட்டையும், வடமேற்கில் நாச்சியார்கோவிலும், ஆலிநாடன் திருவீதியில் பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடியும், அத்திருமண்டபத்தில் அடிப்பாரமும், குறடும் கட்டுவித்தது, விக்ரம சோழனுன அகலங்கன் கைங்கர்யம்.

சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்

சுந்தரபாண்டியதேவர், சேரன் சோழன் வல்லான் தேவன் முதலானாரை ஜயித்து “எம்மண்டலங் கொண்ட பெருமாள்” என்று விருது செலுத்தி, அந்த த்ரவ்யங்க ளாலே ராஜமஹேந்தரன் திருவீதி முதலாக இந்நாலு வீதி யும் இருபத்துநாலு துலாபுருஷமண்டபங்கட்டி துலாபுரந் தூக்கி, திருமுகத்துறையிலே ஒருநிறையாக இரண்டு ஓடங் கட்டி, அதில் ஒரு ஓடத்திலே தச்சமுழத்திலே ஏழுமுழ மிருக்கிற பட்டத்தானையின் மேலே தானும் தன்னுடைய ஆயுதங்களுடனேயிருந்து, ஒரு ஓடத்திலே அந்த மட்டத் துக்குச் சரியாக ஸ்வர்ணம் முத்து முதலான நவரத்நங் களும் ஏற்றி, ஆனை துலாபுருஷந்தூக்கி, இது நீங்கலாக வேறே துனங்கள் அழைப்பித்து, கல்போக்தப்ரகாரம் துானதுர்மங்களும் பண்ணிவைத்து, அந்த த்ரவ்யத்தை கைங்கர்யம் பண்ண உத்யோகிக்குமளவில்; அந்த த்ரவ்யம், ஸபரிகரரான ஸ்வாமிக்குத் திருவுள்ளமாகாத

படியினாலே இரண்டு வருஷம் மறிபட்டுக் கிடந்தது; அந்தத் தரம், அவனுடைய ஆர்த்தியாலேயும் அனுஸரணத்தினாலேயும் ஸபரிகரரான பெருமாள் திருவுள்ளமான வந்தரம் அந்தத் தூவ்யத்தைக் கருவுகலத்திலே முதலிட்டுப்பண்ணின கைங்கர்யத்துக்கு விவரம்:—

திருவணுக்கன் திருவாசல் திருமதினுக்கு மேலே சூழச் சூழ்ச்சியாக எடுத்துக் கட்டுவித்து, திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கும் தூர்மவர்மாவின் கைங்கர்யமான அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்துக்கும் நடுவிலே ஒரு பத்தி வெளியாய் திருவணுக்கன் திருவாசலிலே சுருளும் படியும் கட்டியிருக்கையில், அந்த வெளியை அந்தத் திருமண்டபத்துடனே சேர்த்துப் பாவுகல்லும் போட்டு வெளியை யடைத்து, நடுவில் பள்ளமும் துற்பித்து, தளவரிசையும் கட்டுவித்து, மேல்புறமும் கீழ்ப்புறமும் சுருளும் படியும் கட்டுவித்து, அந்தத் திருமண்டபத்துக்குத் தெற்கு பெரிய திருவடி ஸந்நிதிக்குக் கிழக்கும் மேற்கும் கல்லறைகளைக் கட்டுவித்து, மேல்புறம் வெளியையடைப்பித்து, சேனை முதலியார் திருச்சுற்றான ராஜமஹேந்தரன் திருவீதியில் தெற்குத் திருவாசல் முதலாக, சுற்றுத்திருநடை மாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், திருப்பூமண்டபமும், யாகுசாலையும், வடக்குத் திருவாசலுக்குக் கிழக்கு முதலாகத் திருநடைமாளிகைகளும், துலாபுருஷமண்டபங்களும், அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு நேர்கிழக்காக திருவீதிக்குக் கீழ்புறத்திலே கொறட்டின்மேலே திருக்காவணப்பத்தித் திருமண்டபமும், சுந்தரபாண்டியதேவர் காரியப்பேரில், பாண்டிமண்டலத்தில் பல்லவன் விழுப்பரையன் காரியமாணிக்கத்தின் கைங்கர்யம்.

எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில் பொன்மேய்ந்த

பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்

இம்மூன்றும் திருச்சுற்றான குலசேகரன் திருவீதியில் ஆர்யபுட்டாள் காவலான தெற்குத் திருவாசலுக்கு மேற்கு.

சேனைவென்றான் திருமண்டபத்துக்கு மேற்குத் துலாபுருஷ மண்டபமும், அந்தத் திருவாசலுக்குக் கிழக்குத் துலா புருஷமண்டபமும், வடக்கு திருவாசலுக்குக் கிழக்குத் துலா புருஷமண்டபமும், முன் 'கம்பர்' தண்டயநாயக்காதி, காரியாய் ஆயிரக்கால் மண்டபம் கட்டிவைத்த பெருமாள் தேவன் கைங்கர்யமான சுற்றுச்சூழ்ந்த திருக்காவணமுள்பட பெரு மாள் தேவன் திருமண்டபத்தை அறைகுறையும் தீர்த்துக் கொண்டு, திருநாளும் சுந்தரபாண்டியன் கட்டளையாக நடந்தது. இதுவும், இத்திருச்சுற்றில் : தளவரிசையும், திருநடைமாளிகை திருமண்டபமும், நாலாந்திருச்சுற்றான வெளியழகியானில் திருநடைமாளிகையில் துலாபுருஷ மண்டபங்களும் கட்டிவைத்து, தன்னை விக்ரஹமாகப் பண்ணுவிக்கிறதுக்கு பெருமாள் பரிகரங்கள் சம்மதியாத படியினாலே தன்பேரிலே 'பொன்மேய்ந்த பெருமாள்' என்று புகூவத், விக்ரஹமும், அழகியமணவாளன் திருமண்டபத் தில் பெரியதிருவடிகையினாரையும், நீளம்மையான சேர குலவல்லியாரையும் தங்கத்தாலே ஏறியருளப்பண்ணி வைத்து, சந்தனமண்டபத்தில் பெரியதிருவடி ஸந்நிதிக்கு அடுத்தாப்போலே கீழ்ப்புறத்தில் கல்லறையில் பொன் மேய்ந்த பெருமானையும், திருப்பூமண்டபத்தில் தென்புறத் தறையிலே சேரகுலவல்லியாரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெரியபெருமானுக்கும் அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்கும் ரத்நதிருவபி, ஷேகங்களும், ரத்நாங்கிகளும், திருவனந்தாழ் வானுக்கு ரத்நாங்கியும், பெரியபெருமானுக்கு மாணிக்கத் திருவபி, ஷேகமும், வயிரத்திருவபி, ஷேகமும், ரத்ந அங்கி, ரத்நதிருப்பாகையும், மாணிக்கமாலே, கமலப்ரமாணம் கண்டமாலை, ஸ்வர்ணச் செண்பகமாலே, ரத்நக்கமுநீர்மாலே களும், பலவகைத் திருவாபுரணங்களும், பொன்னாலே உத்தரீயமும், கோவிலாழ்வாரும், விமானமும், பொன்னின் மேலே முத்துக்கட்டின ரத்நப்ரபை, ஸிம்ஹாஸனமும், திருமுத்தின் பந்தலும், செம்பொன் திருவாசலும், அமுது மண்டபமும், திருவண்ணாழி திருமதிங்கள் முதலானவை

களும், பொன் தகடுபோட்ட திருவணுக்கன் திருவாசலும், கல்தோரணமும், ரத்னத்தாலே பண்ணுவித்து; அழகிய மணவாளன் திருமண்டபமும், பெரியதிருவடி விமானமும், திருக்கோபுரநயினார் விமானமும், ராஜமகேந்திரன் திருவீதியும், மதிள் கொடுங்கை தூண் முதலானவைகளும், பொன் தகடு போடுவித்து, குலசேகரன் திருவீதியும் அந்தந்தப் படியே பொன்செய்வித்து, அணியரங்கன் திருமுற்றத்திலே கொடிக்கம்பம் பொன்னாலே நாட்டுவித்து, இதுவும் தங்கக்கொப்பரைகளும், தங்கத்தளிகைகளும், வட்டில் வேதிகை திருக்குத்துப் பணிவிளக்கு திருமஞ்சனத்தாழி திருமஞ்சனக்கொடிகளும் பண்ணுவித்து, மேற்படியார் திருநாளான சித்திரைத் திருநாளுக்குத் திருக்காவேரியிலே பெரியதாக ஊறணி வெட்டுவித்து, அதுக்குத் திருக்காவேரி நீர் பாய்ச்சி, முத்தும் பவளமும் கட்டின திருக்காவணமும் கட்டுவித்து, ஊறணியிலே திருப்பள்ள ஓடம் பொன்னாலேபண்ணி நிறுத்தி, அதிலே நாய்ச்சிமார்களுடனே பெருமாளெழுந்தருளிச் சிறப்புக் கட்டினையும் பண்ணி, ஒருநாள் படித்தனமாக முந்நூற்று அறுபதின் கல அழுதுபடியும், பொன்னாலே கொம்பஞ்சு கொடியஞ்சு கறியமுது வகைகளும், அதுக்குத்தக்கதாகப் பண்ணுவித்து, வடக்குமாடத் திருவீதியில் திருத்தேர் திருநாள் மேற்படியார் கைங்கர்யமாக நடக்கையாலே அந்தத் திருத்தேரிலே ஸிம்ஹாஸனத்தளவாக முகூபத்ரத்துக்குப் பொன்தகடும், பொன்னாலே பெரியதிருவடி குதிரைநம்பிரான் ஆணைநம்பிரான் இருந்த பீடும் சேனைவென்றான் திருச்சுற்றிலே எழுந்தருளும்படி செம்பொன் திருத்தேரும் கட்டுவித்தது. ஆக, நடைப்பொன் பதினெட்டு லக்ஷமும், கோயில் பொன் மேய்ந்தது பதினெட்டு லக்ஷமும், எம்மண்டலங்கொண்டு கோயில் பொன்மேய்ந்த பெருமாள் சுந்தரபாண்டியதேவர் கைங்கர்யம்.

குலோத்துங்கசோழன் கைங்கர்யம்

பெருமாள் தேவன் மண்டபத்துக்குக் கிழக்கு நாலு காலிலே ராமலக்ஷ்மண ஸுக்ரீவ ஹநுமாருடன்கூடின நாலுகால் மண்டபமும், குலோத்துங்கசோழன் கைங்கர்யம்.

கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஆலிநாடன் திருவீதி மேல்வடக்குமூலை பரவாசுதேவர் ஸந்நிதியும், அகலங்கன் திருவீதியில் மேல்புறத்து ஸுதூர் ஸநப் பெருமாள் கோவிலும், நாயச்சியார் ஸந்நிதி, மண்டபமும், இந்தத் திருச்சுற்றிலே ஆயிரக்கால் மண்டபமும், வடகிழக்கில் கேடாஸாலையையழித்து கௌத்தியாகக் கட்டின கொறட்டின்மேலே பத்திக்கொறடும் கட்டி, லக்ஷ்மீநாராயணப் பெருமாள் கோயிலும், இவர் ஸந்நிதிக்குத் தெற்கு நாயகப்பத்தியும், தேவராஜன் கொறட்டுப்பத்தியும், குனையறு கணி வெளிக்கும் படிக்கு மடுத்த மதிளும், பட்டத்துயாணை பூண்ட புரவியில் குறடும், குதிரை பூண்ட புரவியில் குறடும், சுருளும் படியும், மேல்கொடுங்கையும் கட்டிவைத்தது, வள்ளாதேவன் வகையில் ப்ரதாபசக்ரவர்த்தி ராமனாக தேவனுடைய ப்ரதூநி கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

திருவாழியாழ்வான் கோயில்வாசல் நாலுகால் மண்டபம், கம்பயதண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்

அதுவும், இதுக்குக்கீழில் திருக்காவணப்பத்தியும், நாயகப்பத்தியும், கொறட்டில் சித்திரப்பணியும், தேவாஸநமும், படியும், மேலில் கொடுங்கையுட்படக் கட்டுவித்தது, கம்பயதண்டயநாயக்கர் தமையனார் கரியமாணிக்கத்தண்டயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

எடுத்தகை அழகியநயினார் கோவிலுக்கு விவரம்:— திருமங்கையாழ்வார், ஆலிநாடன் திருவீதியில் வடக்குத்

திருக்கோபுரத்திலே எடுத்தகை. அழகியநயினார் ஏறியருளப் பண்ணினவிடத்திலே அவர் ஸாந்தியம் செய்தருளின படியினாலே, மலையாள ராசாவான சேரன், எடுத்துக் கட்டியும் விமாநமும் கட்டுவித்தார்; அநந்தரம், முன்னடிப் பாரமுள்ளது, மலைப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்

இதில், திருமண்டபமும், மேலெடுத்துக்கட்டியும், மதினும், கன்னடியராசா வீரநரசிங்கதேவர் கைங்கர்யம்.

ஆகுளர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம்

இந்தக் கோயில் முகப்புக்கொறடு திருமண்டபமும், சுருளும் படியும், ஆகுளர் வரநாதராயர் கைங்கர்யம். இந்தக் கோயில் திருமடைப்பள்ளியும், அவர் கைங்கர்யம்.

தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

இதுக்கு வடக்கு அகலங்கன்வாசல் நிலைகாலும், வட புறத்தில் திருமதினும் பழகிச்சரிந்துபோகையில், நிலைகாலும் நிறுத்தித் திருமதினும் கட்டிவைத்தது—ஆகுளர் வரநாத ராயர் குமாரர் தேவப்பெருமாள் கைங்கர்யம்.

வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்

பெரிய திருமண்டபத்தில் பெரியதிருவடி கோயில் சூழ்ந்த பரமன்மண்டபம், ஆகுளர் வரநாதராயர் ராஜ்யம் பண்ணின காலத்தில் தச்சன் பரமனைக்கொண்டு நாலு புறத்திலும் நாலாணி நாலோட்டுக்காலும், எட்டு கும்ப சரக்காலுட்பட்டது நேர்த்தியாகப் பண்ணுவித்து, பெரிய திருவடி மண்டபமும் கட்டுவித்து, பரமன் மண்டபம் என்று பேரிடுவித்தது, வாலநாதராயர் கைங்கர்யம்.

திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யம்

இந்த அகலங்கன்திருமதினேச் சூழ்ந்த திங்களும் விழாவருத திருவீதியைச்சூழ்ந்த திருமதினும், நாலு திருக்

கோபுரங்களும் திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யமாகையாலே, இத்திருவீதிக்கு திருவிக்கிரமன் திருவீதி என்று திருநாமமாய்த்து.

பள்ளிகொண்டசோழன் கைங்கர்யம்

இதில் கீழ் மாடத்திருவீதியிலே பாடுவார் திருமாளிகை வாசலிலேயிருந்து பெருமாள் ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்தின் மேலே கொடை கண்டருளும்போது, இசை சேவிப்பார்கள். தெற்குமாடத் திருவீதியிலே கீழ்க்கண்டத்திலே பல்லவ ராயன் மடமும், வடக்குமாடத் திருவீதியிலே மேல்கண்டத் திலே இலங்கேசுவரன் மடமும், திருத்தேர் கீழ்க்கண்டத் திலே சேரன்மடமும், அதுக்குக் கிழக்கே மண்டபமும், மடமும், அவர்கள் ததீயாராதமும் நடந்தது. அதைச் சூழ்ந்த மாடமாளிகைசூழ் திருவீதி திருமதிள் நாலு திருக் கோபுரவாசலும், பள்ளிகொண்டசோழன் கைங்கர்யம்.

கலியுகராமன் கைங்கர்யம்

அந்தத் திருவீதியில் வடவண்டை மேல்கண்டத்திலே, திருமங்கையாழ்வார் மடமும் கட்டிவைத்தார்; மற்றும் அநேக மடங்களுமுண்டு. ஆக, திருவீதிகளெழுந்தது வரையிலே அவரவர் பண்ணின் ஜீர்னோத்தாரணத்தினாலே அவரவர் பேர் வழியிலே வ்யவஹாரம் நடந்துசெல்லுகிறது; அதைச் சூழ்ந்த திருவீதி கலியுகராமன் கைங்கர்யம்.

திருக்குறளப்பன் ஸந்திதி

சுற்றுக்கோவில்களில் திருக்குறளப்பன்கேயில், அநாதி யாய், தென் திருக்காவேரிக்கு வடகரையாய், ஸந்தியா மடமாயிருந்தது. கல்யபுதம் நானூற்று நாற்பத்தஞ்சுக்கு மேல், மதுரகவியாழ்வார் நம்மாழ்வாரைத் திருநகரியிலும் பெருமாள் நியமனத்தினாலே எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டுவர, பெருமானும் நம்மாழ்வாருக்கு ஸந்தியா மடத்தை விடுத்தியாக ஸாதித்தருளினபடியினாலே, அது கோ—3

முதலாக, திருக்குறளப்பன் ஸந்நிதியிலே நம்மாழ்வார் எழுந்தருளியிருக்கிறார். திருக்குறளப்பன் புராண ஸித்தும்.

வல்லபதேவன் கைங்கர்யம்

கல்யப்தும் நூற்றஞ்சுக்குமேல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே அழகியமணவாளன் ரங்கமன்னாராக எழுந்தருளி, சூடிக் கொடுத்த கோதையைத் திருமணம் புணர்ந்து, நாயச்சியா ருடன் கோவிலுக்கெழுந்தருளும்போது, பெரியாழ்வார் சிஷ்யனான வல்லபதேவன் கோதைக்கு ஸ்திரீதநம் அநேக மாகக் கொடுத்து, திருப்பல்லக்கிலே சூடிக் கொடுத்தவனையும் எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு, தென் திருக்காவேரி வட கரையிலேயிறங்கி நீராட்டம் முதலான அலங்காராதி களைப் பண்ணிக்கொண்டு, அனைவரும் எதிர்கொள்ளத் திருப்பல்லக்குடனே கோயிலிலே புகுந்து அந்நாயை யானபடியினாலே, அந்தத் திருத்தோப்பிலே சூடிக் கொடுத்த நாயச்சியார் கோயில்கட்டிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது வல்லப தேவன் கைங்கர்யம். * (இது வெளி ஆண்டாள் ஸந்நிதி, என்று வழங்கிவருகிறது.)

திருமங்கைமன்னன் கைங்கர்யம்

கல்யப்தும் நானூற்றெண்பதுக்குமேல் திருமங்கை யாழ்வார் துஸாவதாரக் கோயிலைக்கட்டிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தம்மையும் விக்ரஹமாக மூலோத்ஸவ விக்ரஹங்களை ஏறியருளப்பண்ணிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அதற்கு வடபுறமாகத் தாம் வாஸ்கடைதூரம் நிலங்கொண்டு, ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே த்ரவ்யத்தை முதலிட்டு, பாடியவாளன்துறை என்று அதுக்குத் திருநாமம்சாற்றி, அவ்விடத்திலே ஸம்ஸ்கருத ரான பேருக்கு பரமபதமுண்டாகத்தக்கதாக அந்தப் ப்ரதே ஸத்துக்கு ஸ்ப்ருஷ்டியில்லாதபடி பெருமாள் ஸந்நிதியிலே வரம்பெற்றபடியினாலே, இவைகள் திருமங்கைமன்னன் கைங்கர்யம். * (இதற்குப் பெயர் திருமங்கைமன்னன் படித்துறை.)

• அடைப்பினுள் உள்ளவை சில பிரதிகளிலேயே உள்ளன.

காட்டழகியசிங்கர்

கிழக்கில் காட்டழகியசிங்கர் புராணஸித்தும்.

சோழன் பிரதிஷ்டை

தெய்வப்புள்ளேறி வருவாரும், பலமண்டபப்பெரு
மானும், மேல்புறம் அழகிய சிங்கரும், ஆதிகேசவப்பெரு
மானும், சோளாதிபதி ப்ரதிஷ்டை; பன்றியாழ்வானும்
சோழன் ப்ரதிஷ்டை.

டில்லீசுவரன் அழகியமணவாளனைக் கொண்டுபோனது

இப்படி திருவரங்கப் பெருநகரிலே பெருமாள் பரிஜனங்
களுடன் வாழ்ந்திருக்கிற காலத்திலே, டில்லீசுவரனான
துலுக்கன் ப்ரதாபருத்நனை ஜயித்து தொண்டைமண்டலம்
சோழமண்டலம், முதலான ப்ரதேசங்களிலே பரவி
முற்றிலும் வ்யாபித்து, திவ்யதேசங்களில் பெருமாள்
களையும் எடுத்துக்கொண்டு போமளவில்; திருவரங்கந்
திருப்பதியிலேயும் வந்துபுகுந்து, கோயிலிலே ப்ரவேசரித்து,
வடக்குவாசலிலே புகுந்து, ஆரியபட்டாள் காவலான
வடக்குவாசலிலே புகுரவர; அவ்விடத்திலே பஞ்சுகொண்
டான் என்கிறவரிருந்து படைபண்ணி அவர்களை நிறுத்த,
புறஹுஜநங்களாகையாலே பத்துபேர்விழுந்து பஞ்சுகொண்
டாளை சரிப்பிடித்து உள்ளே புகுந்து கருவுகலம் முதலான
வைகளையும் கொள்ளையிட்டு, அழகியமணவாளப்பெருமாள்,
சேரகுலவல்லியா முதலான விக்ரஹங்களையும் எடுத்துக்
கொண்டு, ஸர்வஸ்வத்தையும் கொண்டுபோகையில்;
கரம்பனூரிலே ஒரு அம்மையார் “நித்யமாக அழகிய
மணவாளப் பெருமானை ஸேவியாமல் சாப்பிடுகிறதில்லை”
என்று வ்ரதத்தை உடையவளாயிருக்கிறவள், பெருமா
ளெழுந்தருளினவுடனே உபவாஸத்துடனே, ஸம்ஸாரத்தை
விட்டு டில்லீசுவரன் பாளையத்திலே ப்ரவேசரித்து தேஹு
தூரணம் புலாஹாரமாகப் பண்ணிக்கொண்டு அந்தத்
துலுக்கனுடனேகூடப் புறப்பட்டு, திருநாராயணபுரத்திலே

ராமப்ரியரையும் கொண்டுபோகிறதைக்கண்டு, டில்லியிலேயும் போய் வேஷதாரியாய் துலுக்கன் வீட்டிலே புகுந்து, பெண்டுகளையும் மருவி, இந்தத் துலுக்கனரண்மனையிலே உக்ரானத்திலே வைக்க; அதிலே அழகிய மணவாளப்பெருமானை அந்த டில்லீசுவரன் குமாரத்தி கண்டு, தனக்கு விளையாட வேண்டுமென்று எடுத்துக் கொண்டு, தன்னுடைய ஸயநக்ருஹத்திலே வைத்துக் கொண்டிருக்கையில், அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருமேனிக்கு ஸ(பு?)ரத்யுகமில்லையென்று அந்த அம்மையார் நிச்சயித்து, இந்தச் சேதியை ஸ்தூலத்திலே அறிவிக்கவேண்டுமென்று, திருவரங்கந் திருப்பதியேறவந்து அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியபெருமானும், ஸபாசுரராய்க் கொண்டு மிகவும் உகந்தருளி, அந்த அம்மையாருக்குப் பின்சென்றவல்லி என்று திருநாமம்சாற்றி ஸகலவரிசைகளும் ப்ரஸாதிக்க;

ஸ்தூலத்தார் அழகியமணவாளனை எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுவந்தது

அநந்தரம், ஸ்தூலத்தாரனைவரும் அந்த வருத்தாந்தத் தைக் கேட்டு நன்றாக ஆலோசனைபண்ணி, ஸ்ரீரங்கநாயச்சி யாரை வில்வமூலத்தடியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி, பெரிய கோயில் திருவணுக்கன் திருவாசலைக் கல்திரைபரிமாறி, கோயிலைப் பாழ்போட்டு, பரிஜநங்களனைவரும் அறுபது திருநாமம் பின்தொடர்ந்தவல்லியை முன்னிட்டுக்கொண்டு டில்லியிலே போக; பின்தொடர்ந்தவல்லியும் முன்புபோலே வேஷத்தை தூரித்து வேஷதாரியாய் அரண்மனையிலே புகுந்து, பெண்டுகளை அநுவர்த்தித்து, அழகியமணவாளப் பெருமாள் அந்தத் துலுக்கன் குமாரத்தி ஸுரதாரியுடனே பகல் அர்ச்சாவிக்ரஹமாயும் ராத்ரி விபவாவதாரமாயும் ஸகலஸம்பூரமத்துடனே விஹரித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு, பரிஜநங்களுக்குச் சொல்ல; அவர்களும், பாடுவாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு, டில்லீசுவரனைக் கண்டு

ஐக்கிந்திநாட்யத்தினாலே அந்த ப்ரபுவை நன்றாக வஸீகரித்து, டில்லிபதியும் ஸந்தோஷப்பட்டு பஹுத்ரவ்யங்களைக் கொடுக்க; பாடுவாரும், அத்தை வாங்காமல் “நம்முடைய அழகிய மணவாளப் பெருமானைத் தரவேண்டும்” என்று கேட்க; டில்லீசுவரனும் தன் மனுஷ்யனைக்கூட்டி, “உக்ராணத்திலே இவருக்கு வேண்டின விக்ரஹத்தை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்” என்று உத்தரவுமிட; இவர்களும் உக்ராணத்திலே சோதிக்குமளவில், அங்கே அழகியமணவாளப் பெருமானைக் காணாமையாலே கேவலம் விஷண்ணராய், அந்த அம்மையாரைக் கேட்டுக்கொண்டு, டில்லீசுவரனுடனே, “உங்களுடைய குமாரத்தி எங்கள் பெருமானை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள்” என்று சொல்லுமிடத்தில்; அவனும் “உங்கள் தெய்வத்தை நீங்களே அழைப்பித்துக் கொள்ளுங்கோள்” என்று சொல்ல; பாடுவானும், தேவக்யாநத்தினாலே அழகியமணவாளப் பெருமானை நன்றாக ஏத்தி ஆகர்ஷிக்க; பேராக்ஷிந்ஹங்களுடனே அந்தப் பெண்ணைத் தூங்கப்பண்ணி தாமெழுந்தருளக்கண்டு, பாடுவாரும் ஸுல்தானுடனே சொல்ல; அவனும் ஆச்சர்யப்பட்டு, “உங்கள் தெய்வத்தைக் கொண்டுபோங்கோள்” என்று உத்தரங்கொடுக்க; அப்பொழுதே பரிஜநங்களை வரும் பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு அதிஸீக்ரமாக அந்த ராத்திரியிலே எண்காதவழி ஓடி வந்தார்கள்.

ஸுரதாணி பெருமானைத் தேடிக்காணாமல் சரீரம்விட்டது

மற்றைநாள் விடிவோறே டில்லீசுவரன் பெண் எழுந்திருந்து, பக்கத்திலே பெருமானைக் காணாமல் திடுக்கென்று விஸநாக்ரான்தையாய் அந்த:புரமெல்லாம் தேடிக் காணாமல், உக்ராணம் முதலான வெளிகளிலும் காணாமல், விரஹத்தினாலே து:க்கிதையாய், ப்ராணஸம்ஸயம் வந்தவளவிலே; தத்பிதாவான டில்லீசுவரன் இந்தச் சேதியறிந்து, தன் பட்டணத்திலே அந்தப் பரிஜநங்களை விசாரிக்குமளவில்;

அவர்கள் முதல்நாள் ராத்திரியே புறப்பட்டுப்போனார்கள் என்கிற சேதியும் கேட்டு, “அவர்கள் கொண்டுபோகிற விக்ரஹத்தை அழைப்பிக்கிற பர்யந்தம் பெண் துரிக்க மாட்டாள்” என்று அறிந்து, பெண்ணைத்தானே பயணமாக ஸேனைகளையும் கூடக்கூட்டி, வழியிலே கண்டவிடத்திலே விக்ரஹத்தைக் கொண்டுவரச் சொல்லியனுப்ப ; இவர்கள் புறப்பட்ட மூன்றாம்நாள் ஸேனையுடன் டில்லீசுவரன் புத்ரியான ஸுரதாணியும் புறப்பட்டு, பெருமானைக் காணுமாசையாலே ப்ராணன் துரித்து, பயணகூதியிலே திருவேங்கடத்தின் ஸமீபத்திலே சந்த்ரகிரிபர்யந்தம் வர ; பெருமாள் பரிஜநங்களும் அவர்கள் கிட்டின சேதியைக் கேட்டு, “இனி மோசம் வந்தது, நாம் கூடிப்போனோமாகில் அவர்கள் பெருமானைக் கொண்டுபோவார்கள் ; ஆனபடியினாலே அவரவர்கள் தனித்து யதேச்சுமாகப் போவோம்” என்று நினைத்து, கொடவர் மூன்று திருநாமம்—மைத்துனனும், மாப்பிள்ளையும், மருமகனுமாக மூன்றுபேரும் பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருமலையிலே ஏறினார்கள் ; மற்ற அன்பத்தேழு பேரும் தனித்து யதேச்சுமாகப் போனார்கள். அந்தத் துலுக்கரும் வழியிலே இவர்களைக் காணாமல், பயணகூதியிலே திருவரங்கந் திருப்பதியேறச் சென்று, அங்கே பெருமாள் எழுந்தருளாத சேதியையும் கேட்டு, கோயில் திருவாசல் கல்திரையிட்டிருக்கிறபடியும் கண்டவுடனே, டில்லீசுவரன் புத்ரியான ஸுரதாணி, சிந்தயந்தியைப்போல விரஹாதிசயத்தாலே ஸரீரத்தை விட்டாள்.

கொடவர் அழகியமணவாளனைக் காத்தது

அதன்பின்பு, வந்த ஸேனை திருமலைபர்யந்தம் போமளவில், அங்கே, பெருமாள் திருமலையேறி எழுந்தருளின சேதிகேட்டு, அந்தத் துலுக்கர் அடிவாரத்திலே யிருந்து கொண்டு ஆளைவிட்டுத் திருமலையெல்லாம் தேடுவிக்கு மளவில், பெருமாளுக்கு அந்த தேசுஸத்திலே ரஹஸ்யமாயும்

இருக்கப் போகாமலிருக்கையில், கொடவர் ஆலோசனை பண்ணி, மைத்துனனையும் குமாரனையும் உயரவைத்து, தாம் பெருமாள் திருமேனியை அணைத்துக்கொண்டு * ஓஷதி, பூந்தும் பண்ணிவைத்து, திருமலையில் தலையான † பூணுக்குதியாயிருக்கிற சரிவிலே, பெரிய கொடியைக் கட்டி மைத்துனனும் குமாரரும் உயரவிருந்து விட, கொடவர் திருமேனி தீய்ந்து பெருமாள் அதின் கீழே எழுந்தருளியிருக்க, அந்தக் கொடவரான அம்மானும் மருமகனும் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்தச்சரிவிலே யிறங்கிப் பெருமானை ஸேவித்து, அவர் திருமேனியையும் ஸம்ஸ்கரித்து, அஜ்ஞாதமாக அலர்மேல்மங்கை புரத்துக்கு வடக்குச்சரிவிலே பூஹுகாலமிருக்க; அம்மானும் பரமபத்துக்குப்போய், மருமகன்மாத்திரம் அநேககாலம் கந்தமூலாஸநராய், பெருமானுடன்கூட அஜ்ஞாதமாக இருந்தார்.

டில்லீசுவரன் ஆச்சரியப்பட்டது

அந்தத் துலுக்கன்சேனையும் பெருமானைத் தேடிக்காணாமல் டில்லிக்குப் போய், டில்லீசுவரனுடனே நடந்த சேதியைச் சொல்ல; டில்லீசுவரனும் ஸோகஹர்ஷாஸ்சர்யங்களுடனே யிருந்தான். பரிஜநங்களும், க்ரமேண திருவரங்கத்திலே வந்து சேர்ந்தது.

திருவரங்கமானிகையாரையும் வேறே நாய்ச்சியாரையும் கோயிலில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது

தத், தேஸாதி, பதியான சோழன நுமதியாலே கோயிலைத் திருக்காப்பையும் நீக்கி, அழகியமணவாளப்பெருமானை நாநாதேஸாத்திலேயும் நாநாப்ரகாரத்தாலும் தேடுமளவில், பெருமானையும் கொடவரையும் காணாமல், ததூகாமந நிர்க்குமாதிகளும் காணாமையாலே, தன்னுடைச் சோதிக்

• ஓஷதி, பச்சிலை மூலிகை.

/ பூணுக்குதியாயிருக்கிற-பாம்பின் படம்போன்ற.

கெழுந்தருளினதாகத் திருவரங்கமாளிகையாரை தத்ஸ்தூர நத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பிழ்வமூலத்திலே எழுந்தருளப் பண்ணியிருந்த ஸ்ரீரங்கநாயச்சியாரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பதாக பிழ்வமூலத்தை சோதிக்குமளவில், நாயச்சியார் அத்ருமயராய், காணப்படாமையாலே, வேறே நாயச்சியாரை ஏறியருளப்பண்ணுவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பூர்வப்ரகாரம் போல ஸகல உத்ஸவங்களும் பெருமாளுக்கு நடப்பித்துக் கொண்டு போந்தார்கள்.

அழகியமணவாளனையும் கொடவரையும் இருளர் கண்டது

இந்தப்படி அழகியமணவாளப்பெருமாள் கோயிலும் புறப்பட்டருளி, டில்லீசுவரன் வீட்டிலே இரண்டு வருஷம் இருந்து, குறைநாள் காட்டிலேயுமாக அறுபது வருஷத்துக்கு ஆறுமாசம் குறைவாயிருக்கிற காலத்திலே, இரண்டு இருளர், திருமலையடிவாரத்துச் சுனையில் ஒரு திவ்ய மங்குள விக்ரஹத்தையும், ததூராதூகராய் தலையும் வளர்த்துக் கொண்டு ஒரு கொடியை அரையிலே கட்டிக்கொண்டு கமுகம் பட்டையாலே கௌபீநமும், தேக்குமடலாலே ஆச்சூரதூநமும் தூரித்துக்கொண்டு கொத்தான்கொடியை யஜ்ஞோபவீதமாக தூரித்துக்கொண்டு எண்பது வயஸ்ஸு வருத்தூராக ஒரு பூராஹ்மணரும் இருக்கக்கண்டு; அந்த இருளரிருவரும், அந்த வருத்தூரண்டையிலே வந்து, பூர்வோத்தர வருத்தாந்தங்களைக் கேட்க; அந்த வருத்தூரும், திருவரங்கந் திருப்பதியிலும் பெருமாள் புறப்பட்டருளினது முதலாக அற்றைவரைக்கும் நடந்த வருத்தாந்தங்களைச் சொல்லி, “நாமும் வருத்தூரானோம்; இந்தச் சேதியை நாட்டிலே அறிவித்துப் பெருமானைக் கோயில் சேரும்படி பண்ணவேணும்” என்று அந்த இருளரை ஸரணம் புகுர;

பெருமானையும் கோடவரையும் சந்திரகிரிப்ரபு வெளிப்படுத்தினது

அந்த இருளரும், சந்திரகிரி பட்டணத்தில்போய் அவ்விடத்தில் ப்ரபுவினுடனே இச்சேதியைச் சொல்லி, அந்த ப்ரபுவை துஷ்ப்ரவேஸமான ப்ரதேசத்திலே கூட்டிக்கொண்டுவந்து, பெருமானையும் அந்த வருத்த, ரையும் ஸேவிக்கப்பண்ணை; அந்த ப்ரபுவும் ஆச்சர்யப் பட்டு, வருத்த, ரையும் பெருமானையும் வெளிப்படுத்தி நாட்டிலே எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வர;

கோடவர் பெருமானுடன் கோயிலில் எழுந்தருள பரிஜநங்கள் தகைந்தது

அந்த வருத்த, ரும், தம்முடைய பிதாமாதுலருக்கு மந்த்ரஸப் ஸ்காராதியு கர்மங்களைப் பண்ணி நிறைவேற்றி, அந்த ப்ரபு ஸமர்ப்பித்த துநங்களையும் / பெற்றுக்கொண்டு பெருமானுடன் சந்திரகிரியிலே எழுந்தருளி யிருந்தார்.

கோபண உடையார், அழகியமணவாளனை

சிங்கபுரத்தில் ஆதரித்து எழுந்தருளப்பண்ணினது

இந்தப்படி அங்கே எழுந்தருளியிருக்குங் காலத்திலே; துலுக்கன் பாண்டியமண்டலபர்யந்தம் வ்யாபித்திருக்க; வித்யபாரண்யனாலே ஆணைக்கொந்திப்பட்டணம் ப்ரபுலமாய், அங்கே ராய ஸம்ஸ்தூநமுண்டாய், ஹரிஹரராயர் ராஜ்யம் பண்ணி, தொண்டைமண்டலமளவாகக் கட்டி, அவர் காரியக்காரர் கோபண உடையார் செஞ்சியிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கிறதுக்குத் திருமலைக்கு வந்து, திருவேங்கடமுடையானைத் திருவடி தொழுது,

/ 1909-ம் ஸூ அச்சிடப்பெற்ற பிரதியில் உள்ள பாடம் மேலே அச்சிடப் பட்டுள்ளது. 1888-ம் ஸூ அச்சிடப்பெற்ற பிரதியில் “பெற்றுக்கொண்டு..... எழுந்தருளியிருந்தார்” என்பதற்கு பதிலாக “கொண்டு பெருமானை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு” என்று உள்ளது. அதற்குப்பின் 27-ம் பக்கத்தில் “திரு நாரும் கண்டருளினார்” என்னும் முதல பாரா ஈராக உள்ள பகுதி அப்பழைய பதிப்பில் இல்லை. “பரிஜநங்கள் தகைந்தது” என்னும் தலைப்புக்கு பழைய பிரதிப் பாடமே பொருந்தியுள்ளது.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் / எழுந்தருளியிருக்கிற பூர்
 'வோத்தரத்தை விசாரித்து, அவ்விடத்தில் பெரியபெருமாள்
 எழுந்தருளியிருக்கிற சேதியைக் கேள்விப்பட, சந்திரகிரி
 ப்ரபுவும் கோபணஉடையார் வந்திருக்கிற சங்கதியைத்
 தெரிந்து அவரை சந்திரகிரிக்கு வரும்படியாய் நியமிக்க,
 கோபண உடையாரும் சந்திரகிரிக்குவர, சந்திரகிரி
 ப்ரபுவும் இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பெருமானை
 ஸேவிக்கச்செய்ய, சிலநாள் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளி
 யிருந்து, பெருமானைக் கூட எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்
 கொண்டுவந்து சிங்கபுரத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி,
 அங்கே அனைத்தழகும் அத்யயன உத்ஸவமும் கண்டருளப்
 பண்ணிக்கொண்டிருக்க; இந்தச் சேதியை அழகியமண
 வாளன் காணியாளரான சிங்கப்பிரான் புத்ரன்
 திருமணத்தாண்நம்பி அறிந்து, உத்தமநம்பியை செஞ்சிக்கு
 அனுப்பிவைத்து, ஒரு காலவிசேஷத்திலே இவ்விடத்தில்
 துலுக்கன் மயத்தை உளவாகி அனுப்பிவைக்கையில்;
 கோபண உடையாரும் நிரவதி,கபுலத்துடனே வந்து, துலுக்
 கரை நிஸ்ஸேஷமாக அழித்து; சிங்கபுரத்திலும் ஸகாப்தும்
 ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றில் செல்லா
 நின்ற பரிதாபி-ஸ்ரவையாசி-ம் பதினேழாந்தேதி திருவ
 ரங்கந் திருப்பதியிலே பெருமானை நாயச்சியாருடனே
 எழுந்தருளப்பண்ணி கோயில் திருக்காப்பைநீக்கி, பெரிய
 பெருமானுடன் சேர்த்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, திருவாராத்ந
 மும் பண்ணுவித்து, தூர்மவர்மாவின் திருமதிளில் கீழண்டை
 வெளிப்புறத்திலே அவருக்குத் தனியன் கொடுத்த வருத்
 தாந்தத்தை வெளியிட்டருளினார்.

3. 'ஆநீயாநீலஸ்ருங்குத்யுதிர்சித ஜகத்யுஞ்ஜநாத்யுஞ்ஜநாத்யேஸ்

செஞ்ஜயாமாராத்ய கஞ்சித் ஸமயமத்ய நிஹத்யோத்

த்யுஷ்காம்ஸ்துலுஷ்காந் |

லக்ஷ்மீக்ஷமாப்யாமுபாய்யாம் ஸஹ நிஜநிலயே ஸ்தாபயந்

ரங்கநாதம்

ஸம்யக்யவர்யாம் ஸபர்யாம் குருத நிஜயஸோத்யுர்ப்பணே

என்று ஸிலாலிகிதம் பண்ணுவித்தான்.

கோபணார்ய: || '

கோபணவுடையார், குண்டுஸாளுவயர்,
விருப்பண உடையார் கைங்கர்யம்

கோபண உடையார், ஆனி-மீ பதினேழாந்தேதி, உத்தம நம்பி கையிலே, தூராபூர்வமாக, பதினேழாயிரம் பொன்னுக்குத் திருவிடையாட்டமாக, ஐம்பத்திரண்டு க்ராமங்கள் ஸமர்ப்பித்தார்; அவருடன் வந்த குண்டுஸாளுவயர் பூர்வம் அணியரங்கன் திருமுற்றத்திலே பாண்டியன் கைங்கர்யமான பொன்னின் திருக்கொடித்தட்டு துலுக்கனழிக்கையில், வெண்கலவார்ப்பாகத் திருக்கொடித் தட்டு பண்ணி நாட்டு வித்தார்; அதற்குப்பின்பு, பெரிய கிருஷ்ணராயர் உத்தம நம்பி, விஜயநகரத்துக்குப்போய் ராயரைக் கண்டு, அந்த ஹரிஹரராயர் குமாரன் உத்தரவின்படி, அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் திருக்கொடித்தட்டுக்குக் கிழக்கே துலாபுருஷ மண்டபமும் கட்டிவைக்க, அந்த ராயர் குமாரர் விருப்பண உடையாரும் வந்து, துலாபுருஷமேறி, அந்த வகைப்பொன்னும் ஹரிஹரராயர் துலாபுருஷங்கட்டி தூரை வார்க்கையில், பொன்னும், குட்டிக்கோயில் விமானமும் பொன்மேய்ந்து, இந்த ராயர் காணிக்கை இரண்டு பொற்குடமும் உள்பட ஒன்பது பொற்குடமும் வைப்பித்து, பெருமாள் பூஹுநாளைக்காக எழுந்தருளினபடியினாலே நானாதேயுரத்திலும் வந்த பரிஜநங்களுக்கு ஸேவிக்கும்படி, விருப்பண உடையார் பேரிலே சித்திரைத்திருநாள் துவஜாரோஹணத்திருநாள் நடத்துகையில், திருமணத் தூண்நம்பி பண்ணின் உபகாரம் திருவுள்ளத்திலே ஓடுகிற படியினாலே, அழகியமணவாளன் குத்தகைப்பட்டயம் எழுதி வைத்து, வரிசையுடன் ஸாதித்து, திருநாளும் கண்டருளினார்.

திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வந்து கோயிலிலே எழுந்தருளுமளவில்; கோயில் பரிஜநங்கள், பூஹுகாலம் அதிக்ரமித்தபடியினாலேயும், பூர்வீகரான வருத்துதரெல்லாரும் மரித்துப்போய், இருக்கிறபேர் இந்தப் பெருமானை ஸேவித்தறியாதவர்களாகையாலே, கோயிலிலே இந்தப்பெருமானை உள்ளே எழுந்தருளவொட்டாமல் தகைந்தார்கள்.

வண்ணானுலே அழகியமணவாளனென்று தெளிந்த ராஜேந்திரசோழன் கைங்கர்யம்

வ்ருத்₃த்₄ராம் ஆரியபட்டாள் வாசலுக்குள்ளே. சேனை வென்றான் திருமண்டபத்தில் திருமங்கைமன்னன் திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டிருந்தார் ; அந்த வ்ருத்₃த்₄ரான கொடவரிடத்திலேயும் பெருமாளிடத்திலேயும்; போயிருக்கிற பரிஜநங்கள் அதிசங்கை பண்ணிக் கொண்டிருக்க ; * (முன்னர் பெருமாள் டில்லிக்கு எழுந்தருளுகிற காலத்திலே, நாயச்சியாரை வில்வமரத்தடியிலே எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துப் போனார்கள். பெருமாள் எழுந்தருளின) மற்றைநாள் உத்யகாலத்திலே நாயச்சியார் கோயில் வில்வமரத்தடியிலே ஸ்ரீரங்க நாயச்சியாருடைய கிரீடத்தில் மகுடமரத்திரம் வெளியாகக் காண்பிக்க, அதைக் கண்டவுடனே அதைச் சோதித்து ஸ்ரீரங்கநாயச்சியாரை வெளியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி இந்த அத்துத்தத்தைப் ப்ரபுவான சோழனுக்கு எழுதியனுப்பி, அதுமுதலாக அந்த வ்ருத்₃த்₄ரான கொடவரிடத்திலே ஸங்கையை விட்டு, இவரை அழகியமணவாளப்பெருமாள் என்று ஸம்ஸயப்பட்டுக் கொண்டிருக்குமளவில் ; சோழனும் கோவிலுக்குவந்து பெருமானையும் ஸேவித்து, இந்த வ்ருத்தாந்தங்களையும் கேட்டு, திருவரங்கம் திருப்பதியில் பூர்வீகரைத் தேடுமளவில்; கோயில் வண்ணானொருவன் தொண்ணுற்றுமூன்று வயஸ்ஸில் வர்ணகாயத்₃ரார்ட்யமும் ப்ரஜ்ஞா பாடவமுமிருக்க, வயோதிஸயத்தாலே த்ருஷ்டிஸௌகர்யமில்லாமல் அந்த, கனாய் இருக்கக்கண்டு, அவனைப் பூர்வோத்தரங்களைக் கேட்குமளவில்; அவன் சொல்லுகிற பூர்வோத்தரமும், இந்த வ்ருத்₃த்₄ரான கொடவர் சொல்லுகிற உத்தரமும் ஒத்திருந்தபடியினாலே அந்த வண்ணானை ' அப்புறம் இந்த திவ்யமங்குள் விக்ரஹத்தை நிர்த்தாரணம் பண்ணுகிறது

•() இவ்வடைப்பிணுள் உள்ளவை பழைய பிரதியில் இல்லை.

எப்படி? என்று கேட்க; அந்த வண்ணனும், தனக்கு திருஷ்டி தெரியாதபடியினாலே கண்டறியக் கூடாது, ஆனால், தான் பூஹுகாலமாக அழகியமணவாளப்பெருமாள் சாத்தியருளின கைலியில் ஈரவாடை தீர்த்தம் ஸாப்பிட்டுக் கைங்கர்யமும் பண்ணிப் பழகியிருக்கிறபடியாலே இப்போது இந்தப் பெருமாள் திருமஞ்சன தீர்த்தம் அப்படியிருக்கவில்லை, ஆனபடியினாலே, பெருமாளுக்கும, நாயச்சியாருக்கும் திருமஞ்சனம் பண்ணி ஈரவாடை கைலியைக் கொண்டுவந்து தனக்குத் தீர்த்தம் ஸாதிக்கச் சொல்ல; அந்தப்படியே இருவரையும் திருமஞ்சனம் பண்ணி ஈரவாடை தீர்த்தம் ஸாதிக்க; அந்த வண்ணனும், அழகியமணவாளப் பெருமாள் ஈரவாடை தீர்த்தத்தை சாப்பிட்டு, 'இவரே நம்முடைய ஆண்டவன் அழகியமணவாளப் பெருமாள்!' என்று கண்ணும் கண்ணீருமாக மோகித்திருந்து, அநேகம் போதைக்கப்புறம் மோகம் தெளிந்தது கண்டு, சோழன் முதலான பேர்கள் அவனுடைய புக்திக்கு ஆச்சர்யப்பட்டிருக்குமளவில்; அன்று ராத்திரி அந்த ப்ரபுவான சோழன் ஸ்வப்நத்திலே இந்த வருத்தாந்தங்களை அழகியமணவாளப்பெருமாள் ஸ்வப்நம் ஸாதித்ததினாலே, ஸ்ரீரங்கநாயச்சியாரையும் அழகியமணவாளப் பெருமானையும் பூர்வப்ரகாரமாக ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள் நியமநத்தினாலே, ராஜமஹேந்திரன் திருவீதியில் வடகீழ் மூலையிலே திருநடைமாளிகையிலே அன்றயாகத் தடுத்து, அந்த டில்லீசுவரன் புத்ரியான ஸ்ரீரதைய சித்ரரூபமாக எழுதிவைத்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள் நியமநத்தினாலே, நித்யமாக ப்ராத:காலத்திலே டில்லியில் நடந்தபடிக்கு கோதுமை ரொட்டியும் மது, ரப்பருப்பும் கிச்சிடியான பொங்கலும் பெருமானமுதுசெய்தருளி, * (பூமி நாயச்சியார் என்று பெயர்கொண்ட) சாந்து நாயச்சியார் அழுதுசெய்தருளும்படிபண்ணி. அதற்காகக் கொற் ற நாட்டிலே இரண்டு க்ராமம் ஸமர்ப்பித்தது ராஜேந்த்ரசோழன் கைங்கர்யம்.

**திருத்தாழ்வரைதாஸர், ஈரங்கொல்லி,
பஞ்சகொண்டான் இசையறியும் பெருமான் கூட்டத்தார்
என்னும் அருளப்பாடு**

அழகிய மணவாளப் பெருமானும், சேரபாண்டியன் சிங்காசநத்திலே ஏறியருளி, அந்த வருத்தூரான கொடவரை அழைப்பித்து, 'திருத்தாழ்வரை தாஸர்' என்று அருளப்பாடிட்டு, ஸகல வரிசைகளும் ஸாதித்தருளி, அந்த வருத்தூனான வண்ணனையும் 'ஈரங்கொல்லி' என்று அழைத்து பூஹுமானம் சாதித்தருளினார். அது முதலாக, கொடவருக்கு 'திருத்தாழ்வரை தூஸர்' என்று பட்டப் பேரும், 'ஈரங்கொல்லி' என்று கோயில் ஸந்நிதி, வண்ணனுக்கு பட்டப்பேரும் நடந்துவருகிறது. குலசேகரன் திருவீதியில் வடக்கு வாசலிலே, பஞ்சகொண்டான் துலுக்கருடன் படைபண்ணி ஸரீரத்தை உபேக்ஷித்தபடியினாலே, அந்த வாசலிலே தாமெழுந்தருளுகிறபோது அந்தப் பஞ்சகொண்டானுக்கு அருளப்பாடு சாதிக்கத் திருவுள்ளமானார். இந்த வருத்தாந்தங்களெல்லாம், சாந்து நாய்ச்சியார் ஸந்நிதியில் வெளிப்புறத்துச் சுவரிலே ஸரிலாலிகீதம் பண்ணியிருந்தது. சித்ரமண்டபம் ஜீர்ணோத்தூரணத்திலே விஸகலிதமாய்த்து. அழகிய மணவாளப்பெருமாள், பாடுவாருடைய கூநரஸத்திலே ஈடுபட்டு ஸுரதாணியை விட்டு வருகையாலே, அதுமுதலாக, பாடுவாருக்கு 'இசையறியும் பெருமான் கூட்டத்தார்' என்று அருளப்பாடு நடந்துவருகிறது.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் கல்பித்த கட்டளை

அநந்தரம், பெருமாள் திருவரங்கந் திருப்பதியிலே ஸுப்ரதிஷ்டூராய் பூர்வப்ரகாரமாக நித்யோத்ஸவ மானோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதித்யுகளும் கண்டருளுமிடத்தில், மார்கழி மாஸத்திலே, பூர்வப்ரகாரம் திருவத்யயனோத்ஸவத்திலே திருமங்கைமன்னனுக்காகத் திருவாய்மொழிக்கு

வேதுஸாம்யமநுகூரஹித்து பஹுநாள் திருவாய்மொழி கேட்குமிடத்தில், காலதேயாஷத்தினாலே ப்ரபுந்தங்களும்திரோஹிதங்களாய் அத்யயநாத்யாபகங்களும் இல்லாமல், அதினாலே ஆழ்வாரும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளாமலிருக்குங்காலத்திலே; கல்யப்யத்யம் மூவாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்திருபத்து நாலுக்குமேல் ஸ்ரீமந்நாத்முனிகள் அவதரித்தருளி, மன்னனார் ஸந்நிதியிலும் திவ்யதேசஸேவா நிமித்தமாக எழுந்தருளி, திருக்குடந்தையிலே வர, அங்கே “ஆராவமுது” பத்துபாட்டுமாத்ரம் நம்மாழ்வார் பாடலிலேயிருக்கக்கேட்டு, திருநகரியிலே எழுந்தருளி, மதுராகவி ஸம்ப்ரத்யாயஸ்தூரான ஸ்ரீபராங்குஸநம்பி ஸந்நிதியிலே ஆழ்வார்விஷயமான “கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு” என்கிற பத்துபாட்டு லபித்து, யோக்யத்யஸையிலே ஆழ்வாரை ஸாக்ஷாத்கரித்து, தந்முகமாக ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாளும் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை லபித்து க்ருதார்த்ததூராய், திருவரங்கந்திருப்பதியேற எழுந்தருளி, ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்குமளவில்; பெருமாள் திருமங்கை மன்னனுக்காகத் திருவாய்மொழிக்குப் பண்ணின அநுகூரஹாதிஸயத்தையும் நம்மாழ்வார் திறத்தில் பண்ணின க்ருபையையும் கேட்டருளி மிகவும் உகந்து, ஸ்வஸிஷ்ய ப்ரஸிஷ்ய முக்யத்தாலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீஸூக்தியான திவ்யப்ரபந்தங்களை அத்யயநாத்யாபகங்களைப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு, பெருமாள் திருவாய்மொழிக்கு வேதுஸாம்யம் அநுகூரஹித்தபடியினாலே வேதுத்தைப்போல திருவாய்மொழிக்கும் உபக்ரமோத்ஸர்ஜநகாலத்தை, திருக்கார்த்திகை திவ்யமஹோத்ஸவத்திலே உத்ஸர்ஜநகாலமென்றும், மார்கழி மாஸத்தில் சுக்ல ஏகாத்சி அத்யயநோத்ஸவத்திலே உபக்ரமகாலமென்றும் நிர்ணயம்பண்ணி, திருக்கார்த்திகையிலே உத்ஸர்ஜநம்பண்ணின அநந்தரம், திருவத்யயநோத்ஸவத்திலே உபக்ரமிக்குமளவும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவரும் நெஞ்சினால் நினைந்து வாயினால் மொழி

யாமலிருக்கும்படி பண்ணி; முன்புபோலே ப்ரதிஸம்வத்
ஸரமும், பெருமாள் ஆழ்வாருக்குத் திருமுகப்பட்டயம் முத
லான வரிசையும், திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்திலே
திருநெடுந்தாண்டகம் திருமுன்பே பாடின இளைப்புத்
தீரும்படி தாம் சாத்தின மிச்சமான எண்ணெய்க்காப்
பைத் திருமங்கைமன்னன் மிடற்றிலே சாத்திவித்த
கட்டளையை, ஆழ்வார்களுக்குத் தலைவரான நம்மாழ்வா
ருக்குச் சாத்தி, தச்சேஷமான எண்ணெய்க்காப்பை
பூவைவண்ணவர்கள் திருமிடற்றிலே சாத்திக்கொள்ளும்படி
பண்ணிவைத்து; ரிகூாதிபேதேந சதுர்விதமான வேதங்
களுக்கு ஸீக்ஷாதிபுகளும் இதிஹாஸ புராணங்களும்
அங்கேயாபாங்குமாயிருக்குமாபோலே, நம்மாழ்வாரருளிச்
செய்த ப்ரபுந்தங்கள் நாலும் சதுர்வேத ஸ்தாநங்களாக
வும்; இவைகளுக்கு மற்ற ஆழ்வார்களும் ஆண்டாளு
மருளிச்செய்த ப்ரபுந்தங்களும் அங்கேயாபாங்குங்களாகவும்,
திருவாய்மொழி த்வயார்த்த விவரணமென்றும்; திருப்
பல்லாண்டுமுதல் பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பாவை,
நாயச்சியார் திருமொழி, பெருமாள் திருமொழி, திருச்சந்த
விருத்தம், திருமாலே, திருப்பள்ளியெழுச்சி, அமலனாதிபிரான்,
ஆக இப்ரபுந்தங்கள் ப்ரணவார்த்த ப்ரகாஸகமாகையாலே
முதலாயிரமென்றும், கண்ணினுண் கிறுத்தாம்பு நமஸ்ஸப்
துர்த்த விவரணமென்றும், திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்
டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், முதலாழ்வாரருளிச்செய்த
ப்ரபுந்தங்கள் மூன்றும், நான்முகன் திருவந்தாதி, திரு
விருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவெழு
ஹற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல், இவை
மந்த்ரஸேஷவிவரணமென்றும்; முதல் திருவந்தாதிமுதல்
திருமடலீருக, ஸப்தரஸ ப்ரதாநமாகையாலே, இயற்பா
ஏன்றும்; இருபத்துமூன்று ப்ரபுந்தமும் திருமந்த்ரார்த்த
விவரணமாகையாலே, திருப்பல்லாண்டுமுதல் திருநெடுந்
தாண்டகமீருக, அத்யயநோத்ஸவத்துக்கு முன்பு பத்து
நாளாக பெருமாள் கேட்டருளும்படிக்கும்; அத்யயநோத்

ஸவமான மற்றுநாள்முதல், திருமடலீருக இயற்பா ஆயிர
மும் கேட்டருளும்படிக்கும்; ஆழ்வார்கள் பதின்மரும்
ஆண்டாளும் மதுரகவியும் ஆக பன்னிரண்டு திருநாம
மருளிச்செய்த இருபத்துநாலு ப்ரபுந்தங்களில் பாட்டு
நாலாயிரமென்றும்; ப்ராஹ்மணனுக்கு வேதுவேதாந்த
இதிஹாஸ புராணாதிகள் அதிகரிக்க வேண்டினாப்போலே,
முமுகூஷுவான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு இப்ரபுந்தங்கள்
அவஸ்யம் அதிகரிக்கவேணுமென்றும்; இதில், திருப்பாவை,
திருப்பள்ளியெழுச்சி, நித்யம் ப்ராத:காலத்திலே அநுஸந்
தேயமென்றும்; திருவாய்மொழிக்கு ஆத்யந்தத்திலே,
ஆழ்வார் விஷயமான “கண்ணிநுண்சிறுதாம்பு” அநுஸந்
தேயமென்றும்; இப்படி ஸமயவ்யவஸ்தை செய்தருளி;
ப்ரதிஸம்வத்ஸரம், தாம் திருக்கார்த்திகை மஹோத்ஸவத்
திலே, திருமங்கை மன்னனைப்போலே திருநெடுந்தாண்ட
கத்தையும், தாமுண்டுபண்ணின திருமொழித்திருநாளில்
முதலாயிரத்தையும் திருமொழியையும், அத்யயநோத்ஸ
வத்திலே திருவாய்மொழியையும், தேதுவக்யானத்திலே
ஏறியிட்டு, மதுரகவிகளைப்போலே அபிநயத்துடன்
ஸேவித்து, மற்றைநாள் இயற்பாவை இயலாக ஸேவித்துக்
கொண்டு, ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் அநேககாலம் ஸேவித்து,
தம்முடைய பூகிநேயரான கீழையகத்தாழ்வான் மேலை
யகத்தாழ்வானுக்கு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தங்களை
இசையுடனே ஸாதித்து, தம்மைப்போலே திருமொழி
திருவாய்மொழித் திருநாளிலே ஸேவிக்கச் சொல்லி
நியமித்து, தாம் மன்னனார்கோயிலுக்கெழுந்தருளி; கீழை
யகத்தாழ்வானும் மேலையகத்தாழ்வானும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்
கல்பித்த கட்டளை.

**கூயகஸார்வபௌமனு அழகியமணவாளன்,
பாடுவார்க்கு அரையர் என்னும் திருநாமமும்,
குல்லாவும், தொங்கல்பட்டும் ஸாதித்தது**

திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலே நன்றாக
ஸேவித்து, அழகியமணவாளப்பெருமானை மிகவும் உகப்
பிக்க, பெருமானும் உகந்தருளி, ஒருத்தருக்கு “மதியாத
தெய்வங்கள் மனமுறைவாணப் பெருமானாரையர்” என்றும்,
ஒருத்தருக்கு “நாத்விநோத், அரையர்” என்றும் திருநாமம்
ஸாதித்து, ஆழ்வாருக்கு ஸாதித்த கட்டளையிலே குல்லாவும்,
தொங்கல் பரியட்டமாகப் பட்டும், பருத்தியும், சாத்திக்
களைந்த திருமால்கள் இவை ப்ரஸாத்ங்களும் ஸாதித்து;
நம்மாழ்வாருக்கு விடை ஸாதித்தவுடனே யாத்ராநுகுண
மாகத் தம் வரிசைகளையெல்லாம் ஸாதித்தாப்போலே,
அரையர்களுக்கு தம் வரிசைகளை ஸாதித்து, “நம் பாடுவானை
வீட்டிலே விட்டு வா” என்று தன் ஸேநாதிபதியை நிய
மிக்க; நியமநப்படியே ஸகல பரிஜநங்களுடன் ஸேநாபதி
யும் அரையரை வீட்டிலே விட்டு வந்தார். அது முதலாக,
பாடுவாருக்கு அந்த இரண்டு பட்டப்பேரும் அரையர் என்கிற
வியவகாரமும் நடந்துவருகின்றது. கூர்நரஸத்திலே துவக்
குண்டு கூயகஸார்வபௌமன் என்கிற மேன்மைதோன்ற
“அரையர்” என்கிற திருநாமமும், அந்த ப்ரபுத்வ ஸூசக
மான குல்லாவும், தொங்கல் பரிவட்டமும் ஸாதித்தரு
ளினது பாடுவார்க்கேயல்லாமல் மற்ற பரிஜநங்களுக்கில்லை.

**உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பியும்,
ஆளவந்தார் வைபவம்**

ததநந்தரம், உய்யக்கொண்டாரும், மணக்கால்நம்பியும்
தூர்ஸநத்தையும் ஸ்ரீகார்யத்தையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு
வருங்காலத்திலே; ஒட்டியதேஸத்து ப்ரபு கரைபுரண்டு
வருமளவில், அச்சேதியைக் கேட்டு அழகியமணவாளப்
பெருமாள் வலசை எழுந்தருளி, அழகர் திருமாலிருஞ்

சோலையிலே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, திரும்பி எழுந்தருளினவிடத்திலே, ஸ்தூலத்திலே சில பரிஜநங்கள் ரங்குத்ரோஹிகளாய் அதில் அர்ச்சகரும் அநுப்ரவிஷ்டராய் மெய்தீய்ந்து போகையில், ஸ்ரீவைக்ஷாநஸ ஸாஸ்த்ரஜ்ஞரான நம்பிமார் ஆராதனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தார்கள். இதர மதஸ்தூரான ஷட் ஸமயத்தாரும் திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வீடு கட்டிக்கொண்டு ஸ்வதந்த்ரராயிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கும் காலத்திலே, மணக்கால்நம்பியும், யமுனைத்துறைவரான ஆளவந்தாரைத் திருத்தி, பெரிய பெருமானே ஸேவிக்கப் பண்ணுவிக்க; ஆளவந்தாரும், பெருமானுடைய கடாக்கூத்தினாலே பரமவிரக்தராய், தம் முடைய ஐஸ்வர்யாதிசூகளைப் பரித்யஜித்து ஆஸ்ரமஸ்வீகாரம் பண்ணி பெரியபெருமாள் ஸாம்ராஜ்யத்தில் உள்புகுந்து, ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கிற காலத்திலே; ஆக்ஷம்ப்ரமாணம் செய்தருளி, இதர ஸமயிகளை நிரஸித்து, திருவரங்கந் திருப்பதியிலே அவர்களிருப்பு அறிவித்து, பூஹுக்ஷரந்த்ர முகூத்தாலே தூர்ஸநநிர்வாஹம் செய்தருளியிருக்கும் காலத்திலே;

ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமானரையர் வைபவம்

ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமானரையர் ப்ரபுத்தூராய், க்ஷாநாதிசூயைகளிலும் பூக்ஷவத்ப்ராவண்யத்திலும் மிகுந்தவராய், திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாள் களிலே அழகிய மணவாளப்பெருமாள் விபூவாவதாரத்தில் செய்தருளின அபதூநங்களை நாடகமாகத் திருக் கோலமடுக்குச்சாத்தி அபிநயித்து மிகவும் உகப்பிக்க; பெருமானும் போரவுகந்தருளி, “கோயிலுடைய பெருமானரையர்” என்று திருநாமம் சாத்தி, ஸகலவரிசைகளையும் ஸாதித்தருளிஞர். ஒரு காலவிசேஷத்திலே, திருவூறல் மஹோத்ஸவத்திலே, திருக்காவேரியிலும் நடைக்குப் பரியாயமான தோளுக்கினியான் மேலே புறப்பட்டருளி, அரையரை அழைத்து, “நம் நடையழகுக்கீடாகப் பாடும்”

என்று அருளப்பாடு ஸாதிக்க; அவரும், இசையிலே ஏத்திக்கொண்டுவர, கோயிலிலே எழுந்தருளினார். ஒரு கால விசேஷத்திலே, பங்குனி உத்திரத்தில் நாயச்சியார் கொலுக்குளிர் சோலையிலே, நாயச்சியாரும் தாமுமாய்க் குமிழிநீருண்டு வவ்வலிட்டு, அந்த அரையரைக் கடாக்கித்து வஸந்தனுக்கு அருளப்பாடு ஸாதிக்க; கோயிலுடைய பெருமானாரையும், திருவுள்ளமறிந்து ரஸிக்க; பெருமானும் போர உகந்தருளினார். அந்த அரையர் தொட்டு “கோயிலுடைய பெருமானாரை” என்கிற பட்டப் பேரும், அடுக்குச்சாத்திக்கொண்டு அந்தந்த திருக்கோலத்துடனே துஸாவதாராதி, விபுவாவதாராபதூநாபிநயங்களும், திருவூறலுத்ஸவத்திலே திருக்காவேரிக் கெழுந்தருளித் திரும்பியெழுந்தருளும்போது இசையுடனே எழுந்தருளுகிறதும், பங்குனி உத்திரத்திலும் நாயச்சியார் சேர்த்தியிலே வஸந்தனுக்கு அருளப்பாடிட்டு கூடும் கேட்டருளுகிறதும் நடந்துவருகிறது.

உடையவர் வைபவம்

இந்தப்படி அநேககாலம் ஆளவந்தார் ஸ்ரீ கார்யம் விசாரித்து, தமக்குப் பின்பு உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகரார்? என்று திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்க; ஸ்ரீபெரும் பூதூரிலே இளையாழ்வாரவதரித்து, பெருமாள்கோயிலிலே யாதுவப்ரகாஸனண்டையிலே வித்யாப்யாஸம் பண்ணுகிற சேதியைக் கேட்டருளி, ஆளவந்தார் பெருமாள்கோயிலுக் கெழுந்தருளி, இளையாழ்வாரைக் கடாக்கித்து, “உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராகவேணும்” என்று அநுகூரணித்து, பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலேயும் ப்ரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளி, இளையாழ்வார் யாதுவப்ரகாஸனை விட்டுத் தேவப்பெருமாளுக்கு சாலைக்கிணற்றிலே திருமஞ்சன கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சேதியைக் கேட்டு, ஆளவந்தார் தேவப்பெருமாள் விஷயமாக ஸ்தோத்ரத்தைப் பண்ணியருளி, பெரியநம்பியைப் பெருமாள்

கோயிலுக்கு அனுப்பியருள; பெரியநம்பியும் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாள் ஸந்திதியிலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, இளை யாழ்வார் கேட்டு, கேவலம் ஈடுபட்டு, ஆளவந்தாரை ஸேவிப்பதாகப் பெரியநம்பியுடனே திருக்கரம்பனூரிலே யெழுந்தருளி, இக்கரை கோலாஹலத்தை விசாரித்து, ஆளவந்தாரைத் திருப்பள்ளி படுக்கிறதைக் கேட்டு மிகவும் ஸோகித்து, பெரியநம்பியுடனே ஆளவந்தாருடைய திவ்ய மங்குள விக்ரஹத்தை ஸேவித்து, அவருடைய மனோ பூாவத்தையறிந்து ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, தாம் வந்த வரத்து நிஷ்ப்பலமாகையாலே பெருமானையும் ஸேவியாமல் பெரு மாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமாளுக்கு முன் போலே திருமஞ்சன கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பேரருளாளப்பெருமாள் திருக்கச்சிநம்பியுடனே ஆறு வார்த்தை அருளிச்செய்தபடியினாலே 'பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும்' என்று புறப்பட்டருளின ஸம யத்திலே; அழகியமணவாளப்பெருமானும் பெரியநம்பியை நியமிக்க, பெரியநம்பியும் புறப்பட்டருளி, பயணகூதியிலே வர, இவரும் ஸ்ரீமதுராதகத்திலே ஸந்தித்து, தாம் வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, இருவரும் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, சிலகாலமிருந்து, பெரியநம்பி கோயிலேற எழுந்தருளினவந்தரம், இளையாழ்வார் ஆஸ்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தருளின சேதியை ஸ்ரீரங்க திவ்யநகரவாஸிகளும் பெருமானும் கேட்டருளி, அழகியமணவாளப்பெரு மாள் நியமனத்தினாலே திருவரங்கப் பெருமாளரையரை ஸ்தூலத்தார் பெருமாள்கோயிலுக்குப் பயணம்பண்ணி, இராமாநுசனை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லியனுப்ப; அரையரும் புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, தேவப்பெருமானை கூரநரஸத்தினாலே மயங்கும்படிபண்ணி, இராமாநுசனைப் பாரிதோஷிகமாக வாங்கிக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளுகிற சேதி கேட்டருளின அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நியமனத்தினாலே, ஸபரிகரராய் ஸேனை

முதலியார் புறப்பட்டருளி, பன்றியாழ்வான் கோயிலுள் வாக எழுந்தருளி, இராமானுசனை எதிர்கொண்டு கோயிலிலே அழைத்துக்கொண்டுவர; அழகியமணவாளப்பெருமாளும், திருவணுக்கன் திருவாசலளவாக திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளி எதிர்கொள்ள; இராமானுசனும், பெரிய நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸந்நிதியிலே புகுந்து ஸேவிக்க; பெரியபெருமாளும் குளிரக்கடாக்கித்து: பரிவட்டம் முதலான வரிசைகளையும் செங்கோலையும் ப்ரஸாதித்து, “நம் உபயவிபூதியும் உமக்கு இஷ்ட விநியோக்யார்ஹ மாம்படி தந்தோம், நீர் உபயவிபூதியையும் உடையவராய் நம் காரியத்தை ஆராய்ந்து கொண்டுபோரும்” என்று அருளப்பாடு ஸாதித்து, திருவிக்ரமன் திருவீதியில் வடக்கு மாடத் திருவீதியில் கீழ்க்கண்டத்தில் முதல்மனையான சேரன் மடத்திலே, உடையவரை விட்டுவாருங்கோள்” என்று பரிஜநங்களை நியமிக்க, அந்தப்படியே உடையவரும், மடத்திலே, ஆழ்வான் ஆண்டானுடனே எழுந்தருளி, பரிஜநங்களையும் பெரியநம்பியையும் க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து, மற்றுநாள் முதலாக ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தருளின விவரம்:—ஆழ்வாளை தூர்ஸந நிர்வாஹத்துக்குத் தமக்கு உசாத்துணையாக நியமித்து, முதலியாண்டாளை உள்துறை கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, தாம் திருக்கொட்டார வாசலுக்குத் தென்புறத்திலே உமிக் கட்டில் குறட்டிலேயிருந்து திருவிடையாட்டப்பரிபுவமும், மேல்முகம் கீழ்முகங்களான திருத்தோப்புகளில் விசேஷங்களும், திருக்கொட்டாரத்தில் மரியாதைகளும் அறிவறியாக விசாரித்து படித்தனம் முதலான துகளும் திட்டம்பண்ணி, நாள்தோறும் படித்தனம் முதலான கணக்குகளைப் பெருமாள் பெரிய வஸரம் அமுதுசெய்தருளினபின்பு ஏகாந்தமாக ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு, இந்தப்படி ஸ்ரீகார்யம் விசாரித்து, கருவுகலம் முதலானவைகளையும் விசாரித்து, பூஹு அவந்தரையாயிருந்தபடியினாலே, அந்தந்தத் துறைகளைத் திட்டம் பண்ணவேணுமென்று திருவுள்ளத்

திலே நினைத்திருக்க; இப்படி அறிவறியாய் விசாரிக்கிறது பரிஜநங்களுக்கு நிர்ப்பந்தமாய், காலதோஷத்தாலே பரிஜநங்கள் விஷப்ரயோகாத், ஈதிபூதைகளைப் பண்ணின படியினாலே, உடையவரும் திருவரகங்கந் திருப்பதியை விட்டு, இரண்டு வருஷம் திருவெள்ளறையிலே எழுந்தருளியிருந்து, அவ்விடத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணி, ஏரியுங்கட்டி, பங்கயச்செல்வி ஸ்ரீகார்யத்தையும் தூர்ஸந நிர்வாஹத்தையும் செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருக்க; பெருமாள் நியமநத்தினாலே பரிஜநங்கள் பூஹுதப்தராய், உடையவரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டுவரச்சொல்லித் திருவரங்கப் பெருமாளரையரை அனுப்ப; அரையரும் உடையவரை அழைத்துக்கொண்டு வர; உடையவரும் ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்குமளவில், அகளங்க நாட்டாழ்வான் உடையவர் திருவடிகளை ஆஸ்ரயிக்க; அவர் ஸமர்த்தூராகையாலே திருவிடையாட்டம் விசாரிக்கிற கைங்கர்யத்தை அவருக்கு நியமித்தருளி; பூர்வம் திருவிக்கிரமசோழன் கைங்கர்யமான ஆலிநாடன் திருவீதியில் பெரிய திருமண்டபத்தில் குறட்டின்மேலே மரக்கோப்பாகத் திருமண்டபங் கட்டிவைத்து, ஒருநாள் ஆண்டான் தத்தையோதநத்துடனே நல்ல நாவல் பழத்தை அமுது செய்யப் பண்ணுவிக்க; பின்பு, உடையவர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஸந்நிதியிலேவர, திருமுகமண்டலம் வாடியிருக்கக் கண்டு, அமுதுசெய்த பதூர்த்தத்தை விசாரித்து, "தத்தையோதநத்துடனே நாவல்பழம் அமுது செய்த படியினாலே இப்படியாய்த்து" என்று ஆண்டானை நிக்ரஹித்து, தம் ஸிஷ்யரான க்ருடுவாஹந பண்டிதரைக் கொண்டு பெருமாளுக்கு சிகித்ஸிப்பித்து, பூர்வம் புராண ஸித்தமாய் ஜீர்ணமாயிருந்த தூந்வந்தரியை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அந்தக் கோயிலே க்ருடுவாஹந பண்டிதருக்குக் கட்டளையிட்டு, அவரிடத்திலும் நித்யமாக ராத்ரி திருக்காப்புச் சேர்க்கிறதுக்கு முன்பாக, குடிகீர் பால் அலங்காரமாக வந்து அமுதுசெய்தருளும்படி திட்டம் பண்ணி,

“திருவரங்கந் திருப்பதி ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் என்று ஸாஸ்த்ர ஸித்ஸ்துமாயிருக்க, ஸ்ரீவைக்ஷாநஸமாயிருக்கலாகாது” என்று வைக்ஷாநஸநம்பியாரை நிக்ரஹித்து, ஏகாயநருக்கு அஞ்சு பேருக்கு தீக்ஷை ஸாதித்து மண்டலநாமமென்று இவர்க்குப் பட்டப்பேராக அஞ்சு திருநாமமும் ஸாதித்து, “பாக்ஷவத நம்பி மார்” என்று ஸாஸ்த்ர ஸித்ஸ்துவ்யவஹாரமும் நடத்திவைத்து, ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் பரமேஸ்வர ஸம்ஹிதாஶ்ரமத்திலே திருவாராத்நம் நடத்திவைத்து, கருவுகலம் முதலானவைகளுக்கு * தோதவத்தித் தூய் மறையோரான கொடுவாளெடுப்பார் கையிலே பூட்டும் திறவுகோலும், தழையிடுவாருடைய முத்ஸரை—தாங்கள் பக்ஷிராஜ பரிகரமாகையாலே தங்கள் கைங்கர்யத்துக்கு யஜமானரான க்ருட முத்ஸரையும், ஆரிய பட்டாள் காவலும், பல்லவன் விழுப்பரையன் கணக்குமாக நடந்துவர; அதில் ப்ரஹ்ம அவந்தரையாக இருந்தபடியினாலே, திருவாழியிலச்சினை தம்மதாகவும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்நம்முத்ஸரை நம்பிமாரதாகவும், நடத்துவிக்க; அந்தக் கணக்களை ரங்கத்ஸ்ரோஹத்தினாலே தள்ளியிருந்தபடியினாலே ஒரு ஸ்ரீவைக்ஷணவ ப்ரஹ்மணனுக்குக் கணக்குக் கட்டளையிட நினைக்க, ஸ்துலத்தார் பூர்வமர்யாதேயை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்தப்படியே வேளாளான விழுப்பரையனுக்கு கோயில் கணக்கன் என்று கீரனார் கிழவனுக்கு ஆஸ்ரயண பூர்வக் மாக “ஸட்கோபத்யாஸன்” என்று த்ஸாயநாமத்தை ஸாதித்து, அவனுக்கு “ஸ்துலஸம்ப்ரதி” என்னும் பேரையும் நாட்டி, அவர்களுக்குச் சில வ்யவஸ்த்தையும் பண்ணி வைத்து; இளநீர்திருத்தி ஸமர்ப்பிக்கிறது கைக்கோள முதலியாயிருக்க, ப்ரஹ்மணனை நியமிப்போமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, கைக்கோளமுதலிய சோதிக்குமிடத்தில், பாவஸுத்ஸ்தியுண்டாயிருந்தபடியினாலே திருவுள்ளமுகந்து அவனையே அந்தக் கைங்கர்யத்திலே நியமித்து, பூர்வம் கொவணவர், கொடவர், கொடுவாளெடுப்பார், பாடுவார்,

• தோதவத்தி (பெரியாழ்திரு 4-8-1) —தெளதவஸ்த்ரீ—வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தவர்.

தழையிடுவார் என்று அஞ்சு கொத்திலே பரிஜநங்கள் அடங்கி நடந்து வந்ததை, பத்துக்கொத்தாகப் பெருக்கி நடப்பிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்குமளவில்;

வாக்யமியான ராஜவல்லபுராய் நம் கோயில் புரோஹித ராய் நம் பெரியகோயில்நம்பி உடையவரை மதியாதே கில்பிஷம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க, உடையவரும் அவரைத் திருவரங்கந்திருப்பதியில் உத்யவஸிப்பிப்பதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஒரு காலவிசேஷத்திலே பெருமாள் புறப் பாட்டுக்குக் காத்திருக்கிற ஸமயத்திலே, உடையவர் ஸ்வப்நத்திலே, வருத்தம் பூர்வணவராய் வந்து, ‘பெரிய கோயில்நம்பி பூஹுகாலமாய் நம்மை நம்பியிருக்கிறார், திருவுள்ளமானபடி செய்யவேணும்’ என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும் கண்விழித்து, ஆழ்வாளை அழைத்து, ‘பெருமானுக்கு நம் சரத்ருவான பெரியகோயில்நம்பி இருக்கிறதே திருவுள்ளமாயிருக்கிறது, நாம் பெருமாள்கோயிலுக்குப் போவோம்’ என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், “பெருமாள் அந்தப்படி அருளிச்செய்தபோதே அவரை அநுகூல ராய்த் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கும்படி பண்ணியிருளுவர்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; “ஆகில் அவரைத் திருத்தும்” என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், வித்யவானான பெரிய கோயில்நம்பியை க்ரமேண திருத்தி, உடையவர் திருவடிகளைச் சேரவிட; உடையவரும் அவரைக் கடாக்கித்துக்ருபைபண்ணி, அவருடைய வாங்மாதூர்யத்தினாலே “அமுதன்” என்று திருநாமம் சாத்தி ஹ்ருஷ்டராயிருக்க; உடனே ஐப்பசி மாஸத்திலே அமுதனுக்கு மாத்ரு வியோகமாய், பத்துநாளையில் கர்மங்களை நிறைவேற்றி, ஏகாஹத்துக்கு, முன்பு போல ப்ராக்ருதராயிருக்கிற தேஹாநுபூந்திகளை புஜிப்பிக்கவொண்ணாமையாலே, எம் பெருமானார் ஸந்நிதியிலே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், தம் முதலிகளைக் கடாக்கிக்க, முதலிகளும் இசையாமலிருக்கக்கண்டு, ஆழ்வாளை அழைத்து, “நீர் கோ—6

போய் ஏகாஹத்தை புஜித்து நிறைவேற்றும்” என்று அனுப்ப; ஆழ்வானும், நியமநப்படியே புஜித்து, உத்தரா போஸந ஸமயத்திலே பெரியகோயில்நம்பி கையிலே அவரதான கோயில் பௌரோஹித்யமும் புராணபடநமு மான கோயில் காணியாக்ஷியை தூானம் பண்ணுவித்துக் கொண்டு, தூநஸாஸநமும் வாங்கிக்கொண்டு, மடத்திலே ஸமர்ப்பிக்க;

உடையவர் ஸந்நிதி, பரிகரங்களுக்குக் கைங்கர்யம் நியமித்தல்

உடையவரும் ஸந்துஷ்டராய், திருவுள்ளத்திலே நினைத்தபடியே ஸந்நிதி, பரிகரங்களை பத்துக்கொத்தாகப் பெருக்கி; (1) திவ்யதேஸ வாஸிகளாய் பூர்வம் கோயிலொட்டற்றுத் தம் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தவர்களை “திருப்பதியார்” என்று ஒரு கொத்தாகச் சாற்றி, அவர்கள் கைங்கர்யங்களை விபுஜித்து, திருப்பாற்கடல்தூஸர் திருக்குருகைப்பிரான் முதலாக உள்ளூர்க்காணியாளரான செல்வநம்பி முதலானார்க்கும் கைங்கர்யங்களை நியமித்து; (2) இரண்டாம்கொத்தாக, கொடவரில் திருத்தாழ்வரை தூஸர் திருவம்ஸரான அஞ்சுதிருநாமத்துக்கு ஆஸ்ரயண பூர்வகமாக, “திருக்குருகூர்தூஸர், நாலுகவிப்பெருமாள் தூஸர், ஸட்கோபதூஸர், திருக்கலிகன் றிதூஸர், ராமா நுஜ தூஸர்” என்று திருநாமமும் ஸாதித்து, விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, அவர்களுக்குக் கோயில் கைங்கர்யங்களையும் வ்யவஸ்திதமாக்கி, “திருப்பணிசெய்வார்” என்று நிருபக மாக்கி; (3) மூன்றாம் கொத்தாக, பாக்யவதநம்பிமாரை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவர்களுக்குக் கைங்கர்ய மர்யாதையைப் பண்ணுவித்து; (4) தோதவத்தித் தூய்மறையோரான கொடுவாளெடுப்பாரில், பெரியபெருமாள் திருவரங்க மாளிகையார் முதலான பேருக்கு ஆஸ்ரயணத்தினைப் பண்ணிவைத்து, “உள்ளூரார்” என்று வ்யவஹரிப்பித்து; (5) பாடுவாரான நாதமுநியரையர்களுக்கும் ஆஸ்ரய

ஞாதிசுகளை ஸாதிசுத்து, கைங்கர்ய வ்யவஸ்தைத்யும்
 “விண்ணப்பஞ்செய்வார்” என்கிற வ்யவஹாரமும் கல்பித்து;
 (6) திருவரங்கவள்ளலார் என்றும் தூயமுனிவேழம் என்று
 மிருக்கிற தம் ஸிஷ்யருக்கு திருமஞ்சநம் முதலான சில
 கைங்கர்யங்களை உண்டுபண்ணி ஒரு கொத்தாக்கி, அவர்
 களுக்கு “திருக்கரகக்கையார்” என்று பேருண்டாக்கி;
 (7) தழையிடுவாரான ஸேனைநாத பூரஹ்மாராயர், வீரஸுந்
 தூரபூரஹ்மாராயர், ஜந(ஜகந்)நாதபூரஹ்மாராயர் முதலா
 னருக்கு ஆஸ்ரயஞாதிசுகளை ஸாதிசுத்து, அவர்களுக்குப் பூர்வம்
 அந்தந்த ப்ரபுக்கள் பேர்கொடுத்ததுகளை விளங்கும்படி
 பண்ணி, அவர்களுக்கு “ஸ்தூநத்தார்” என்று வ்யவஹார
 முண்டாக்கி; (8) ரிக்ஷாதிசுவேத சதுஷ்டயமும் புராணேதி
 ஹாஸ இயல் ஸ்ரீரங்குமாஹாத்மய பூர்வோத்தர மீமாம்ஸா
 ஸூத்ர ஸ்ரீபூஷ்ய ஆக்யாந ஆபஸ்தம்ப பூராத்யாந
 ஸூத்ர ஸ்தோத்ர க்யூத்ய பஞ்சாங்க ஸங்கீர்த்தநாதிசுகளை
 நித்யமாக ஸந்நிதியிலே திருவாராத்ய காலங்களிலே
 விண்ணப்பஞ் செய்யும்படி, தத்ததஸாக்யாத்யாயிகளாய்
 தம் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தவர்களாயிருக்கிற க்ருட்ய
 வாஹநபண்டிதர். பெரியநம்பி, திருப்பணிசெய்வார், நம்பி
 மார், ஆழ்வான், கேடாவிந்த்யப்பெருமாள், ஆச்சான், திருவ
 ரங்கத்தமுதனார், பிள்ளான், சிறியாழ்வான், அம்மாள்
 முதலானவர்களை நியமித்து, அவர்களை ஒருகொத்தாக்கி,
 “புட்டாள்கொத்து” என்று பேரிட்டு; (9) “ஆரியபட்டாளையும்”
 ஒருகொத்தாக, அவர்கள் கைங்கர்யத்தையும் திட்டம்
 பண்ணி; (10) புண்டரீகதூஸர் கைங்கர்யத்தையும் திட்டம்
 பண்ணி “தூஸநம்பி கொத்து” என்று வ்யவஹரிப்பித்து;—
 இந்தப்படி பத்துக் கொத்தாக்கி, நியதபரிஜநங்களை
 வ்யவஸ்த்திதமாக்கி—ஸ்ரீஸேநாபதி தூரந்தூராய் கொவண
 வரான தாம் திருவரங்கந் திருப்பதி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்
 களுக்குத் தலைவராகையாலே, முதல்கொத்திலே அநுப்ர
 விஷ்டராய், தாம் நித்யமாகக் கற்பித்த க்ருட்யவாஹந
 பண்டிதர் கைங்கர்யத்தையும் திருப்பதியார் கொத்தோடே

சேர்த்து, இக்கொத்து முதல்பேரும்; பாரம்பர்யமாகக் கொட வருக்கு இரண்டாம்பேரும், தாம் கட்டளையிட்ட பூகூவத நம்பிமார்களுக்கு, தோதவத்தித் தூய்மறையோருடைய கைங்கர்யம் எடுத்துக் கைநீட்டுகிறதாய்கையாலே நம்பிமா ருக்கு மூன்றும்பேருமாக, இப்படி கைங்கர்யத்தைப் பத்துப் பேருக்கும் திட்டம் செய்தருளினார்.

இப்படி பத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்ய விபூகூம் பண்ணி, பரமவிரக்தராய் தேயுசாந்தரிகளான ஏகாங்கிகள் நாலுபேருக்கும் வ்யவஸ்த்திதமாகச் சில கைங்கர்யங்களை நியமித்து; தங்கப்பிரம்பு நான்கு, வெள்ளிப்பிரம்பு இரண்டு, துளையிசல்பிரம்பு இரண்டு, ஆக எட்டுப் பிரம்புக்கும் விரக்தரான திருநாமதூரிகளை நியமித்து, அவர்கள் கைங் கர்யங்களையும் விபூஜித்து; தேயுசாந்தரிகளான சாத்தாத் முதலிகளுக்கும் சில கைங்கர்யங்களையும் நியதமாக நிய மித்து; பத்துக்கொத்தாகத் திட்டம்பண்ணி; அந்தந்த வகை யில் பத்துக்கொத்துக்கும் கைங்கர்ய விபூகூம் செய்தருளி. திருவரங்கச் செல்வம் சிந்தாமே மங்காமே பொங்கும்படி ஆராய்ந்துகொண்டுவரும் காலத்திலே;

ஒரு திருவத்யயனோத்ஸவத்துக்கு திருநகரியிலும் ஆழ்வாரெழுந்தருளக்கூடாமல் சில உபாதிகளுண்டா யிருக்க, எம்பெருமானார் தாமே கோயிலிலே ஆழ்வாரை திருப்ரதிஷ்டை, பண்ணிவைத்து, திருமங்கைமன்னைத் தவிர மற்ற ஆழ்வார்களையும் நாதமுனிகளையும் திருப்ர திஷ்டை, பண்ணிவைத்து, திருமொழி திருவாய்மொழித் திருநாளுக்கு ஆழ்வார்கள் எழுந்தருள, பெருமாள் அருளப் பாடு முதலான வரிசைகளை ஆழ்வார்களுக்கு ஸாதித்து, அவர்களுக்குக் கரணபூதரான அரையருக்கு அருளப்பாடு ஸாதிக்கும்படிபண்ணி; இயற்பாவுக்குள் முதலாழ்வார்கள் முதலான இயற்பா அருளிச்செய்தவர்மாத்திரம் அழகியமண வாளன் திருமண்டபத்திலே ஸந்நிதிக்கு நேராக எழுந்தருளி யிருக்கும்படி பண்ணிவைத்தும், பெருமாளுடைய திருமுனைத் திருநாள்களிலே திருவீதிகளிலே தேயுசாந்தரி ஸ்ரீவைஷ்ண

வர்கள் திருக்கோவைகோத்து இயற்பாவை நித்யம் ஒரு திருவந்தாதியாக அநுஸந்தித்துவர; அந்தத் திருக்கோவை ஆழ்வார் திருவோலக்கமாயாலே, திருப்பணிப்பு செய்வாருக்குத் தம் உகப்பினாலே ஆழ்வார்களுடைய சந்நிதிப் பேராக சில கைங்கரியங்களை நியமித்து; தம்முடைய துர்மனத்துக்கு வெற்றிதோன்ற ஸமயசூத்ரத்தைத் திருக்கோவைக்கு முன்னே பிடிக்கும்படி திருப்பணிசெய்வாரை நியமித்து; இவ்வாழ்வார்களுக்கும், ஆண்டாள்தவிர மற்ற ஆழ்வார்கள் தந்தாம் திருநகூத்ரத்தினன்று திருமஞ்சனத்துடனே ஸந்நிதியிலேயெழுந்தருளி, ப்ரத்யமகடாக்ஷத்திலே மங்குளாஸாஸனம் செய்தருளி, திருவாராதநமாய், அமுது செய்தருளி ஸேனைமுதலியாரும் அமுதுசெய்தருளினவந்தரம், ஒரு தளிகை ப்ரஸாதமும் ஆழ்வார் அமுது செய்தருளி, ஸ்ரீ பண்டாரத்துக்குப் போனபின்பு, தாம் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையும் சூடிக்களைந்த திருமாலையும் பூசிக்களைந்த களபமும் ப்ரஸாதிக்க ப்ரஸாதப்பட, விடைஸாதித்து, தம் வரிசைகளாக சித்ரதாலவ்ருந்தாதிக்களை ப்ரஸாதிக்க, புறப்பட்டு, நாயச்சியார் ஸந்நிதியிலேயும் அந்தப்படியே ஸதக்ருதராய், திருவீதியிலே யெழுந்தருள; அத்யாபக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இயல்ஸேவிக்க, திருப்பணி செய்வார் அந்தத் திருவோலக்கத்துக்கு ஸந்நிதிப் பேராய் இயலுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிற அடைக்காயமுது வாங்கியும், சந்தடி விலக்கியும், ஸமயசூத்ரத்தையும் பிடித்துக் கொண்டு, ஆழ்வார் தம் கோயிலிலே எழுந்தருளின பின்பு; அரையருக்கும் ஸ்ரீ பாதம் தாங்கின சாத்தாத முதலிகளுக்கும், அத்யாபக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கும் பூஹுமாம் திருப்பணி செய்வார் ஸாதித்து; தீர்த்தமும், சாத்துப்படியும், அடைக்காயமுதும், திருவோலக்கத்திலே விநியோகம்பண்ணி; கோயில் பரிகரங்களான பத்துக் கொத்துக்கும் அத்யாபகர்கள் பூஹுமதியுடன் விநியோகம்பண்ணி, ஸேவாகாலமாய்த் திருவோலக்கம் கலைந்த பின்பு ததீயாராதநம் நடக்கும்படி பண்ணி, ஆண்டாள்

திருநக்சுத்ரத்துக்கு தம் ஸந்நிதியிலேதானே சாற்றுமுறை ஸமயத்திலே பெருமாள் தோதவத்தித் தூய்மையேயார் கையிலே அறுவாணமனுப்பியருள, ஆண்டாளும் அவர் களை ஆதரித்து ஆழ்வார் ஸந்நிதியைப்போலே நடக்கும் படி திட்டம் செய்தருளினார்.

இந்தப்படி எம்பெருமானார் திட்டம் செய்தருளினபடியி னாலே, பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஆழ்வாருக்குக் கரண பூதரான அரையர், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை இசையுடனே விண்ணப்பஞ்செய்வார்கள். நாயச்சியார் ஸந்நிதி முதலான திருவிருப்புக்களிலே ஒரு பாட்டு அரையர் இசையுடனே ஸேவிக்க, மற்றப் பாட்டு களை இயலாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸேவிக்க, இசை யுடனே அரையர் சாற்றுவார். இயற்பாவோடே கூடின தும், நாதமுனிகளைத்தொட்டு உடையவர் காலத்திலேயும் அநேகநாள் அரையர் ஸேவித்துக்கொண்டு வருமளவில்; ஒருகால விசேஷத்திலே, பெரியகோயில்நம்பி, தம்முடைய கோயில் பௌரோஹித்யத்தையும், புராணபடநத்தையும், ப்ரஹ்மரதத்தையும் ஆழ்வானுக்கு தூநம்பண்ணி, தாம் கோயிலிலே ஓட்டற்றிருந்தபடியாலே, அதுமுதலாக ஆழ்வான் பட்டாள்கொத்திலே சேர்ந்து, ஸந்நிதிபௌ ரோஹித்யமும் நிர்வஹித்துக்கொண்டு; பூர்வம் திருக் குறுங்குடியிலே நடந்த கைஸிகவ்ருத்தாந்தத்தைப் பெரு மாள்தம்முடைய ஸந்நிதியிலே உத்தூநத்துவாத்யஸியில் காலயோத்ஸவகாலத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்யச் சொல்லி நியமித்து, ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரோக்தப்ரகாரமாகத் தாம் அந்த உத்ஸவாந்தத்திலே திருவீதி யெழுந்தருளுகிற ப்ரஹ்ம ரதத்தையப் பௌராணிகரான பெரியகோயில்நம்பிக்குப் பாரி தோஷிகமாக ஸாதித்து, தாம் உள்ளே எழுந்தருளினது முதலாக கைஸிகபுராணம் படித்து, ப்ரஹ்மரதமேறி வீதிவலம் செய்கிறதும், ஆழ்வானுக்கே நடந்துவருகை யில்; இத்தை உடையவர் கடாக்கித்து, 'வித்துவானான

திருவரங்கத்தமுதனார் இப்படி ஒழிந்திருக்கலாகாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி; பிள்ளை திருவரங்கப் பெருமானரையர் திருமானிகைக்கு எழுந்தருளி, இயற்பா ஸ்ரீ கோஸத்தை பிழைக்கையாகக் கேட்டுக் கொண்டு, 'இன்று முதலாக இயற்பாவை நீங்கள் ஸேவிக்கவேண்டாம்' என்று நியமித்து, அமுதனரை அழைத்து, ஒருரு இயற்பாவை ஸாதித்து, ஸ்ரீ கோஸத்தை ஸந்நிதியிலே வைத்து, 'ஸ்ரீ கோஸத்தின்மேலே இயற்பாவை ஆயிரமும் ஸேவியும்' என்று நியமித்தருளும்படி பண்ணி, அன்றைக்கு அரையருக்கு ஸாதிக்கிற வரிசையெல்லாம் அவருக்கு ஸாதிக்கும்படிபண்ண; அமுதனரும், ஆழ்வாருக்குக் கரணபூதராய் இயற்பாவை ஸேவித்துச் சாற்றினபின்பு, அரையரைப் போலே வரிசைகளை ஸாதித்து, வீட்டிலே விடுவித்தருளினார். நாய்ச்சியார்கோயில் முதலானதுகளிலேயும் அமுதனார் இயற்பாவைத்தொடங்க, ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திப்பார்கள். இசையெல்லாம் அரையர் அநுஸந்திக்கிறது; இயலெல்லாம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திக்கிறது. பெரியஸந்நிதியிலே இயற்பா அமுதனார் அநுஸந்திக்கிறது; மற்றவிடமெல்லாம் அவர் தொடங்கி ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திப்பார்கள். திருவீதியில் இயல் திருக்கோவை ஆழ்வார் திருவோலக்கமாகையாலே, அவ்விடத்திலே, ஆழ்வாருக்குக் கரணபூதர் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; திருக்கோவையில் ஆழ்வாருக்குக் கரணபூதரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் திருவோலக்கத்தருகே திருப்பணி செய்வாரை ஸந்நிதிப்பேராக நியமிக்கையாலே, அந்தத் திருவோலக்கத்தில் விநியோகாதிக் கைங்கர்யபரர் திருப்பணி செய்வார்; ஆகையாலே, ஆழ்வார்கள் ஸந்நிதியிலே ப்ரஸாத் திருப்பணியாராதி, விநியோக்யமில்லை; ததீயாராத்நமே உள்ளது.

இப்படி உடையவர் திட்டம்செய்தருளின வநந்தரம், சிலநாள்க்குப் பின்பு, திருவரங்கத்தமுதனார், எம்பெருமானார் விஷயமாக, க்யாயத்ரீ ஜபஸங்க்யையாலே கலித்துறை

நூற்றந்தாதியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாள், ஒரு ஸப்தாவரணத் திருநாளிலே, உடையவரை, தம்முடனே கூடவரவேண்டாம் என்று நியமித்தருளி, திருவீதியிலே ஸகலவாத்யங்களையும் நிறுத்தி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்திக்கக் கேட்டருளி, போரவுகந்தருளினார்; அதுமுதலாக பெருமாள் நியமனத்தினாலே, பெரியஸந்நிதியிலே இயற்பா அநுஸந்தித்தவுடனே நூற்றந்தாதியை வரிசையுடன் கேட்டருள்கிறார். நாயச்சியார் கோயிலிலேயும், அப்படியே ஆண்டாள் ஆழ்வார் ஸந்நிதியிலே இயற்பாவை அமுதனார் யஜமானராய்த் தொடங்க, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்ட, நூற்றந்தாதி தொடக்கத்திலே அரையரைப் போலே வரிசைகளை உடையவர் நியமனத்தினாலே சாற்றுகிறது; உடையவர், நூற்றந்தாதியை இயற்பாவோடே—முதலாயிரத்திலே கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பைப்போலே—சேர்த்து, ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் ப்ரபங்க்யாயத்ரியாக நித்யாநுஸந்தேயமென்றும்; இந்த அமுதனருக்கும் திருப்பணி செய்வாருக்கும் மடமும், திருமாளிகைகளிலே அத்யாபக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முன்னே பூஹுமானமும் திட்டம் செய்தருளினார்.

இப்படி கோயில் கைங்கர்யபரையும், அவரவர்க்கு வ்யவஸ்த்திதமான கைங்கர்யங்களையும் திட்டம் செய்தருளி, ஆழ்வார்களையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவர்களுக்கு திருநக்ஷத்ர உபலாபங்களையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ப்ரகாரமாக வ்யவஸ்த்தைபண்ணி; பெருமாளுக்குத் திருவாராத்யநம் நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவ மஹோத்ஸவாத்யங்களையும் விஸ்தாரமாக நடத்தியருளி; திருப்பணி ஜீர்ணோத்தாரணங்களையும் பண்ணுவிக்குமிடத்தில், நித்ய திருவாராத்யநவர்க்கு வகை முதலானவைகளுக்கு உதவும்படி, மாடமாளிகைகூழ் திருவீதியில் ஈஸாந்யபூகத்திலே கேடாஸாலையும் கட்டிவைத்து சிறிது பசுக்களையும் அவ்விடத்திலே வைத்து, மற்றை பசுமந்தைகளெல்லாம் வடகரையிலே சோழங்கநல்லூர்

வணிதத்திலேயிருக்கும்படி அஞ்சு க்ராமத்தை அழித்து வநமாக்கி அதிலே ஆநிரைகாத்த பெருமானை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, ப்ருந்தூவநத்தைப்போலே . பசுக்களிருக்கும்படி பண்ணி அகளங்கநாட்டாழ்வான் திருவிடையாட்டச் சீர்மை விசாரிக்குமளவில் ; கேவலபுகுவத்பரநம் காலகேஷபபரந மாகையாலேயும், தாமும் அடிக்கடி பசுக்களைக் கடாக்கி எழுந்தருளுகிறபடியினாலேயும், திருவரங்கத்திலே பெரிய பெருமானை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி, கோயிலிலேயிருந்த வைகாநஸநம்பிமாரை திருவாராதநம் பண்ணச்சொல்லி நியமித்தருளினார்.

இந்தப்படி திருவரங்கேஸ்வரனாருடைய ஸ்ரீகார்யத்தைக் குறைவற ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கச்செய்தே ; தாமும் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலான அஞ்சு ஆசார்யர்கள் ஸந்நிதியிலும் ஸகலார்த்தங்களையும் அறிந்து, அநேகம் ஸிஷ்யரையும் லபித்து, உபயகைங்கர்யத்துக்கும் ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் கடவராக்கி, தாம் திக்ஷிஜயம் செய்தருளவேணும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ஆழ்வானை யாத்ரா ஸஹாயராக்கி, ஆண்டானை ஸ்ரீகார்ய நிர்வாஹகராக்கி, ஆண்டானுக்குச் செங்கோல் ப்ரஸாதிக்கும்படி ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய ; பெருமானும் போரவுகந்தருளி 'உமக்குப் பாதுகையான த்ரஸ்ரதி நம் வீட்டை ஆராயக்கடவர், நீர் நம்முடைய ஆராமங்களையும் ஒரு ஒருக்கிட்டு நம் த்ரஸ்ரதத்தில் களையறுத்து, 'எம்பெருமானார் த்ரஸ்ரதமே ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் என்று நாலு திசையிலும் ஜயஸ்தம்பம் நாட்டி வாரும்' என்று விடைஸாதித்து, ஸகல வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, முதலியாண்டானுக்குச் செங்கோல் வரிசையும் ஸாதித்தருளினார். உடையவரும், இந்தப்படி பெருமாள் நியமநத்தினாலே ஆழ்வானுடனே திக்ஷிஜய யாத்ரை செய்தருள ; முதலியாண்டானும் குறட்டிலேயிருந்து கோயில்கார்யத்தையும், உள்ளேபுகுந்து

கருவுகல வாசலிலேயிருந்து திருமேனி உபசாரத்தையும், ஸந்நிதியிலேயிருந்து திருப்பவள உபசாரங்களையும், உடையவர் நியமநப்படி ஆராய்ந்துகொண்டு, அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்.

உடையவரும் பூஹுகாலம் ப்ரதூக்ஷிணமாக திவ்ய தேசங்களையும் மங்களாஸாஸநம்பண்ணி, அவ்விடத்திலே யிருக்கிற எல்லாரையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் திருத்தி, பஞ்சஸம்ஸ்காராதிசங்களையும் ஸாதித்து, அந்தந்த ஸ்தலங்களிலே தம்முடைய மடமும் முத்ரையும் நடத்துவித்து, திசுக்ஷிஜயமும்பண்ணி, ஜயஸ்தம்பமும் நாட்டி, ஸகலதேச ராஜாக்களையும் தத்தத்ரேஸ வித்வான்களையும் திருவடிகளிலே சேரவிட்டுக்கொண்டு, ஸாரத்ராபீடத்திலே ஸரஸ்வதியாலே ஸதக்ருதராய் 'ஸ்ரீபூஷ்யகாரர்' என்கிற திருநாமத்தை லபித்து, தெற்கே ஆண்டாள் திருமாலிருஞ்சோலை அழகர்விஷயமாக மனோரதித்த அர்த்தத்தைத் தலைக்கட்டினபடியாலே 'கோயிலண்ணன்' என்கிற திருநாமத்தையும் அடைந்து கோயிலேற எழுந்தருள; கோயிலனைத்துக்கொத்தும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க; உடையவரும், அவர்களை யத்யாயோக்யமாக ப்ரணிபாத ஆலிங்குந குஸலப்ரஸநாதிசங்களாலே ஸந்துஷ்டராக்கி, கோவிலிலே ஸேவாக்ரமத்திலே ஸேநைமுதலியாரநுமதி கொண்டு ஜயவிஜயாளநுமதியுடன் உள்ளே புகுந்து, பெருமானை ஆபாத்ருத்தமநுபவிக்க; பெருமானும், உடையவரைக் கடாக்கித்து, 'நம்முடைய ஆராமங்களை ஆராய்ந்து, நம் துர்ஸநத்தையும் களையறுத்து, நாலு திசுக்கிலும் ஜயஸ்தம்பமும் நாட்டிவந்தீரோ?' என்று அர்ச்சகமுக்யமாக விருது விட்டருளி, தீர்த்தம் முதலான ஸகல வரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்து, 'நம்வீட்டுக் காரியத்தையும் ஆராய்ந்துகொண்டு கோயிலிலேதானே இரும்' என்று அருளிச்செய்ய; உடையவரும், 'த்யாயோஸ்மி' என்று கொண்டு மடத்திலே எழுந்தருளி, முதலியாண்டாளை

அநுகூரணித்து, இற்றை வரைக்கும் சிந்தாமே மங்காமே திருவரங்கச்செல்வத்தை த்விசுணமாக வர்த்திப்பித்து அனைத்தழகும் நடத்திவைத்தபடியைக் கண்டு உகந்தருளி, ஸ்ரீகார்யவிசாரத்திலே அவரையே நியமித்து, பெரிய நம்பி முதலான முதலிகளுடனே புறப்பட்டது முதலாகப் பண்ணின உபய கைங்கர்யங்களையும் யதூவ்ருத்த மருளிச்செய்து, ஸ்ரீ பூஷ்யத்தை ஆழ்வானைக்கொண்டு பட்டோலையிடுவித்து நிறைவேறினவுடனே ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்ய, தம் மருமகனான நடாதூரம்மாள் கையிலே ஸ்ரீபூஷ்ய ஸ்ரீகோஸத்தைக் கொடுத்து ஸாரத்யா பீடத்துக்கு அனுப்பியருள, ஸரஸ்வதியும் அந்த ஸ்ரீகோஸத்தை ஸிரஸாவணித்து ஸ்லாகித்தவநந்தரம், அந்த நடாதூரம்மானை நித்யமாக வேதுவிண்ணப்பத்திலே கீதாபூஷ்யமானவுடனே ஸாரீரக பூஷ்யத்தையும் விண்ணப்பஞ் செய்யச்சொல்லி நியமித்தருள; அதுமுதலாக, வேதுவிண்ணப்பத்திலே ருக்ஷவேதும் முதலாக ஸ்ரீ பூஷ்யமும், தாம் செய்தருளின க்ஷத்ரயத்தையும் ஆண்டானுக்கு நியமிக்க, விண்ணப்பமும் நடந்துவருகிறது.

இப்படி நடக்கிற காலத்திலே, ஒரு கல்தச்சன், முன்பு கேடாஸாலை கட்டுகிற போது ஒரு கல்லின் நடுவிலே தேரையுப் தண்ணீருமிருக்கக் கண்டு, 'கல்லின் நடுவே யிருந்த தேரைக்கு ஜீவநம் கல்பித்த ஈஸ்வரன் நமக்கும் நடத்துவர்' என்று, தொழிலை விட்டு, பூர்ந்யாஸம்பண்ணி, திருமுடிக்குறையிலே நிர்வ்யாபாரனாயிருக்க; அது அவர் அறிந்து, அழகியமணவாளப்பெருமாள் ப்ரதிதிநமும் இராமாறு திருவொத்த சாதத்தைக் கொண்டுபோய் அவனை பூஜிப்பித்துக்கொண்டிருக்க; காலாவதியாலே சில காலத் துக்குப் பின்பு, அவன் மரித்த சேதியைக் கேட்டு, உடையவர் 'இன்றைக்கானாலும் அழகியமணவாளப்பெரு மாள் வெறுந்தலையுமாய் சோறுசுமவாமல் ஸுகுமாயிருப்பர்' என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்படியே, ஆழ்வான் முதலானவர்கள் பஞ்சகால பராயணராயிருக்குங் காலத்திலே; ஒருநாள் வர்ஷோபாதி, யாலே ஆழ்வான் உபாத்யாநத்துக்கு எழுந்தருளக்கூடாமல் உபவாஸமாயிருக்க; ராத்ரி ஆழ்வானுடைய தேவிகளான் ஆண்டாள், திருவொத்த சாதம் அமுது செய்தருளுகிற பெரிய திருமணி ஓசையைக் கேட்டு, பெருமானைக்குறித்து, 'ஆழ்வான் பட்டினியேயிருக்க தேவரீர் குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுவதே!' என்று நினைத்தவுடனே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர், தளிகையிலே திருவொத்த சாதத்தைக் கொண்டு, ஆழ்வானை அழைத்து, 'அடியேன்! அழகிய மணவாளதூஸன், பெருமாள் நியமநத்தினாலே ப்ரஸாதும் கொண்டு வந்தேன், அங்கீகரிக்கவேணும்' என்று சொல்ல; ஆழ்வானும் திகைத்து, ஆண்டாளை அழைத்து, 'என்ன நினைத்தாய்' என்று கேட்க; ஆண்டாளும் தான் நினைத்த படியைச் சொல்ல, ஆச்சர்யத்துடனே 'இது ஸ்ரீபுண்டாரத் திலே க்ரயத்தளிகையாயிருக்குமே' என்று கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொண்டு, குறையை அனுப்பிவிட்டு, அதிலே ஆண்டாளுக்கு இரண்டு பாக்யமும் தமக்கொரு பாக்யமும் ப்ரஸாதூப்பட்டவநந்தரம், ஆண்டாள் திருவயிறுவாய்த்து, பத்துமாஸமும் சென்றவுடனே இரண்டு குமாரர்கள் திருவவ தரிக்க; இச்சேதியை உடையவர் கேட்டு, ஸந்தோஷத் துடனே ஆழ்வானைக்கொண்டு புத்ரோத்ஸவாத்யுபலா ளாங்களைப் பண்ணுவித்து பன்னிரண்டாம் நாள், உடை யவர், தாம் ஆளவந்தார் மனோரதத்தை நிறைவேற்ற வேணும் என்று எம்பாருடன் ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி, எம்பாரை, குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி நியமிக்க, எம்பாரும், குழந்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு, த்வயா நுஸந்த்யாநத்துடனே வரக்கண்டு; உடைய வரும் 'த்வயம் பரிமளிக்கிறது' என்று சொல்லி, ஒரு குழந்தைக்கு தூர்ஸனோபகாரகரான ஸ்ரீபராஸரபுட்டபாக்யவா னுடைய திருநாமம் சாத்தி, ஆளவந்தாருடைய மூன்று மனோரதமும் நிறைவேற்றி, மற்றக் குழந்தைக்கு

ஆழ்வானைக்கொண்டு அவர் திருத்தமப்பனாகிற சீராமப் பிள்ளை திருநாமம் சாத்துவித்தார்.

இந்தப்படி உடையவர் உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹக ராய், செங்கோல் செலுத்தி, உபயவிபூதியிலும் தம் முடைய சிறுமுறி செலுத்தி, எழுநூறு ஜீ ய ர் க ளு ம், பன்னீராயிரம் ஏகாங்கிகளும், எழுபத்துநாலு ஆசார்ய புருஷர்களும், அஸங்க்யேய வைஷ்ணவர்களும் ஸேவிக்க, அறுபது சா து ர் மா ஸ் ய ம் திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தூலத்திலே;

இம்மண்டலாதிபதியான சே சா ழ ன் பாபிஷ்டனாய் புகுவத்தேவேஷியாய் திவ்யதேசங்களில் கோயில்களை இடிக்கத் தொடங்க; த த் பு த் ர ன், 'திருவாய்மொழியும் ஸ்ரீராமாயணமும் இரண்டும் திரள் அவிசால்யமாயிருக்க, ஒன்றிலே திவ்யதேசங்களை அழிக்கப்போமோ?' என்று சொன்னாலும், துர்பூத்யுத்யாகையாலே கேளாமல் அப சாரப்பட்டு, தத்யுநுகுணமாக குலபாம்ஸனனான. புரோ ஹிதப்ரேரிதனாய், துர்ஸந ஸ்தூபநாசார்யரான ஸ்ரீபூஷ்ய காரர் கையிலே 'ஸிவாத் பரதரம் நாஸ்தி' என்று எழுத்து வாங்க உத்யோகித்து, கோயிலுக்கு ராஜபூடானையனுப்பி வைக்க, அந்த சேதியைக் கேட்டு, உடையவர் நியமநத்தி னாலே, பெரியநம்பி, கோயிலுக்குத் தீங்குவாராதபடி எல்லை யேற்றிக் காப்பிட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே, ராஜபூடாள் 'எம் பெருமானார் மடத்து வாசலிலே வந்து ப்ரபுவண்டைக்கு வரச்சொல்லி அழைக்க, உடையவர் நியமநத்தாலே ஆழ்வான் த்ரித்யண்ட காஷாயங்களை த்ரித்தி, பெரியநம்பி யுடனேகூட கங்கைகொண்டானுக்கு ராஜபூடா ளி ன் பின்னே போனார்.

உடையவரும், வெள்ளைசாத்திக்கொண்டு, முதலி யாண்டானையும் கூட்டிக்கொண்டு, பெருமானை ஸ்வஸக்தி யாலே ரக்ஷித்துக்கொள்ளச் சொல்லி, மேற்கே புறப்பட்டு, பின்னுடர்ந்த ராஜபூடானை மணலை மந்த்ரித்து வழியிலே

இறைத்துத் தடுத்துப்பொகட்டு, மேற்கே மேல்நாட்டிலே எழுந்தருளி. முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாதூதீர்த்தத்தினாலே சில மதாந்தரஸ்த்தரையும், தாம் திருவனந்தாழ்வானாய் ஸஹஸ்ர ஸ்ரீரஸ்ஸுக்களுடனேயிருந்து ப்ரஸ்ங்கும்பண்ணி அநேக மதாந்தரஸ்த்தரையும் ஜயித்து, அத்தேசத்தில் ப்ரபுக்களை பஞ்சஸம்ஸ்காரராக்கி, யாதூவாதூரியை ஜீர்ணோத்தூரணம் செய்தருளி, அந்த திவ்யதேசத்துக்கு 'திருநாராயணபுரம்' என்று திருநாமம்சாத்தி, டில்லிக்கெழுந்தருளி ராமப்ரியரை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து, அவருக்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாமம்சாத்தி, ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தத்ரத்யபாஷண்ட, பெளத்தூதூதிகளைக் கற்காணமாட்டுவித்து, ஸ்வாமிக்கு ஐம்பத்திருவரைக் கொண்டு அனைத்தழகும் நடத்திக்கொண்டு, உபயகைங்கர்ய நிர்வாஹகராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவ்விடத்திலே, பெரியநம்பியும் கூரத்தாழ்வானும் சோழன் ஸமக்ஷத்திலே போய், வேதுஸாஸ்த்ரங்களினாலே புகுவத்பாரம்யத்தை ஸாதித்தவிடத்திலே, 'துரபிமாநுத் தாலே 'ஸ்ரீவாத் பரதரம் நாஸ்தி' என்று எழுதச் சொல்லி நிர்ப்புந்திக்கு, ஆழ்வானும், அதை எழுதி, அதின்மேலே 'தூரோணமஸ்தி தத: பரம்' என்று 'எழுதக்கண்ட சோழன் குபிதனாய், இருவரையும் ஆஜ்ஞை பண்ணச்சொல்ல, நேத்ரோத்பாடந வேதுனை ஸஹிக்கமாட்டாமல், பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். ஆழ்வானும், அந்த 'பாபிஷ்டுனைக் கண்ட கண்களிருக்கவொண்ணாது' என்று பச்சைக் கருப்பூரத்தைச் சாத்திக்கொண்டு கண்ணையிழந்து, 'ப்ராக்ருத ஸ்பர்ஸம் கூடாது' என்று இருக்குமளவில், மதுராரந்தக ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஒருத்தரிருக்க, அவரை ஸஹாயமாக்கிப் பெரியநம்பியையும் ஸம்ஸ்கரித்து, கோயிலுக்கெழுந்தருளி; ஒருநாள் பெருமானே ஸேவிக்கப்போனவிடத்திலே, ஆரியபுட்டாள் வாசலிலே ஒருத்தர் 'எம்பெருமானுக்கு

• ஐம்பத்திருவராவார்—திருவெள்ளறையிலிருந்து எம்பெருமானு ராலே திருநாராயணபுரத்துக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட 52 பூர்வஸிக் ஸ்ரீவைஷ்ணவ குடும்பங்கள்.

அந்தரங்கர் உள்ளே போகப்போகாது' என்று நிஷேதிக்க, அதை ஒருவர் கேட்டு 'ஆழ்வான் மஹா ஸாத்விகர்; உள்ளே போகட்டும்' என்று சொல்ல; இவ்வார்த்தைகளை ஆழ்வான் கேட்டு, செவியைப் புதைத்து, 'நம்முடைய ஆத்மகுணம் ஆசார்யஸம்பந்தப்பாவத்துக்குறுப்பாவதே!' என்று சடக்கெனத் திரும்பி, திருமாளிகைக்குப்போய், விடிவோறே ஷாண்மாஸ ஸிஸுக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, ஆண்டாளுடன் திருமாலிருஞ்சோலைக்கெழுந்தருளி, அங்கே ஆசார்ய விரஹஸீதராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், இந்த வருத்தாந்தத்தை அர்க்யப்ரதூந காலத்திலே எம்பெருமானார் கேட்டருளி, அபிசாரார்க்யப்ரதூநத்தைப்பண்ண; திருவேங்கடமுடையான் தம்முடைய திருவாழியாலே அந்த சோழன் கழுத்திலே குத்த, ததக்ஷணத்திலே வ்ரணம் ஜநித்து, துஷ்பரிஹரமாய் பூஹுவாய் க்ரிமித்து மரித்துப்போனான். அதுமுதலாக, அந்த சோழனுக்கு க்ரிமிகண்டசோழன் என்று பேராய்த்து.

ததநந்தரம், தத்புத்ரன் பூஹுவாக அநுதப்தனாய், சேரபாண்டியரையும் அழைப்பித்து, மூன்றுபேரும் கோயிலுக்கு வர, கோயிலிலே உடையவர் எழுந்தருளினது முதலாக, கோயில் அரண்மனையாரதீநமாய், கருவுகலம் திருவாபுரணப்பெட்டி முதலானதுகளுக்கு உடையவரில் சிணையில்லாமல் கருடமுத்ரையும் ஸங்கமுத்ரையும் மாத்திரம் நடந்துகொண்டு வருகையில், ஆரியபட்டாள் அந்த ஸமயத்திலே சேர சோழ பாண்டிய முத்ரை பெற்றார்கள்.

அந்த சோழனும், "பூர்வீகர் 'தேவதூயம்' முதலானதுகளைப் ப்ரபுக்கள் விசாரிக்கலாகாது என்று ஒரு ப்ராஹ்மணரதீநமாக நடத்திக்கொண்டுவந்தார்களே; இப்போதும் நம் தகப்பன் துர்வருத்தனாய்ப் பட்ட பாடு கண்டோமே; இப்போது உங்கள் முன்னாக உடையவரை அழைப்பித்து, தேவஸத்தூநம் என் கைப்பிடியில்லாதபடி அவருக்கு

தூரைவார்த்துக் கொடுக்கிறேன்” என்று சேரபாண்டியருடனே ஆலோசனைபண்ணி, முன் பெருமானே ஸேவித்து, மாறென்றில்லா மாருதியாண்டானை எம்பெருமானார் ஸந்நிதிக்கு அனுப்பி, தாங்கள் பட்டணங்களுக்குப் போனார்கள்.

எம்பெருமானாரும், திருவரங்கந் திருப்பதியை விட்டு, பன்னிரண்டு வருஷம் திருநாராயணபுரம் ஜீர்னோத்துதூரணம் முதலான கைங்கர்யங்களையும் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருந்து, மாறென்றில்லா மாருதியாண்டான் முகவசநத்தாலே கோயில் வருத்தாந்தத்தை அறிந்து, தம் திருவடிகளில் ப்ரவணரான ஐம்பத்திருவர் தூரிக்கும்படி அர்ச்சாவதாரமாகத் தம் ப்ரதியை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருமலை வழியாக எழுந்தருளி, திருமலையடிவாரத்திலே தில்லை கோவிந்தராஜனை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தில்லைமுவாயிரவரிலே அநுகூலருக்கு ஆஸ்ரயணத்தினை ஸாதித்துக் கைங்கர்யபரராக்கி, திருமாலிருஞ்சோலையிலெழுந்தருளி, ஆழ்வானையுங் கூட்டிக்கொண்டு கோயிலிலே எழுந்தருளின சேதியைக்கேட்டு, பெருமாள் பரிசுகரம் அனைத்துக்கொத்தும் ப்ரஸாதத்துடனே எதிர்கொண்டு பெருமாள் ஸந்நிதியிலே அழைத்துவர; பெருமானும், முன்புபோலே செங்கோல் முதலான வரிசைகளை ப்ரஸாதித்து மடத்தேற அனுப்பியருள; உடையவரும், தமக்கு ப்ரஸாதித்த வெள்ளை வகச்சல் குறுமலைகளிலே, வெள்ளையை ஆண்டானுக்கும், வகச்சலை ஆழ்வானுக்கும் ஸாதித்து ஸந்துஷ்டராய், மடத்திலேயெழுந்தருளின சேதியைக் கேட்டுக்கொண்டு, குலோத்துங்க சோழனும் கோயிலுக்கு வந்து, எம்பெருமானாரை ஸேவித்து, கோயிலதிக்காரம் தனக்குப் பணியில்லாதபடி தூராரபூர்வமாக தூநஸாஸநம் பண்ணிக்கொடுத்து, “ திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் உகந்தருளி, அந்த சோழனை ஆண்டான் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, திருவரங்கந் திருப்பதியை ஆண்

டானுக்கு தூராபூர்வமாக தூநஸாஸநம் பண்ணுவித்து, இந்த வருத்தாந்தத்தை ஆரியபுட்டாள்வாசலிலே ஸிலா லிகிதம் பண்ணுவித்தார்.

உடையவர் கோயிலுக்கு எழுந்தருளின யோக்யுக்ஷேமங் கேட்டு, கந்தாடையாண்டான் முதலான முதலிகளும் பெருமாள் கோயிலிலும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, எம்பெரு மானார் திருவடிதொழுது ஹ்ருஷ்டரானார்கள்.

உடையவரும், யதூபூர்வமாக ஆண்டாணைக்கொண்டு ஸ்ரீகாரியத்தை நடத்துவித்துக்கொண்டு வருமளவில், ஒரு மஹோத்ஸவத்தில் தூநப்ரகரணத்திலே, உபகாரஸம்ருதி யாலே, பெரியநம்பி குமாரருக்கு, மாடமாளிகை சூழ் திருவீதியில் கீழ்மாடத்திருவீதியில் தென்கண்டத்தில் மேல் புறத்தில் ப்ரதூமநிவேஸநமான ஆளவந்தார்மடூத்தையும், ஆழ்வானுக்கு அதுக்கு எதிர்மனையையும், ஆண்டானுக்கு அதுக்குத் தென்மனையையும் தூநம் பண்ணுவித்து, தூந ஸாஸநமாக ஸ்ரீ ஸேநாபதிபட்டையமும் ஸாதித்தருளினார்.

இப்படி எம்பெருமானார் முதலிகளுடன் வாழ்ந்தருளி நூறு சாதுர்மாஸ்யாநந்தரம் ஸதாபிஷேகமும் கண்டருளி, 'எதிராஜன்' என்று பேர் லபித்து; தம்முடைய ஸிஷ்யரான ராமாநுஜதூஸன் என்கிற ஸில்பிக்கு ஏகாந்தஸேவை ஸாதித்து; யதூபூர்வமாக ஸ்வவிக்ரஹத்தை ஏறியருளப் பண்ணுவித்து, ஸ்வாம்ஸ திவ்யஸக்தியை ஆதூநம்பண்ணி, கந்தாடை ஆண்டாணைக்கொண்டு ஸ்ரீ பெரும்பூதாரிலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெருமாள் ஸந்நிதியிலே தன்னுடைச் சோதிக்கு விடைபெற்று, கந்தாடையாண்டானையும் புட்டரையும் அழைத்து "நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தையும் நம் தூர்ஸநத்தையும் நன்றாகப் பண்ணுங்கோள்" என்று நியமித்து, பரிஜநங்களைக் கூடாமணம்பண்ணிக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஸ்ரீ ஸேநாதி₄பதிது₄ரந்த₄ரரான கந்தாடையாண்டானும், பெருமாள் நியமநத்தினாலே, அகளங்கன் திருவீதியில் தென்கீழ்புறத்தில் சுந்தரபாண்டியன் துலாபுருஷ மண்ட பத்திலே எதிராஜனையும் உத்ஸவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, மார்கழிமாஸம் முப்பதுநாளும் பெரியஸந்நிதி₄ நம்பிமார் எதிராஜனுக்குத் தளிகை அமுதுசெய்யப் பண்ணவும், திரு மொழி திருவாய்மொழித் திருநாளிலேயும் இயற்பாவன் றைக்கும் ஆழ்வார்களுடனே ஸந்நிதி₄க்கு ஏழுந்தருளும் படியும், திருநக்ஷத்ர உபலாஸநமும் ஏழுநாளாகப் பண்ணி, திருநக்ஷத்ரத்தினன்று ஆழ்வார்களைப்போலே ஸந்நிதி₄க் கெழுந்தருளி, மஹோத்ஸவத்தில் ஸப்தாவரணத்தினன்று தன் திருவாசலிலே திருக்கைத்தலத்திலே பெருமானை மங்குளாஸாஸநம் பண்ணும்படியும் பண்ணுவித்து, பெரு மாளுக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப் பண்ணுவித்தார்.

(1) உடையவர் திருவவதரித்த பன்னிரண்டாம் நாள் பெரிய திருமலை நம்பி நாமகரணம் பண்ணினபேர் இளையாழ்வார்; (2) ஆஸ்ரமஸ்வீகாராநந்தரம் தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த பெயர் எதிராஜன்; (3) கோயிலுக்கெழுந்தருளின பின்பு பெருமாள் ஸாதித்தது உடையவர்; (4) ஆத்ம குணத்தாலே திருக்கோட்டியூர் நம்பிபக்கல் பெற்றபேர் எம்பெருமானார்; (5) உபயகைங்கர்யத்தினாலேயும் கோதை சூடிக்கொடுத்த நாயச்சியார் ஸாதித்தபேர் கோயிலண்ணன்; (6) ஸாரத்யாபீடத்தில் ஸரஸ்வதி சாத்தின திருநாமம் ஸ்ரீபூஷ்யகாரர்; (2) ஸ்வமாஹாதம்யத்தினாலே ஸதாபி₄ ஷேகம் கண்டருளி லபித்த பேர் எதிராஜன்; (7) பெரியநம்பி ஸாதித்தது ராமாநுஜன்; ஆக ஏழு நாமங்களிலேயும், பெரியநம்பியும், பெரியபெருமானும் ஸாதித்த திருநாமங்கள் இரண்டுமே பட்டப்பேராய், அருளப்பாடு ஸாதிக்கிறது.

பட்டர் வைபவம்

அநந்தரம், பூஷ்யகாரர் நியமநத்தினாலே பட்டர் தர்ஸநம் நிர்வஹிக்கிற காலத்திலே; உடையவர் நியம

நத்தை அடியொற்றிக்கொண்டிருக்கிற பெருமாள், பூட்ட
ருக்குத் தம் வரிசைகளை ஸாதித்து 'வேதாந்திகளை ஜயித்து
நம் துர்ஸநத்துக்கு ஆட்பண்ணும்' என்று நியமித்து,
விடை ஸாதிக்க; வரிசையுடன் புறப்பட்டு, வேதாந்திகளை
ஜயித்துவர; வேதாந்திகளும் ஸம்ஸாரத்தில் அருசியாலே
ஸந்யஸித்து, குரு குல வாஸம் பண்ணும் காலத்திலே,
திருவிக்கிரமன் திருவீதித்திருமதிள் கேவலம் ஜீர்ணமாய்ச்
சரிந்துவிழ, வீரஸுந்தர ப்ரஹ்மாராயர் அந்த மதினைக்
கட்டிவைத்தார்.

அதன்பின்பு, வேதாந்திகளான நஞ்சீயரும் பூட்டரும்
துர்ஸநம் நிர்வஹித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்திலே;
திருவரங்கவள்ளலார் திருமஞ்சந ஸ்லோகம் விண்ணப்பம்
செய்கிறதுக்கு நானாவிதமாக உத்ப்ரேக்ஷித்து, ஸ்லோகங்
களும், அதுக்கு ஈடுகளும் அருளிச்செய்து, கைஸரிக
புராணத்துக்கும் ஈடும் அருளிச்செய்து, ஒரு கார்த்திகை
மாஸத்தில் கைஸரிக த்வாத்ரஸியினன்று புராணத்துக்கு
அருளப்பாடு ஸாதித்து, பட்டும் பருத்தியும் முதலான
வரிசைகளை ஸாதித்தவுடனே, தாமருளிச்செய்த ஈட்டுடனே
புராணத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமானும் போர
உகந்தருளி 'நம் பூட்டனை மேல்வீட்டில் விட்டுவா' என்று
கொவணவனை நியமித்தருள; பூட்டரும் உகப்புடனே முன்
போலே ப்ரஹ்மரதத்திலே திருமாளிகையிலே ஸகல
வரிசைகளுடனே எழுந்தருளி, ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தை
பேதித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளிஞர்.

சீராமப்பிள்ளை வைபவம்

அநந்தரம், அவருடைய திருத்தம்பியார் சீராமப்பிள்ளை
பௌரோஹித்யமும் புராணபடந கைங்கர்யமும் பண்ணிக்
கொண்டிருந்தார்.

கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்

நஞ்ஜீயர் துர்ஸநம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற
காலத்திலே; விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெரு

மாள் ஸந்நிதிக்கு யோக்யமாகாமலிருக்க; ஆழ்வானுடைய தேவிகள் ஆண்டாள்-அவரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஆழ்வான் திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து ஸந்யஸித்து, ஆசார்யன் குடியை நிரூபகமாகக் கற்ற 'கூரநாராயணஜீயர்' என்று திருநாமத்தையுடையவராய், மஹாமாந்த்ரிகராய், கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, 'உம்முடைய மந்த்ரங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும் என்று சொல்லியிருந்தீரே! நீரிப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாரைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யோக்யராம்படி பண்ணும்' என்று நியமிக்க, அந்தக் கூரநாராயணஜீயரும், ஸுதூர்ஸநஸ்தகத்தைப் பண்ணினார். தத்காலத்திலே யிருந்த அரையரிலே ஒருத்தர், கேவலம் தூர்த்தராய், சிற்றின்பத்திலே மண்டி, கீழ்ப்பறைச்சேரியிலே திரிய; தெரியச் சொன்னாலும் கேளாமல் ஸ்வஜநங்களாலே நிரஸ்தராய், பறைச்சேரியிலேதானே நியதமாக வாஸம்பண்ணிக் கொண்டிருக்குங் காலத்திலே: பெருமாள் ஒரு மஹோத்ஸவத்திலே எட்டாந்திருநாள் கீழையுருக்கு எழுந்தருளுகிறதாக, அக்கரை நாலுகால் மண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்க; இவர் பறைச்சேரியிலேயிருந்து பள்ளும்பறையும் இசையுடனே பாடக் கேட்டருளி; பெருமாள் ஸ்ரீபாதும் தாங்குவாருக்கு குருவாயிருந்துகொண்டு பறைச்சேரியிலே யிருக்கிற அரையரை ஸந்நிதிக்கு அழைத்துவரச்சொல்லி நியமித்தருள; அவரும் வருகிறதுக்கு ஸங்கோசித்திருக்க; அனைத்துக்கொத்து பரிகரங்களும் ஜீயர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஸங்குதராயிருக்க; பெருமானும் தம் விஷயீகாரம் ப்ரஸித்தமாம்படி அவருக்கு 'வரந்தரும் பெருமானரையர்' என்று பட்டப்பேர் ஸாதித்து, அவர் ஸகலருக்கும் ஸர்வாபீஷ்டங்களும் அப்போது வரங்கொடுக்கும்படி அநுகூரஹித்தருளி; அவருக்கு விஷயவைவலக்ஷணயத்தை உண்டாக்கி, பரிஸுத்தூராக்கி, திருவூறல் நடந்து திரும்பி எழுந்தருளுகிறபோதும் ஏழாந்திருநாள் (பெருமாள்) நாயச்சியார்

கோயிலும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளுகிறபோதும் அவர் பாடின பள்ளும் பறையும் இசையிலே கேட்டருளும்படி திருவுள்ளம்பற்றி; அந்தப்படியே செய்யச் சொல்லி நியமித்தருளினார். அது முதலாக அரையருக்கு வரந்தரும் பெருமா ளரையர் என்கிற பட்டப்பேரும் சென்று வருகிறது. ஆக, நாலு பட்டப்பேர் அரையருக்கு.

இந்தப்படி பெருமாள் அரையரை அநுக்ரஹித்தருளி வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, மேற்கே ஸ்ரீரங்குபட்டண ப்ரபு, ப்ரேரிதனாய் ஒரு கூடத்ரமுண்டான ஸந்யாஸி, பெரியபெரு மாளை ஸ்ரீரங்குபட்டணத்துக்குக் கொண்டுபோகிறதாக அத்ருஸ்யாஞ்ஜநத்தைப் போட்டுக்கொண்டு ஒருத்தருக்கும் தெரியாமல் பூலிபீட்டத்தில் ப்ரஸாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு தேஹதாரணம்பண்ணி மந்த்ரஸக்தியாலே பெரியபெரு மாளைத் திருவனந்தாழ்வான் திருப்படுக்கையிலும் நாலு அங்குலம் சலிப்பிக்க; மூலப்ருத்யரும் நம்பிமாரும் உள்ளு ராரும் கண்டு அனைவருடன் உரைக்க; கூரநாராயண ஜீயரும், சேதியைக் கேட்டு, உபாயமாகச் சோதிக்கு மளவில்; பூலிபீட்டத்தில் ப்ரஸாதம் அத்ருஸ்யமாய்ப் போகிறபடியினாலே; ஒருநாள் பூலிப்ரஸாதத்திலே கடுகும் மிளகும் கலந்து சேர்த்து பூலிப்ரஸாதம் பண்ணுவிக்க; அதையறியாமல் அந்த கூடத்ர ஸந்யாஸி எப்போதையும் போலே அந்த ப்ரஸாதத்தை பூசிக்க, அழல்வேகத்தாலே கண்ணிலே நீர்சொரிந்து அஞ்ஜனம் கரைந்து வெளிப் பட்டான். அநந்தரம் கூரநாராயணஜீயரும் அந்த ஸந்யாஸியை பூஹுப்ரலோபுநம்பண்ணி, கருவுகலத்தில் பதூர்த் துங்களைக் காண்பித்து ஸமாதாநங்களாலே வஸீகரித்து, பெருமானை யதூஸ்திதமாக மந்த்ரஸக்தியாலே எழுந் தருளப் பண்ணுவித்து, கருவுகலத்திலே அவனுக்கு வேண்டின வஸ்த்ரபூரணாதிகளைக்கட்டி அந்த ஸந்யாஸியின் பின்னே ஆள்கள் கையிலே அனுப்பி, கூட வழித்துணையாக நாலு ஜட்டிகளை அனுப்பி, வக்தவ்யாம்ஸத்தை அவர்களுடன்

சொல்லியனுப்பிவைக்க; ஸந்யாஸியும், அவர்களுடன் புறப் பட்டு, ஜாக்ரதையாய்ப்போய், அப்புறம் நிர்ப்பயனாயிருக்க; இந்த ஜட்டிகள் நாலுபேரும், அவன் அஸுசியாயிருக்கிற ஸமயத்திலே சடக்கென அவனை வதித்து, வஸ்த்ராபரணத்தினை யத்யாபூர்வமாக கருவுகலத்தில் முதலிடுவித்தார்கள்.

கீழையூரிலே சைவம் விஞ்சி, பெருமாள் எட்டாந் திருநாளுக்கு அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு ஸைவைஸாதித்து ஜம்பு தீர்த்தத்திலே திருவடிவிளக்கி, கிழக்கே உத்தம ஸீலிக்கு வடக்கே திருமங்கைமன்னன் திருத்தோப்புக் கெழுந்தருளுகிற துக்கு க்ரிமிகண்டன் நாள்முதலாகச் சேஷடை பண்ணுகையில்; “அவர்களை நிரஸிக்கவேணும்” என்று இந்தக் கூரநாராயணஜீயர் அவர்களுடனே மருவி ஸ்நேஹம்பண்ணி, புறையறக் கலந்து, அந்த சைவர் விஸ்வ ஸித்தபின்பு, அவர்களுக்கு “மஹேஸ்வர பூஜை பண்ணுகிறோம்” என்று கிழக்கே காட்டழகியசிங்கர் கோயிலுக்குப் பின் வெளியிலே பெரியதாகச் சாலையும் நிரைச்சலும் கட்டிவைத்து, அதிலே பாகயதந்தைப் பண்ணுவித்து, பெரியதாக ஒரு கொப்பரையிலே நெய்யையும் காய்ச்சி வைத்து, சைவர்களைவரையும் அழைப்பித்து, அவர்களாவரும் சாப்பிடவிருந்தவுடனே, தாமதம் அந்தக் காய்கிற நெய்க் கொப்பரையிலே நரஸிம்ஹயந்தரத்தை மார்பிலே கட்டிக்கொண்டு குதிக்கிறபோது, அந்த ஸைவரனைவரும் தீய்ந்து பூஸ்மமாய்ப் போனார்கள்.

இதுவும், ஒருகால விசேஷத்திலே பதினெட்டாம் பெருக்குக்குப் பெருமாள் எழுந்தருளி, முன்னடந்தபடி திருப்பள்ளி ஓடத்திலே ஏறியருளி, திருப்பள்ளிஓடத் திருநாள் கண்டருளுகையில்; கூஷத்ர மந்த்ராக்ருஷ்டராய் நடுத் திருக்காவேரியிலே ப்ரவாஹத்துடனே எழுந்தருள; அச்சேதியைக் கேட்டு, கூரநாராயணஜீயரும், தம்முடைய கையில் வலயபவித்ரத்தை வலமாகத் திருப்ப; பெருமாள் திருப்பள்ளி ஓடமும் ப்ரவாஹத்துக்கெதிரே நிலையிலே

யெழுந்தருளி, நாய்ச்சியாரும் பெருமானும் ஸுகுமாதக் கோயிலிலே எழுந்தருளினார்.

ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் திருக்காவேரி பெருக்குவந்தால் திருக்குறள்ப்பன் ஸந்நிதியும் முழுகிப்போய், கோயிலிலே யும் ஜலம் வருகையில், இச்சேதியை இந்த தேவஸார்திபதி யான ப்ரபுவக்கும் அறிக்கைபண்ணி, ஸ்ரீஸேநாபதி துரந்தர ரான கந்தாடைதோழப்பருடனையும் ஆலோசனைபண்ணி, மேற்கே புந்நாகு தீர்த்தத்தின் தெருவுக்கு முதலாகத் தெருக் கடைசி திருக்காவேரியை வெட்டிவிடுமளவில், சிந்தாமணி ப்ரஹ்மணர் தங்களுரெல்லையிலே வெட்டவொட்டோம் என்று குறுக்கே படுத்துக்கொண்டு, ப்ரதிபுந்தகம் பண்ணுகையில், அவர்களுக்கு “பெருமாள் கைங்கர்யம்” என்று எத்தனையாகத் தெரியச் சொன்னாலும், கேளாத படியாலே, அந்த புகுவத்கைங்கர்ய விரோதிகளை அறப் பார்த்து, திருக்காவேரியையும் தெற்கே திருப்பி, திருமுடிக்குறை விப்ரநாராயணன் தோப்புக்குக் கிழக்கு முதலாகத் திருவரங்கந் திருப்பதிக்கு இருபுறமும் கரையும் போடுவித்து, அதிலே அணியரங்கன் வாய்த்தனையும் கட்டுவித்து, அந்தக் கரையிலே புந்நாகு தீர்த்தத்துக்கு ஆக்நேயபாகுத்திலே உடைப்பு எடுக்கிற ஸமயமாயிருக்கையில், தம்முடைய ஸிஷ்யனான கருணாகரதாஸனை அங்கே காவலாகவைத்து, அவனை அறப்பார்ப்பித்து; அதுக்கு வடக்காக, ரக்ஷையாகக் கூத்துரதேவதையையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கோயிலுக்கு ரக்ஷையாகக் க்ராமதேவதையான திருவரங்கச்செல்வியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, கீழ்ப்புறம் பத்ரம்பண்ணி, இந்தப்படி கூத்துரருடைய க்ருத்ரிமங்களுக்கு அவகாசமில்லாதபடி அரணைப்பண்ணி; கோயிலுக்கு மேற்கே பெரியதாக ஒரு ஊரணியை வெட்டுவித்து, அதிலே திருப்பள்ளி ஓடத்திரு நாள் நடத்தும்படி பண்ணிவைத்து; கீழையூர் ஜம்புலிங்குத் துக்கு நேராகக் கரைஅழகியசிங்கரை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தச்சுத்தி அபிபூதமாம்படி பண்ணி; கோயிலிலே ஒருத் தரும் குடியிராதபடி யந்த்ரஸ்தாபனம்பண்ணி, ஜ்வரத்தை

யுண்டாக்கி; கோயிலிலே ராஜமஹேந்த்ரன் திருவீதியிலே கீழண்டையிலே திருமண்டபம் ஜீர்னோத்துதாரணம்பண்ணி, சித்ரங்களை எழுதுவிக்குமளவில்; சுவரிலே ஸ்ரீராமாயணம் யுத்துக்காண்டும் எழுதியிருக்கையில், அந்தப் ப்ரதிமைகள் யதூஸாஸ்த்ரமாக இருந்தபடியாலே ராத்ரி நித்யமாக யுத்துங்கள் ப்ரவ்ருத்தங்களாய் விடிவோறே ரக்தமாம்ஸாதிங்கள் விழுந்திருக்கக்கண்டு, அங்குபுங்குாதிங்களைப் பண்ணிவைத்தும்; அந்தத் திருவீதியிலே, உறையூர் கமலவல்லி நாயச்சியாரையும், சாந்துநாயச்சியாரையும், சேரகுல வல்லிநாயச்சியாரையும், யாக்ய ஸாலையிலே கேடாபிநாதாரையும், ஸங்குநிதி, பத்மநிதியையும், அந்தத் திருவாசல் வெளிப்புறத்திலே பத்ரஸுபத்ராரையும், ஜீர்னோத்துதாரணம் பண்ணுவித்து; குலஸேகரன் திருவீதியிலே சேனை வென்றான் திருமண்டபத்துக்கு மேற்கு துலாபுருஷ மண்டபத்திலே ஸ்ரீவராஹநயினாரையும், அதுக்கு வடக்குத் திருமங்கையாழ்வார் திருநடைமாளிகையிலே வஸந்த கேடாபாலனையும், ஹயக்ரீவரையும்; தெற்கில் ஆரிய பூட்டாள் வாசலுக்குக் கிழக்கே சுந்தரபாண்டியதேவர் துலாபுருஷ மண்டபத்திலே, குழலூதும் பிள்ளையையும், அந்தாதி எம்பெருமானையும், ஆலிநாடன் திருவீதியில் சந்த்ரபுஷ்கரணிக்கரையிலே கேடாவிந்தனையும், வேதுவ்யாஸரையும், ஞானப்பிரானையும்; அகலங்கன் திருவீதி வடக்குத் திருவாசலுக்குக் கிழக்கே, எடுத்தகை அழகிய நயினருக்கு நாயச்சியாரையும், எதிராஜன் கோயிலுக்கு வடக்கே, திருவாழியாழ்வானுக்கு எதிராக பார்த்துஸாரதியையும், சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கெதிராக விட்டலே ஸ்வரனையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார்.

இப்படி இந்தக் கூரநாராயணஜீயர், தேஸாந்தரி ஜீயராயிருந்து அநேகம் ப்ரகாரம் கோயிலை நிர்வஹித்து அபிமானியாயிருக்கிறபடியினாலே, ஸ்தலத்திலே அனைத்துக் கொத்து பரிஜநங்களும், “இப்படி அபிமானியான ஜீயர்

நமக்குத் தலைவராய் அதீதபரராயிருக்கவேணும்” என்று ஆலோசனைபண்ணி, எம்பெருமானார் நியமனத்தையும் அதிக்ரமிக்கமாட்டாதேயிருக்கும் காலத்திலே; கந்தாடையாண்டான் பௌத்ரர் பெரியஆயி யாகும்பண்ண, அந்த யாகுஸாலைக்குப் பெருமாள் எழுந்தருள், ஆயியும் ஹ்ருஷ்டராய், தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்க; அநந்தரம் ஒரு உத்ஸவகாலத்திலே, பெருமாள் முதலியாண்டானுக்கு உத்தரம்ஸாதித்த ஸௌபதிபட்டையமும், சேரன் ஸமர்ப்பித்த தூநஸாஸனமும், தூநபூர்வகமாக அந்த ஆயிக்கு ப்ரஸாதித்து, ததூதீநமான உடையவரிலச் சிணையான திருவாழி மோதிரத்தையும், ஆயி ஸம்மதியுடனே அனைத்துக்கொத்து பரிகரமும் கூரநாராயண ஜீயருக்கு ஸந்நிதியிலே ப்ரஸாதிக்கும்படி பண்ணி, ஜீயரை மடத்திலே விட்டு வந்தார்கள்.

அதுமுதலாக, கூரநாராயணஜீயர் புக்த்யதிஸயத்தாலே நலந்திகழ் நாராயணஜீயராயிருந்தவருக்கு “ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர்” என்று திருநாமமாய்த்து. இந்த ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் கைங்கர்ய விவரம்:—செங்கோல் தூரித்து ஸ்ரீதார்யம் நிர்வஹிக்கிற கோவணவர் கைங்கர்யத்திலே பிரித்துக் கட்டுகிறதுக்கு விவரம்;—திருமஞ்சநத்துடனே கருவுகல வாசலிலே வந்து, அஞ்சநக்காப்பு முதலான ஸுகூந்தூதி களைத் திருத்திவைத்து, நாயச்சியார்கோயிலுக்கு அனுப்புகிற அஞ்சநக்காப்பு முதலான ஸுகூந்தூங்களுக்குத் திருவாழி யிலச்சிணையிட்டு, ஸந்நிதியிலே புகுந்து திருவாராதூநம் நடப்பித்து, அலங்காராஸநார்த்தம் ஸந்நிதியிலேயிருந்து, கஸ்தூரித் திருமண்காப்பு அஞ்சநக்காப்பு சாத்தியருளின பின்பு, நாயச்சியார் கோயிலுக்குப்போய், அங்கேயும் திருவாராதூந காலத்திலே இலச்சிணைப்படியேயிருக்கிற அஞ்சநக்காப்பு கஸ்தூரித் திருமண்காப்பு ஆனவுடனே, வெளியிலே புறப்பட்டு எழுந்தருளுகிறதும், புழுகாப்புச்

சாத்துவிக்கிறதும், குறுக்காவரணத்துக்குப் பின்பு கோவண வரில் ப்ரதூநராய் மடூத்திலேயிருந்து நிறைவுகுறைவு விசாரிக்கிறதும் கைங்கர்யம்.

இவர் பேர் விவரம்:—பெருமாள் புறப்பட்டுத் திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மேற்கே திரும்பினவுடனே ஸேவிக்க, தீர்த்தமும் பரிவட்டமும் ஒரு திருமாலையும் ஸ்ரீஸடூ கோபனும் ஸாதித்து, பின்பு செங்கோலதிக்காரிக்கு ஸேனை முதலியார் வாசலிலே, அன்றியிலே அங்கேதானே, வரிசை களை ஸாதிக்கும்படி பண்ணியும், நித்யமாக செங்கோலுக்கு முன்னே ஸேனைமுதலியார் ஸந்நிதியிலே, ப்ரஸாதூஸ்வீ காரம் பண்ணுவிக்கிறதும், தீர்த்த விநியோகத்திலும் ப்ரஸாதூ விநியோகத்திலும் செங்கோலுக்குமுன்னே ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்' என்று அருளப்பாடு ஸாதித்து விநியோகம் ஸாதிக்கிறதும், தேஹதூரணத்துக்கு ஸேனைமுதலியார் ஸந்நிதியிலே ப்ரஸாதூஸ்வீகாரம் ஸாதிக்கிறதும், கோயில் ஸ்ரீ கார்யங்களிலே 'ஸேநாபதிதூரந்தூரான ஸ்ரீ ரங்க நாராயணஜீயர்' என்று திருமுகமெழுதுகிறதும் நூதந மாகையாலே; அநாதியாய் திருமொழித் திருநாளிலே திருமலை அபிநயத்திலே 'அரங்கனார்க்காட்செய்யாதே' என்கிற ப்ரகரணத்திலே, ப்ரதூமம், ஸ்ரீஸேநாபதிதூரந்தூரான கோவணவர் கைங்கர்யத்தை அபிநயிக்கிறதிலே, செங்கோல் தூரித்து ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்கிற ப்ரகாரத்தை அநுஸரிக்கிறதேயல்லாமல், நூதநமான ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயரை அநுஸரிக்கிறதில்லை.

இந்த ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் பட்டம் ஸ்தூலத்தாரால் உண்டாக்கினபடியாலே, அதீநபரம்பரையாய் வருகையன்றிக்கே, ஜீயர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினவுடனே, திருவாழி மோதிரமும் மடூமும் ஸ்ரீபுண்டூரத்திலே சேர; பரிகரங்களும், அதுக்குப் பின்பு ஸ்தூலத்திலே அனைவரும் ஸம் மதித்து, ஒரு ஜீயரை "ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர்" என்று ஸந்நிதியிலே அவர் வரிசையை ஸாதித்து, திருவாழி மோதிர

மும் ஸாதித்து, மடத்திலேயும் கொண்டுபோய் விட்டு, அந்
வாரண ஸ்ரீபுண்ட்ராரத்திலே செலவழிக்கிறதாக நடந்தது.

துலுக்காவணத்துக்குப் பின்பு, காலவிசேஷத்திலே,
உத்தமர்கோவில் ஸ்ரீரங்கராஜர் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயராய்,
வாசாலகராகையாலே மடத்துக்கு ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவாரா
தனமுண்டுபண்ணி, அதீதம் ஸ்ரீபுண்ட்ராமாகையாலே,
ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவாராதனத்துக்குத் திருக்கொட்டாரத்
திலே அமுதுபடி, நெய்யமுது, திருவிளக்கெண்ணெய், பால
முதுக்குப்பசு, அதுக்குத் தவிடு முதலான துகளுமுண்டாக்கிக்
கொண்டு பற்றினார். கோயில் பரிஜநங்களில், ஸூத்ரக்
கொத்துக்கு ஆஸ்ரயணமும் ஸாதித்துக்கொண்டுவந்தார்.

ஸ்தூலத்தாரணவரும் கல்பித்த கட்டளைப்படிக்கு,
உடையவர் நடப்பித்த ஸம்பரத்யாயநுகுணமாகக் கொத்
துக்கு நிர்ணயமும், ஜீயர் ஏகாங்கி வ்யவஸ்த்தையும்,
இவர்களுக்குக் கைங்கர்யமும், திருமுகப் பட்டையமாக தூர்ம
வர்மாவின் திருமதிளிலே திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு
மேற்கே ஸிலாலிகிதம் பண்ணுவித்தார்கள்.

பெரியாயி, சிறியாயி வைபவம்

முதலியாண்டான் பௌத்ரரான கந்தாடைதோழப்பர்
ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கையில்; அவர் குமாரரான பெரிய
வரத்யாசார்யர் சின்னவரத்யாசார்யர் இருவரும், ஜ்ஞாநபுக்தி
வைராக்ய நிஷ்டர்களாய், அழகியமணவாளப்பெருமாள்
திருமேனி கைங்கர்யம் திருப்பவள கைங்கர்யங்களை
ஆராய்ந்துகொண்டு, நித்யம் பாலமுது காய்ச்சி அமுது
செய்யப் பண்ணுகையில்; ஒருநாள் ராத்ரி சின்னவரத்யா
சார்யர் பாலமுது காய்ச்சிப் பெருமாளுக்கு அமுதுசெய்யப்
பண்ணி, பெரியவரத்யாசார்யருக்குக் காட்டியருள; அவரும்,
அந்தப் பாலிலே த்ருணமிருக்கக்கண்டு, 'இது பெரிய
பெருமாள் திருமிடற்றில் குத்தும்' என்று தொண்டை
விக்கி மோஹிக்க; சின்னவரத்யாசார்யரும், அது கேட்டு

மூர்ச்சித்து, க்ரமத்திலே மோஹம் தெளிந்தவாறே, பெரிய பெருமாள் ப்ரஸந்நராய் இருவருக்கும் மாத்ருபாவநையாக “பெரியாயி, சிறியாயி” என்று திருநாமம் ஸாதித்தார். சில காலத்துக்குப் பின்பு, ராஜகோபத்தாலே பெரியாயி அதீநம்விட்டு, திருமழிசைக்கு எழுந்தருள; கந்தாடை தோழப்பரும், பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

நயான் ராமாநுஜாசார்யர் வைபவம்

சிலகாலத்துக்குப் பின்பு, தேவப்பெருமாள், கந்தாடை தோழப்பர் ஸ்வப்நத்திலே, ஸ்லோகஷட்கத்தாலே ‘உம்முடைய மூன்றும் குமாரராலே ஸ்தூலம் சேரப்போகிறீர்’ என்று நியமிக்க; பின்பு, ஒருகாலத்திலே பெரியாயி திருவடிகளிலே அபசாரப்பட்ட கலிகாலசோழன் மாண்டு, சோழப்பட்டங்கள் குலைந்து, பஞ்சதிருவடி முத்துக்ருஷ்ணராஜா ராஜ்யம் பண்ணுகையில், அழகியமணவாளப்பெருமாள் அவன் ஸ்வப்நத்திலே, ‘நம் கார்யம் பார்க்கைக்கு தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே போயிருக்கிற தோழப்பர் குமாரர் நயானை அழைப்பித்து, முதலியாண்டானதீநத்தைத் ததூதீநமாக்கும்’ என்று சொல்லி நியமித்தபடியினாலே, அவனும் அவரை அழைப்பித்து, அவர் ஸிஷ்யனாய், பூர்வப்ரகாரம் எல்லா வற்றையும் அவரதீநம் பண்ணினான். அந்த நயான் ராமாநுஜாசார்யரும், வாதூலதேவஸிகராய் அநேக கேட்புரப்ராகார மண்டபங்களை ஜீர்ணோத்தூரணம் பண்ணி, ஸ்வாமிக்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவாதிடிகளையும் திருமேனி திருப்பவளோபசாரங்களையும் புயபுக்த்யதிஸயத்தோடே நடத்திக்கொண்டு கார்யம் நிர்வஹித்தார்.

எம்பெருமானடியாள் கோயிலைக்காத்தது

அவர் குமாரர் திருக்கோபுரத்துநயினார், நரஸிம்ஹராஜா துரைத்தனத்தில், பூஹுகாலம் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தார். அவர் இரண்டாம் குமாரரான சிற்றண்ணர், வாதூலதேவஸிகபதூ நிர்வாஹகராய், ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீகார்ய தூரந்தூராய்,

பஞ்சதிருவடி கேஸ்வராஜாவைத் தொட்டு ஸ்வாமிக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப்பண்ணி, அநேக கைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பின்பு, அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்குராஜநாதன் வாதூலதேஸிகர், பஞ்சதிருவடி வீரப்பராஜாவாலே, அழகியமணவாளப்பெருமானுக்கு அநேக கைங்கர்யம் நடப்பித்துக்கொண்டு, ஜ்ஞாநபுக்தி ஸ்வராக்யாதி, கராய், ஸ்ரீகார்யஸ்ரீயைச் சிந்தாமல் மங்காமல் பொங்கும்படி ஸகலோபசார வரிசைகளும் நடப்பிக்க; ஸ்ரீரங்குஸ்ரீயும் தினந்தினம் வருத்தியடைந்துவர; ஸ்ரீரங்குராஜநாதனும் பூஹுகாலம் அநபத்யராய், 'ஸ்ரீகார்யநிர்வாஹத்துக்குப் பின்னுக்கு ஒருத்தருமில்லை' என்று விஷண்ணராயிருக்க; புகுவதூநுகுரஹத்தாலே குமாரர் அவதரித்த பன்னிரண்டாம்நாள் ந்ருஸிம்ஹதேஸிகர் என்று திருநாமமும் சாத்தி, ஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு ஸேவைக்கு எழுந்தருளின காலம், ஸகாப்யதும் ஆயிரத்துநூற்று நாற்பத்தொன்பதுக்குமேல் அக்ஷயஸம்வதஸரத்தில் 'துலுக்கர் தொண்டைமண்டலம் வ்யாபித்தார்கள்' என்று கேட்டு, ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலே 'இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறதும், வெளியிலே எழுந்தருளுகிறதும் எது திருவுள்ளம்?' என்று திருவுள்ளச்சீட்டுப் போடுகையில்; 'அழகியமணவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிறதே திருவுள்ளம்' என்று நியமித்தபடியினாலே, திருநாள் ஆரம்பித்து நடக்கையில், பன்றியாழ்வான் கோவிலிலே பூலிவெட்டு மண்டபத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸமயத்திலே, துலுக்கர் சமயபுரம் கடந்து வருகிறதைக் கேட்டு; ஸ்ரீரங்குராஜநாதன் திருவோலக்கத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற பன்னீராயிரம் ஸ்வாமிகளையும் திருவோலக்கம் குலையாமலிருக்கும்படி நியமித்து; திருவாராதூநம் நடக்கிறதாகத் திருத்திரைபரிமாறி, சிறு பல்லக்கிலே பெருமானையேறியருளப்பண்ணி, ஒரு அர்ச்சகரையும் இரண்டு பரிசாரகர்களையும் ஸ்ரீபாதும் தாங்குவாரையும் ஸிஷ்யரோடுகூடப் பிள்ளைலோகாசர்யரையும் கூட்டித் தெற்கே அனுப்பி;

தாம் கோவிலிலே புகுந்து, சில திருவாபுரணப் பெட்டிகளையும் திருப்பல்லக்கிலே ஸ்ரீரங்கநாயச்சியாரையும் சில பரிகரங்களையும் கூட்டி அனுப்பி; பெரியபெருமாள் குலசேகரன்படிகல்திரைபரிமாறி, முன்னதாக ஒரு விக்ரஹத்தை வைத்துக் கதவைப்பூட்டி, நாயச்சியார் ஸந்நிதியிலேயும் அந்தப்படிபண்ணி, மர்மஸ்தூநங்களெல்லாம் திரோதூநம்பண்ணி, தாம் திருவோலக்கத்தில் வர; துலுக்கரும் திரையில் புகுந்து விக்ரஹத்தைக் காணாமல், பன்றியாழ்வானை அபசாரப்பட்டு, ஸ்வாமிகளைவரையும் திருமுடிதிருத்தி, கோவிலிலே ப்ரவேசித்து, செம்பொன் வாசலிலிருந்த விக்ரஹத்தை அழித்து, தென்கரை வடகரை எல்லாம் குடிபடைகளுக்குச் சேதமில்லாதபடி எஜமானன் அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே குடியிருக்குமளவில்; எம்பெருமானடியாரிலே ஒருத்தி அவனை ஸந்தித்து, அவனுடன் கூடியிருந்து நன்றாக வஸீகரிக்குமளவில்; அவனும் முன்னினைத்தபடி கோயிலே பூதியாமல் இருக்குமளவில், பூர்வம் ஜீயர் யந்த்ரஸ்தூபநம் பண்ணினதினாலே அவனுக்கு ஸார்த்திலே வ்யாதிவருமளவில், அவன் 'இது தெய்வக்ருதம்' என்று நினைத்து, கோயிலே அழிக்கப் பார்க்குமளவில்; அந்த எம்பெருனடியாளுபாயமாக, அவனுக்குத் தெரியச் சொல்லி, அவன் நினைத்தபடி செய்யாமல் கேட்புரமண்டபக் கொடுங்கைகளை அங்குபுங்கும் பண்ணுவித்து, துவாரபாலகர்கள் முதலான சுற்றில் விக்ரஹங்களையும் அங்குபுங்கும் பண்ணுவித்தார்கள். அவ்வளவிலே அவன் ஸந்துஷ்டனாயிருந்தான். அப்படியும் அவனுக்கு நாள்வரையில் நோய் விஞ்சினபடியினாலே, இவ்விடத்திலே இருப்பைவிட்டு, கண்ணனூரிலே மதினைப்பிடுங்கிக் கோட்டை கட்டுவித்துப் போனவளவிலே, திருவிடையாட்டத்து அழகியமணவாளனிடக் காணியாளரில் "சிங்கப்பிரான்" என்கிற பூராஹமணர், அந்த எம்பெருமானடியாள் முகமாகத் துலுக்கனைக்கண்டு, அவன் வாசலுக்குக் கார்யகரராயிருந்துகொண்டு, கோயிலுக்குத் தீங்கில்லாதபடி ரக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள், ஜோதிஷ்குடி திருமாலிருஞ்சோலை கோழிக்கூடு புங்கனார் வழியாகத் திருநாராயணபுரத்துக்கு எழுந்தருளினது

பெருமானும், அன்றிரவு தம் நாயச்சிமாருடனும் அந்தரங்கு பரிஜநங்களோடும் கூடி, சிறந்த காட்டிலே எழுந்தருள; கள்ளர் தொடர்ந்து ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண, அவ்விடத்திலும் அப்புறத்திலே போகையில்; அங்கங்கே செறுவஞ்சக்கள்ளர் எதிர்கொண்டு சிறப்புக்கட்டளை அமைக்க; அவர்கள் பாவமறிந்து, அதை பரிசுரஹி யாமல் கடாக்கித்து, ஜோதிஷ்குடியிலே ஒரு மாஸம் எழுந்தருளியிருக்க; அங்கே பிள்ளைலோகாசார்யர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி, திருவத்யயநாந்தமாகச் சரமகைங்கர்யம் நிறைவேறினபின்பு, திருமாலிருஞ்சோலையேற எழுந்தருளி, ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து, திருநாமத்தாலே ஒரு கிணறும் உண்டுபண்ணி, அவ்விடத்திலும் புறப்பட்டருளி மலையாளத்திலே எழுந்தருளி, அங்கங்கே அவரவர்களாலே ஸத்க்ருதராய் கோழிக்கூடேற எழுந்தருளி, அவ்விடத்திலே சிலநாளெழுந்தருளியிருக்க; அவ்விடத்திலே மற்ற திவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களும் நம்மாழ்வாருமெழுந்தருள, அந்த எம்பெருமான்களையும் ஆதரித்தருளி, நம்மாழ்வாரைத் தம் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் அங்கே எழுந்தருளியிருந்து; அவ்விடத்திலும் ஆழ்வாருடன் புறப்பட்டருளி, ஸமுத்ரத்திலே ஓடத்தின்மேலே எழுந்தருள, மத்யே ஆழ்வார் ப்ராமாதிக மாக ஸமுத்ர ஜலத்திலே எழுந்தருள, பெருமாள் தனித்து எழுந்தருளத் திருவுள்ளமில்லாதபடியாலே ஓடத்தைத் திருப்பி, பெருமாள் நியமநத்தினாலே கெருடன் வட்டமிட்ட விடத்திலே முழுகி ஆழ்வாரையெடுத்துப் பெருமானுடன் சேர்க்க; பெருமானும் ஆழ்வாருடன் திருக்கிணம்பியிலே அநேகநாளெழுந்தருளியிருந்து, ஆழ்வாருக்குத் தம் வட்ட மணையையும் முத்துச் சட்டையையும் ஸாதித்தருளி,

ஆழ்வாரை அங்கே நிறுத்தி, தாம் ஸபரிகரராய் புங்கனார் வழியாகத் திருநாராயணபுரம் எழுந்தருளினார்.

பெருமாள் திருவேங்கடத்துக்கு எழுந்தருளியது

ஆழ்வாருடனே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகபாத்ரங்கனிலே திருவாராதநம் கண்டருளுகையில் ; ஆழ்வார் திருப்படிக்கமும், பெருமாள் ஸ்ரீஸடிகேர்பனும் ஸாதிக்கிறது. அதுமுதலாகப் பெருமாள் திருவாராதநமானவுடனே, திருப்படிக்கத் தீர்த்தம் ஸேனைமுதலியார் கோயிலிலே ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் முதலான பாரபத்தியக்காரருக்கு ஸாதிக்கிறது. பெருமாள் புறப்பட்டருளினால், அதுமுதலாக, நடையிலே சுந்தரபாண்டியன் கொண்டுபேர்கிறதில்லை. இந்தப்படி திருநாராயணபுரத்திலேயும் அநேகநாள் எழுந்தருளியிருந்து, ப்ரதூக்ஷிணமாகத் திருவேங்கடத்துக்கெழுந்தருளி திருமலையிலே பூஹுகாலம் திவ்யோத்ஸவத்துடனே எழுந்தருளியிருந்தார். §

எம்பெருமானடியாளுக்குக் கட்டளையிட்டது

ஒரு காலவிசேஷத்திலே நம்பெருமாள் ஸந்நிதியில் துலுக்கர்கள் பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் செய்யவொட்டாமலும், கோயிலுக்கு யாரையும் வரவொட்டாமலும் உபத்யாவம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் செய்யும் உபத்யாவத்தைப் பார்த்து மனம் ஸஹியாதவளாய், எப்படியாவது இந்த துலுக்கர்களை இவ்விடத்தினின்றும் துரத்தவேணுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு ஒரு தினம் தான் அலங்காரத்துடன் கோயிலுக்குள் வந்தாள்.

§ பக்கம் 25-ல் “கோபணவுடையார்” என்று தொடங்கும் தலைப்பு முதல் பக்கம் 27-ல் “திருநாளும் கண்டருளினார்” என்று முடியும் முதல் பாரா ஈருக உள்ள பகுதியில் பெரும்பாலும் 1888-ம் ஓடு பதிப்பில் இவ்விடத்தில் உள்ளது. 26-ம் பக்கம் 2-வது வரியில் “அவ்விடத்தில்” என்று தொடங்கி, 9-ம் வரியில் “யிருந்து” என்பது வரையிலும், 25-ம் வரியில் “அவருக்குத் தனியன் கொடுத்த” என்பதும் அப்பதிப்பில் இல்லை. அங்குள்ள பகுதிகள் இங்கிருப்பதே பொருத்தம்.

துலுக்கர்களிற் பெரியவன் இவனைப் பார்த்து ஆசைப்பட்டு அருகில் வந்தான். அவனும் இச்சைகொண்டவள்போல் இருந்தனள். துலுக்கனும் அவனைப் பார்த்து 'உங்கள் சுவாமி எங்கே' என்று கேட்டான். நான் காண்பிக்கிறேன் வாருமென்று கீழண்டை கோபுரத்தின்மேலே அழைத்துக் கொண்டுபோய், பரவாசுதேவரைக் காண்பித்தனள். அவன் அந்தப் பரவாசுதேவரை எட்டிப்பார்க்கும்போது அவனை அவ்விடத்திலிருந்து கீழே தள்ளிவிட அவனும் வீழ்ந்து இறந்துபோனான். அவனும் பிரமஹத்தியானது நம்மைப் பிடிக்குமென்று தானும் வீழ்ந்தனள். அவளுக்குமாத் திரம் உயிர்போகாமலிருந்தது. மற்றைய படைகளெல்லாம் விட்டு ஓடிப்போனவுடனே கோயிலுள்ள பரிஜநங்கள் யாவும் திருக்காப்பை நீக்கவந்து பார்க்குங்காலத்தில், அடியாளுக்கு மாத் திரம் உயிர்போகாமலிருக்கக்கண்டார்கள். உடனே யாவரும் சென்று பெருமானுடன் முறையிட, பெருமானும் அர்ச்சகமுகேந அடியாளிடம் வந்து அழைத்து, போர உகந்தருளி "உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்று சொல்ல, அவளும் "எந்தக்காலத்திலும் திருநாடு அளிக்கிற காலத்தில் என்னுடைய வார்க்குத்துக்கெல்லாம் திருமடைப்பள்ளியிலிருந்து நெருப்பும் திருக்கொட்டாரத்திலிருந்து அமுதுபடியும் தீர்த்தும் திருமாலை திருப்பரிவட்டம் எந்தக்காலத்திலும் ஸாதிக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டனள். அதுமுதலாக அந்தப்படிநடந்துவருகிறது. /

/ பழைய பதிப்பில் இந்தப் பாரா "எம்பெருமானடியாளுக்குக் கட்டளை" என்னும் தலைப்போடு "பெருமானும் நாய்ச்சியாருடனே சேரபாண்டியனிலே இனிதுடன் வீற்றிருந்து, எம்பெருமானடியானை அழைத்து, போரவுகந்தருளி 'உனக்கு வேண்டியதைக் கேட்டுக் கொள்' என்று திருவுள்ளமாகையில்; அவள், 'என்னுடைய வார்க்குத்துக்குத் திருமடைப்பள்ளியில் கொள்ளியும், திருக்கொட்டாரத்திலே வாய்க்கரிசியும் அந்தகாலத்திலே ஸாதிக்கவேணும்' என்று கேட்டுக்கொண்டாள். அது முதலாக, அந்தப்படி நடந்து வருகிறது." என்று உள்ளது.

திருவாழிக்கல் பொகட்டது

இந்தப்படி திருநாள் நடக்கையில்; பூர்வப்ரகாரம் எட்டாந்திருநாள் விடிவோறே பெருமாள் எல்லைக்கரைக்கு எழுந்தருளுகிறபோது, ஆணைக்காவல் வடக்குத்தெருவில் ரங்குவாசலாலே உள்ளே எழுந்தருளி, அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு ஸேவைஸாதித்து, இளநீர் அமுதுசெய்து, ஜம்பு தீர்த்தத்திலே திருவடிவிளக்கி, கிழக்கே ஆழ்வார் திருமங்கைமன்னன் தோப்புக்கெழுந்தருளுகிறது. மற்றத் திருநாளிலே அந்தப்படி திருவடிவிளக்கி, அந்த வடக்கு வாசலாலே தானே திரும்பி உத்தமர்கோயில் ஆழ்வார் திருமாளிகையான கதும்புதீர்த்தத்துக்கு எழுந்தருளமிடத்தில், சைவர் பூஹுஸாகக் கலஹம் பண்ணினபடியினாலே, தள்ளும் நூக்குமாக மூன்று வருஷம் கலஹத்திலும் நடந்தது; அதின்பின்பு, ஸகாப்தும் ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழுக்கு மேல் செல்லாநின்ற நளவருஷம் பங்குனி-மீ திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள் பூர்வப்படிக்கு ஆணைக்காவலுக்கு ஸமீபத்திலே மேற்கே எழுந்தருளச்செய்தே, அநேகம் பாஷண்டிகள் ஆயுதபாணிகளாய் முன்னே வழிகட்டிக் கொண்டிருக்குமளவில், திருப்பணிசெய்வார் முன்போலே திருவீதி சோதனை பண்ணிக்கொண்டு போக, அதை அவர்கள் பொறுக்கமாட்டாமல், கொடவரான வேலேந்தின பெருமாள் தூஸரை மெய்யறப்பார்த்து, கூத்து ரக்ருதியையும் ப்ரயோகிக்குமளவில்; பெருமாளுடன் ஜீயர்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் அனைத்துக்கொத்துப் பரிகரங்களும் விரக்தரும் ஏகாங்கிகளும் திருவிழாக்காரரும் கூட உபநிஷத்தைப்பாராயணம் பண்ணிக்கொண்டு, வீரவாத்யங்களுடனே ஆணையேற்றமும் ஸாதித்து, உபநிஷந் மந்த்ரஜபத்துடன் அந்த மெய்யறுந்த திருப்பணி செய்வாரிருக்க, தடஸ்த்திரான மடாதிபதிகள் ஸமாதானம்பண்ணி நல்ல வார்த்தையாலே பொறுப்பித்தார்கள். அதுக்குப்பின்பு, அவர் போகிற வழியிலே திருவாழிக்கல்லைப் போட்டுக்கொண்டு வந்தது. ஆணைக்காவல் ஸ்தலத்தார், தங்களுக்கு மாடுகள்

போகிறதுக்கு மாத்திரம் வழி கொடுக்கவேணும் என்று, பரிவர்த்தனையாக நிலமும் கொடுத்து அநுவர்த்தித்தபடியினாலே, அவர்கள் மதினுக்கு மேற்கே பத்துபாதும் அகலம் வழிவிட்டுத் திருவாழிக்கல்லைப் பொகட்டு, அதுமுதலாக எட்டாந் திருநாளுக்குக் கிழக்கே எழுந்தருளாமல் எல்லைக் கரையிலே எழுந்தருளுகிறது.

பெரியகிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

இந்தப்படி ஸ்தலத்துக்குக் கலகம் தீர்ந்து, விஜயநகரத்துக்கு நாலாறுதாம் போய், ஹரிஹரராயரை அநுவர்த்தித்து, ஸகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற்றுநாலுக்குமேல் செல்லா நின்ற ருதி, ரோத்யூகாரி வருஷம்முதல் ஈஸ்வர-ஸ்ரீ வரைக்கும் பதினைந்து வருஷம் ஹிரராயர், மஹாராயர், கோபண உடையார், விருப்பண உடையார், முத்தைய தெண்ணையக்கர், தம்பணவுடையார், ப்ரத்யானி சோமப்பர் தெண்ணையக்கர், காரியத்துக்குக்கடவ அண்ணர், கோபணர் உள்ளிட்டார்கையில், உத்யூகதாரா பூர்வகமாக பெரிய கிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி வாங்கின திருவிடையாட்டம்; இதுவும் ஆனையேற்ற மண்டபம் கலஹத்திலே ஜீர்ணமாகையில் அதைக் கட்டிவைத்ததும், பெரியகிருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்.

x நாக மங்குலம் அண்ணப்பவுடையார் கைங்கர்யம்

அமுதுமண்டபம் நாலு தூணுக்கும் செம்பின்மேல் பொன் பூசுவித்து, நடுவே திருப்போனகம் படைக்கிற பலகைக்கு வெள்ளித்தகடு போடுவித்து நாகமங்குலம் அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம். இதை காலவிசேஷத்திலே பிரித்து வெள்ளிக்கொப்பரை பண்ணிற்று.

x திம்ம ராகுத்தர் கைங்கர்யம்

திருவணுக்கன் திருவாசலுக்கு மஹாதோரணமும் செம்பின்மேல் பொன்பூசிப் பண்ணுவித்து, திருக்கதவுக்கும் அப்படியே பூச்சுத்தகடு போடுவித்து, திருவரங்கச் செல்வனார் எழுந்தருளியிருக்கிற பீடத்துக்கும் பூச்சுத்

x சிறிய எழுத்திலுள்ள தலைப்புகள் பழம் பதிப்பில் மாத்திரம் உள்ளன.

தகடு போடுவித்தது, ஸாளுவகேசுரபாலராஜாவின் மனுஷ்யன் திம்மராகுத்தர் கைங்கர்யம்.

ஹரிஹர ராயர் கைங்கர்யம்

அழகியமணவாளத் திருமண்டபத்தில் தூந்தத் திருப் பள்ளிக்கட்டில் மஞ்சமும் ஹரிஹரராயன் கைங்கர்யமாகப் பண்ணி வைத்ததும், பெரிய க்ருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி.

வேதூர்ய பட்டர் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தது.

ஈஸ்வர வருஷம் முதல் விக்கிரம வருஷம்வரைக்கும் வேதூர்யபட்டர் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்தார்.

**கந்தாடையார் அதீநமாயிருந்த உடையவர் ஸந்நிதியை
வேதூர்யபட்டர் உடன்படிக்கைகொடுத்துத்
தன் வசமாக்கினது**

அதற்குப் பூர்வம் உடையவர் திருநாட்டுக்கெழுந் தருளின பின்பு; ஏதிராஜனைப் பெருமாள் நியமனத்தினாலே சுந்தரபாண்டியன் துலாபுருஷ மண்டபத்திலே அர்ச்சாவ தாரமாக ஏறியருளப் பண்ணுவித்து அனைத்தழகும் நடத் தினது. கந்தாடையாண்டான். ஆயிஉள்ளிட்டார் பரக்கத் திருமண்டபங்களும் கட்டுவித்து உபலாஸித்தபடியினாலே, அந்தக் கோயில் கந்தாடையாரதீநமாக நடந்துவர; திருவரங்கந் திருப்பதியிலே பெருமானே ஸேவிக்கவந்த பரிஜநங்களுக்கு, பெரிய திருநாளிலே, அந்த எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலே ஸந்நிதிப்பேர், ஸமயமுத்யரையான திரு விலச்சினை ஸாதித்து வந்தார்கள். துலுக்காவணத்திலே கோயில் திருக்காப்பைச் சேர்த்தபடியினாலே, பரிஜநங் களும் வராமல் ஸமயமுத்யரை ஸாதிக்கிறதற்கில்லாம லிருந்தது. பின்பு, பெருமானும் எழுந்தருளி, திருக்காப்பு நீக்கி, விருப்பண உடையார் திருத்தேர்த்திருநாளிலே பரிஜநங்களும் வர; தத்காலத்திலே அந்த ஸமயமுத்யரையை, ஸ்ரீபுண்டூரம் என்று எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலே ஸாதிக்கவொட்டாமல், வேதூர்யபட்டர் தம் மனுஷ்யரை

ஸாதிக்கச்சொல்லி, எம்பெருமானார் ஸந்நிதிப்பேரைத் தள்ளிவிட்டு பூலவந்தமாக நடந்தபடியாலே, அந்த வேதூர் சார்ய பூட்டர் ஒருக்கால் இருக்கால் எம்பெருமானாரை ஸேவிக்க வந்தவிடத்திலே, ஒரு பர்யாயமாக அவமதி நடக்க, அதுமூலமாக பூர்வம் திருவிக்கிரமசோழன் ப்ரதிஷ்டிப்பித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகன் கோயிலில் தெற்கு அறையிலே யதிராஜனை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவ்விடத்திலே, பெரிய ஸந்நிதியிலே தம்முடைய கைங்கர்யமாகச் சில உபகரணங் களையும் பண்ணுவித்து, திருப்புகைக்காலுக்குத் தம்முடைய திருநாமம் சாற்றி, ஸந்நிதியிலே அந்தப்பேர் நடத்திவைத் தார். ஸந்நிதியிலே கூரநாராயணஜீயர் பட்டப்பேருக்கு வரிசைகள் ஸாதித்தவுடனே ஸ்ரீஸேநாபதி துரந்தரவரிசை களையும் தாமே பெற்றுக்கொண்டு வந்தார். இந்தப்படி நாலு வருஷம் நடந்தபின்பு அந்த அதிகாரம் மாறடி, மெய்நிலையிட்ட உத்தமநம்பி விஜயநகரத்திலும் வந்து ராயர் நிருபப்படியே ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்துத் துடங்கினவுடனே, அந்த உத்தமநம்பி தமப்பன் அழகியமணவாளநம்பி முற் காலத்திலே ஸ்வாமி திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யத்தில் தலைவராய் ஸ்ரீரங்குராஜநாதன் வாதூலதேஸிகர் திருவடி களில் ஆஸ்ரயித்தவனானபடியினாலே, அந்த அபிமானத் தாலே அந்தக் கொத்துப் பரிகரங்களும் “உடையவர் ஆஜ்ஞையை அதிக்ரமிக்கலாகாது” என்று யோசித்து, பூட்டரை நிராகரித்து, கந்தாடையாரதீநத்தையும் அதுக் குள்ள வரிசைகளையும் அவர்கள் தேஸாந்தரஸ்த்துரானபடி யினாலே ஸ்ரீபுண்டூரம் சேர்க்க;

4. ஸ்ரீமச்சூகாப்தே நவலோகபுராஜி

விகாரிணி ஹ்யுத்தமநம்பிநாம்ந: ।

வேதூர்யபூட்டோ துரி திம்மராஜோ

வித்ரீய பத்ரம் ஸமயம் ததூக்யரஹீத் ॥

என்று நாளளவிலே அந்த பூட்டரும் எல்லாரையும் அநு ஸரித்து, அர்த்தபூலத்தாலேயும் ஸமயம் முதலானது

களைத் தம்முடைய வசம் பண்ணுகைக்கு ராயர் மநுஷ்யன் கோபணதிம்மராஜா, ஸ்த்துலத்தார் முன்னிலைக்கும் உத்தமநம்பிபேருக்கு “அவர்கள் வருகிறவரைக்கும் நாமநுபுவிக்கிறோம்” என்று உடன்படிக்கை எழுதிக்கொடுத்தது, ஸகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்நூற்று நாற்பதுக்கு மேல் விகாரி வருஷத்திலே.

பெரியகிருஷ்ணராயருத்தமநம்பி,

பெரியநம்பி வம்ஸந்தர் திருவடிகளில் ஆஸ்ரயித்தது

பின்பு, அந்த எல்லைநிலையிட்ட பெரியக்ருஷ்ணராயர் உத்தமநம்பி, ஸ்த்துலத்துக்கு அநேக உபகாரங்களைப் பண்ணி, ராஜவல்லபராய், முத்ரையும் ஸ்த்துலத்திலே சேர்த்துக்கொண்டு, நூற்றெட்டுத்திருப்பதி தீவ்யதேஸகைங்கர்யங்களும் ஆராய்ந்துகொண்டு, பூஹுகாலமாயிருக்கிற காலத்திலே; தான் ‘அசக்ராங்கிதபரானோம்’ என்று கலுஷிதஹ்ருத்யனாய், வார்த்தகம் மிகுந்தபடியாலேயும், ஆசார்யர்கள் தேஸாந்தரஸ்த்துர்களானபடியினாலேயும், பட்டர் கந்தாடையாருக்கு விரோதியானபடியினாலேயும், அங்கே ஆஸ்ரயிக்க மனஸ்ஸில்லாமல் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்க; தேஸாந்தரத்திலிருந்து, பெரியநம்பி வம்ஸ்யராய் ஜ்ஞாந்ருத்ராய் வ்யோவ்ருத்ரானவர் ஸ்த்துலம் க்ஷேமமான ஸமாசாரம் கேட்டு, தம்முடைய அதீநத்துக்கெழுந்தருள; அவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்தார்.

இந்த வேதாசார்யபட்டருக்கு “உத்தண்டபட்டர்” என்று திருநாமம் சொல்லுகிறது.

**கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹாராயர் காலத்தில்,
உத்தமநம்பி சக்ரராயருடன் ஸூகார்யம் நிர்வஹித்தது**

ஸகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்நூற்று நாற்பத்துமூன்றுக்கு மேல் ப்லவ வருஷத்தில், எல்லை நிலையிட்ட உத்தமநம்பி,

விஜயநகரத்திலே போய், கஜவேட்டை ப்ரதாபதேவமஹா ராயரை ரஞ்ஜிப்பித்து, அவர்கையிலே அநேக வரிசை களையும் பெற்று; தம்முடைய தம்பிக்கு, ராயமுத்யரையும், “சக்ரராயர்” என்கிற பேரும், ப்ரத்யேகமாக அதீநமும் உண்டாக்கி ஸகலவித, ஸ்வதந்த்ரங்களும் உண்டாக்கிக் கொடுத்து, தம்முடைய அதீநத்துக்கும் அவரதீநத்துக்கும் ஸம்பந்தமில்லாதபடி, கஜவேட்டை ப்ரதாப தேவமஹா ராயரைத் தண்டுபண்ணுவித்து, ஸகல விருதுகளும் வாங்கிக்கொண்டு, தியேயதேவஸங்களையெல்லாம் ஸேவித்து, ஸ்ரீகார்யங்களெல்லாம் பரிஸோதித்துக்கொண்டு ஸ்த்தூலத் திலே வந்து, திருவிடையாட்ட க்ராமங்கள் பரிஸோதனை பண்ணி, திருவரங்கச்செல்வம் சிதருமல் வளர்த்து, ஜீயர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஏகாங்கிகள், ஆசார்ய புருஷர்கள் எல்லாரையும் ஆதரித்துக்கொண்டு, பூர்வ வயவஸ்தை தப்பாமல் நடப்பித்துக்கொண்டு, ராயர்பேரும் ராயர் விருதும் பெற்று, கோயிலுக்கு வந்து, தாம் ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹித்துக்கொண்டு, தாம் கோவணவரான திருப்பதியார் கொத்துக்குத் தலைவராயிருந்து தகுந்த வரிசையையும், தம்முடைய தம்பிக்கு ஸேநாபதி துரந்தரரான ராயர் வரிசையையும் பெற்று அநுபவித்துக்கொண்டுவந்தார். இப்பேறுதானே அவர்களுக்குக் குறைவின்றிக்கே இரண்டு அதீநமாக நடந்துவருகிறது. இந்த சக்ரராயன் சக்ர வர்த்தித் திருமகளை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தபின்பு, வேத்யாசார்யர் ப்ரதிஷ்டை பண்ணின எம்பெருமானார் அவரதீநமாய்த்து.

வழியடிமைநிலையிட்ட

பெருமானுத்தமநம்பிபிள்ளை கைங்கர்யம்

கோயிலாழ்வாரையும் திருமஞ்சநம் பண்ணுவித்து, அமுதுமண்டபமும் அழகியமணவாளன் திருமண்டபமும் சாந்துமிடுவித்தது ராயர் திருவிக்களகதீரநாயக்கர் கைங்கர்யமாகப் பண்ணிவைத்தது, வழியடிமை நிலையிட்ட பெருமானுத்தமநம்பி பிள்ளை.

உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்கராஜர் கைங்கர்யம்

ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் பட்டத்திலே அஞ்சாமவர் உத்தமர்கோயில் ஸ்ரீரங்கராஜர் ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயராய், கூரநாராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்டிப்பித்த வஸந்தகோபாலர் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், அவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, பெரியதிருமண்டபத்துக்குத் தெற்கிலே பாண்டியன் திருப்ரதிஷ்டையான தாம்ர கருடனும் சேதமாகையில் அவரையும் பெரியதிருமேனியாக ஏறியருளப்பண்ணி புழுகாப்புச் சாத்துவித்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, அவருடைய உத்ஸவபேரம் கலஹத்தின்முன்னோடே அந்தக் கோயிலுக்குத் தெற்கிலே நிகழிப்தராயிருந்து, பின்பு காணாமற் போகையில் அவரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, வடதிருக்காவேரி தென்கரையிலே எல்லைக்கரை மண்டபமும் கட்டுவித்து, தமக்குமுன் அழகியமணவாளப்ரியன் என்று பேர்கொடுத்து நடந்துவந்த அநந்தரம் பட்டர் ஸ்ரீகார்யத்திலே அவனுக்கு அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவப்ரியன் என்று பேர்கொடுக்க, அவர் காலம்போய், திரும்ப உத்தமநம்பி ஸ்ரீகார்யம் விசாரிக்கத் தொடங்கினவுடனே, அந்தக் கணக்கனுக்கு பூலமுண்டாக்கி “ஸ்ரீரங்கநாராயணப்ரியன்” என்று பேருண்டாக்கினார்.

விருப்பண்ணவுடையார் கைங்கர்யம்

ரக்தாக்ஷி வருஷத்திலே, விருப்பண்ண உடையார், ஸுதர்ஸநப்பெருமாள்கோவிலுங்கட்டி, ஹேதீஸந்ருஸிம்ஹரையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தார்—இந்த உத்தமநம்பி செங்கோல் செலுத்தி ஸ்ரீகார்யம் நிர்வஹிக்கையில், தம்மாசார்யரான பெரியநம்பிக்கு, பட்டருக்கு ஆனவுடனே தீர்த்தும் ஸாதிக்கச் சொல்லி, அதின்பின்பு, ஜீயாள் ஸ்ரீவைஷ்ணவாள் முதலான பேருக்கும் ஆனபின்பு, ராயமுத்யரையாலே பாரபத்தியக்காரர் வரிசையைத் தாம் பிடித்துவந்தார்.

பெரியஜீயர், உத்தமநம்பியைக்கொண்டு கந்தாடை அண்ணனுக்கு ஏற்படுத்தின மரியாதைகள்

இந்தப்படி நடந்து வருகிற காலத்திலே, ஸகாப்தும் ஆயிரத்துமுந்நூற்று நாற்பத்தேழுக்கு மேல் பார்த்திவ வருஷம் பெரியஜீயர் ஸந்யஸித்து எழுந்தருளி, பெருமாள் க்ருபை பெற்று, திருவீதி தெற்குமாடத் திருவீதியில் பல்லவராயன் மடத்தை லபித்து, காலக்ஷேபமும் ஸேவா காலமும் ப்ரதிதினமும் தப்பாமல் நடந்துவர; பெரிய உத்தமநம்பி காலத்துக்குப்பின்பு, அவர் புத்ரரான உத்தம நம்பியும் பெரியஜீயர் திருவடிகளிலே அபசாரப்பட; அழகியமணவாளப்பெருமாள், அவன் ஸ்வப்நத்திலே, பெரியஜீயர் அவதாரரஹஸ்யத்தைத் தெரியப்பண்ணி; அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொள்ளச் சொல்லி நியமிக்க, அப்பொழுதே, அந்த உத்தமநம்பியும் மடத்தேற வந்து, ஸ்வாமி நியமநப்ரகாரம் பெரியஜீயரைத் திருவனந்தாழ் வானாக ஸேவித்து, அவேனையானபடியாலே ப்ரதாபகாலத் திலே வந்து அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆஸ்ரயத்தை ப்ரார்த்திக்க; ஜீயரும், தமக்கு அந்தரங்கு ஸிஷ்யரான வரதநாராயணசார்யர் ஸ்வாமிக்ருபையாலே “அண்ணன்” என்று திருநாமம் பெற்றிருக்க, அவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, அந்த வரதநாராயண அண்ணன் கோயிலிலே எழுந்தருளாமலிருக்க, பூர்வம் ஆண்டானுக்கு உடையவர் ஸாதித்த மரியாதைகளும், பன்னீராயிரம் திருமுடி திருத்தின கலாபத்துக்குப்பின் பெருமாள் திரும்ப ஸ்தலத்துக்குக்கெழுந்தருளின காலத்திலே, அந்த பூரீரங்கு ராஜ வாதூலதேஸிகர் வம்ஸஸ்த்தூர் தேஸாந்தரஸ்தூர்களாய் பூஹுகாலம் வாராமலிருக்க, அந்த மரியாதை யெல்லாம் பூபுண்டூரம் சேர்ந்திருக்கையில்; “அவர்கள் விஜய நகர ப்ராந்தத்திலே பூக்யத்துடனிருக்கிறார்கள்” என்று ஸ்தலத்திலே எல்லாரும் கேட்டிருக்கிறபடியாலே, வேதூசார்ய பூட்டருக்கு உடன்படிக்கைமேலே இரண்டொரு

மரியாதையைக் கொடுத்ததுபோக, குறை ஆண்டான் மரியாதைகள் - தீர்த்தும் - அருளப்பாடு அண்ணங்காரைப் பிடிக்கச் சொல்லி உத்தமநம்பி சொல்ல; உடனே, பெரிய பெருமாள் “தீர்த்தமும், கந்தாடை அண்ணன் என்கிற அருளப்பாடும், உமக்கு ஸ்ரேயஸ்கரமாய் அநுபவித்துக் கொள்ளும்” என்று நியமிக்க; காலவிசேஷத்திலே, திருவத்யயனோத்ஸவத்திலே, ஸ்வாமி நியமந்தாலே தம்முடைய ஸந்நிதியிலே ப்ரபுந்த, ஸேவையானவுடனே அண்ணன் ஸந்நிதியிலேயும் நித்யம் ஸேவாகாலம் நடக்கும் படி நியமித்து, அண்ணன் ஒருகால விசேஷத்திலே தேஹ ஸம்புந்திகள் நடத்தையிலே ஜுகூப்ஸிதராய் ஸந்யாஸம் ப்ரார்த்திக்க, பெரியஜீயரும், பூர்வம் உடையவர் - கந்தாடை யாண்டான் ஸந்யாஸம் கேட்கையில் “ஆண்டான் வம் ஸஸ்தூர்களுக்கு ஸந்யாஸம் வேண்டாம்” என்று நியமித்து, தம் பூகிநேயரான முதலியாண்டானுடைய கந்யாஷ்டகத்தை கேட்காத்ரஷ்டகத்திலே ப்ரதூநம் செய்தருளி, “காலாந்தரத் திலே கந்யாஷ்டக வம்ஸரோடே உமக்கு ஸப்தகேடாத்ர ஸங்கேதமுண்டாய் ஸம்புந்தும் நடக்கும்” என்று நியமித்த படியாலே, அந்த அர்த்தத்தை வெளியிட்டருளி; அந்த ஸங்கேதம் பண்ணிவைக்கையில்; ஆசார்ய நியமந்ரகாரம் எல்லாம் நடந்துவருகிறது. காலவிசேஷத்திலே, ப்ரதிவாதி, ப்யங்கரம் அண்ணன் முதலான பேர் ஆசார்யபுருஷவரிசையிலே வந்து சேர்ந்தார்கள்.

சக்ரராயர் கைங்கர்யம்

காலவிசேஷத்திலே, சக்ரராயர் சந்த்ர புஷ்கரிணிக் கரை பழுதுபார்த்து, பரமபதூநாதன் ஸந்நிதிக்குத் தெற்குக் கரையும் மண்டபமும் கட்டி, பரமபதூநாதன் நாயச்சிமார் ஆழ்வார்கள் ஆசார்யர்களுக்கும் புழுகாப்பு சாத்துவித் தார். அந்த மண்டபத்திலே, ஒரு காலத்தில் ஸௌரிராஜர் எழுந்தருளியிருந்து, மரியாதைகள் வ்யத்யாஸத்தினாலே ஓண்டாமல் கீழையூரிலே எழுந்தருளினார்.

தென்னுயக்கர் கைங்கர்யம்

ஸ கா ப் து ம் ஆயிரத்து முந்நூற்றெழுபத்துநாலுக்கு மேல் பரீதாபி-ஓ ஹநுமந்த தேவருக்குக் கோயில்கட்டிப் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது தென்னுயக்கர் கைங்கர்யமாக உத்தம நப்பி கட்டிவைத்தார். அவருக்குக் கீழ்ப்பற்றுப் புத்தூரைத் திருவிடையாட்டமாகத் தென்னுயக்கர் ஸமர்ப்பித்தார்.

சாத்தாத நரசிங்கதூஸர் கைங்கர்யம்

அந்தக் கோயிலை கந்தாடைநாயனுக்கு ஸமர்ப்பிக்கையில், கோயிலுக்குமுன்னே திருமண்டபம் கட்டி, திருப்பா ணுழ்வாரை ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது, அவர் ஸிஷ்யர் சாத்தாத நரசிங்கதூஸன்.

நம்பெருமாள் 'ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாத்ரம்'

என்னும் தனியன் ஸாதித்தது

அந்த வருஷம் ஆவணிமாஸத்திலே திருப்பவித்ரத் திருநாள் சாற்றுமுறையில், அழகியமணவாளப்பெருமாள், பெரியஜீயரை அர்ச்சக முகேஷ அழைத்து, 'நானேமுத லாகப் பெரியதிருமண்டபத்திலே ஈடு தொடங்கிக் காலக்ஷே பம் நடத்தும்' என்று நியமித்தருளி; மற்றுநாள் நாயச்சியா ருடன் பெருமாள் புறப்பட்டருளி, பெரியதிருமண்டபத்திலே ஏறியருளி; ஜீயர் ஈடு தொடங்கிக் காலக்ஷேபம் நடத்த; அதுமுதலாக ஒருவருஷம் நித்யமாக பெரியவஸரம் அமுது செய்தருளினவுடனே புறப்பட்டருளி, பெரியதிருமண்டபத் திலே ஏறியருளி புகுவதுவிஷயம் முற்றவுங்கேட்டருளி, சாற்றுமுறையன்றைக்கு ஆழ்வார்களுடனே பெரிய திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி, ஜீயர் ஈடு சாற்றினவுடனே அர்ச்சகமுகுமாக 'ஸ்ரீஸைலேஸத்யாபாத்ரம்' என்கிற தனியனுடன் ஸகலவரிசைகளும் ஸாதித்து, தாம் ஸாதித்த வரிசையைத் தம் ஆராமங்களிலும் நடத்தச்சொல்லி திவ்ய தேஸங்களுக்குத் திருமுகப்பட்டையம் ஸாதித்தருளினார். அதுமுதலாக, சுற்றுக் கோவில்களிலும், திவ்யதேஸங் களிலும் ப்ரபுந்தூதியிலே அந்தத் தனியன் நடக்கிறது.

எல்லைக்கரைமதிள் கட்டினது

அந்த வருஷத்திலே கீழையூரிலும் ஒரு ரிஷபும் வெளித்திருமுற்றத்திலே வந்து அழிக்க, அதைப் பொறுக்க மாட்டாதே ஏகாங்கிகள் ஹிம்ஸிக்க, அதுமுதலாக கீழையூராருக்கும் இத்தலத்தாருக்கும் பூஹுவ்ரோதும் வர, எல்லைக்கரை மதிள் கட்டுவித்தார்கள்.

அண்ண ஆண்டப்ப உடையார் திருமலைதந்தான் கைங்கர்யம்

இந்த வருஷத்திலே, புரட்டாசிமாஸம் ஆதித்யதேவ உடையார் நக்ஷத்ரமான உத்திரட்டாதியிலே திருத்தோர் திருநாள் நடத்தும்படி அண்ண ஆண்டப்ப உடையார் திருமலை தந்தான் திருவிக்கிரமன் திருவீதியிலே த்வஜாரோஹணத் திருநாள் நடப்பித்து, கொடியாலத்தைப் பலிவெட்டு க்ராமமாக ஸமர்ப்பித்தான்.

அண்ணப்ப உடையார் கைங்கர்யம்

ருத்விரோத்கூரரி வருஷத்திலே, அண்ணப்ப உடையார் கட்டளை:—வஸந்தோத்ஸவ கேடாக்குழித்திருநாள் நடப்பித்து, அதுக்குப் பலிவெட்டாக, மல்லிதேவன் புத்தூர் என்கிற க்ராமத்தை ஸமர்ப்பித்தான். அகளங்கன் திருவீதி மேல்பக்கத்திலே கேடாக்குழி மண்டபமும் அவன் திருப்பணியாகச் செய்வித்தது அந்த உத்தமநம்பி.

பராசர் கைங்கர்யம்

பார்த்துஸாரதிக்கோயில் முகப்பத்தி, பராசர் கைங்கர்யம்.

புத்தூர் அழகியமணவாளப்பெருமாள் கைங்கர்யம்

திருமடைப்பள்ளி உட்பட்டது புத்தூர் அழகியமணவாளப் பெருமாள் கைங்கர்யம்.

உத்தமநம்பி, சக்ரராயர் நிர்வஹித்தது

இந்தப்படி மெய்நிலையிட்ட உத்தமநம்பி ப்ரமோதூத வருஷம் வரைக்கும் பலவகையிலும் வாங்கின திருவிடையாட்ட க்ராமங்கள் நூறு. இவர் தம்பி சக்ரராயர், ராஜகர் உபத்யூரவத்தினாலே திருக்கொட்டாரத்திலே நெல்லை யெடுத்துக்கொண்டுபோக வந்தவனுக்குக் குடலையளந்தார்.

கருடவாஹபண்டிதர் கைங்கர்யம்

பூர்வம் ஆரோக்யஸாலையும் திருநடைமாளிகையும் ப்ர
தூபசக்ரவர்த்தி காரியப்பேரில் கங்கைதேவரான சிங்கண
தண்டய நாயக்கர் திருப்பணியாயிருந்ததும், உடையவர்
கைங்கர்யமாயிருந்ததும், துலுக்காவணத்திலே சேதமாகை
யில், இந்தக் கோயிலும் திருமண்டபமும் முன்னில் முகப்பு
மண்டபமும் கருடவாஹபண்டிதர் கைங்கர்யம். உடைய
வர் நாள் முதலாக, ஆரோக்யஸாலாதிபதிகளுக்கு கருட
வாஹபண்டிதர் என்று பட்டப்பேர்.

அண்ணப்பருடையார் கைங்கர்யம்

ஸகாப்யத்வம் ஆயிரத்து முந்நூற்றெண்பத்தஞ்சில்
ருதி,ரோத்யகூரி வருஷத்திலே அடையவளைந்தான்
திருமதிள் திருவாசல் திருக்கோபுரத்தடியும் அண்ணப்பருடையார்
திருப்பணி.

நாகராஜ உடையார் கைங்கர்யம்

நாயச்சியார்தோயில் திருநடைமாளிகை நாகராஜ
உடையார் கைங்கர்யம்.

வழியடிமையிலேயிட்ட உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

பெரிய திருமண்டபத்திலே உடையவர் மரக்கோப்பாகக்
கட்டி நிர்வஹித்தருளினது கலஹத்திலே அக்ஷித்யகூத
மாகையாலே, தேவாஸநக்கொறடுங்கட்டி, திருமண்டபமும்,
இந்தத் திருமண்டபத்துக்குக்கீழ் திருக்காவணப்பத்தியும்
கட்டுவித்தது வழியடிமை நிலையிட்ட உத்தமநம்பி.

பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்

பெரிய சக்ரராயர் கைங்கர்யம்:—முன் ஸகாப்யத்வம்
ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பத்தேழில் மம்மதவருஷத்தில்
முன் பெரிய திருமண்டபத்திலே சோழ ப்ரதிஷ்டையான
தாம்ரப்ரதிமை கருடன், கலஹத்திலே பிந்நமாகையாலே,
ஆத்தஸகலங்களாலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் திரு
மண்டபத்தில் ஸந்நிதி, கருடனை ஏறியருளப்பண்ணி
ப்ரதிஷ்டிப்பித்தது,

5. “மந்மத₂வர்பே ஜ்யேஷ்ட₂ ரவிவாரே ரேவதிதாரே ।

ஸ்ரீசக்ரராயவிபுநா ஸ்ரீமாந் க₃ருட₃: ப்ரதிஷ்ட₂தோ

பூ₃த்யை” ॥

என்று த₄ர்மவர்மாவின் திருமதிளிலே லிகி₂தமும் பண்ணு
வித்து, பூர்வம் சோழ ப்ரதிஷ்டி₂தையான சக்ரவர்த்தித்
திருமகனையும் ஜீர்னோத்₃தாரணம் பண்ணுவித்து, அந்த
ஸந்நிதி₄யிலே சூடிக்கொடுத்த நாயச்சியாரையும் ப்ரதிஷ்டி₂ப்
பித்து, அந்த ஸந்நிதி₄க்குத் திருமடைப்பள்ளியும் கட்டுவித்
தார். அந்த மந்மத₂வருஷம் தை மாஸத்தில் புநர்வஸு
நக்ஷத்திரத்திலே பூ₄பதி உடையார் திருநாள் நடத்தி, பெரு
மாளுக்குத் திருத்தேர் ஈளும் நடப்பித்து, அந்தத் திருநா
ளுக்குப் பலிவெட்டாக தொடையூரும் நடப்பித்தான். அந்த
சக்ரராயர், சேனைவென்றான் திருமண்டபத்துக்கு மேற்கு
துலாபுருஷ மண்டபத்திலே, பூர்வம் கூரநாராயணஜீயர்
ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்த ஸ்ரீவராஹநயினார் துலுக்கர் கலஹத்திலே
பி₄ந்நமாகையில், அவரையும் ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்து; அந்தத்
திருச்சுற்றில் ஆக்₃நேயப₄ாக₃த்திலே பெரிய திருமடைப்
பள்ளிக்கு வடக்கே தா₄சேம் பிள்ளை திருப்பணியான சின்ன
திருமடைப்பள்ளிக்கு முன்னில் முகப்புங் கட்டுவித்து,
என்னை வாழ்விக்கும் நாயச்சியாரான அரவிந்த₃நாயகி
யாரையும் ஏறியருளப்பண்ணுவித்து, அந்தாதி₂யெம்பெருமான்
கொறட்டுக்கு மேல்புறமும் கட்டுவித்து, இந்தக் கொறட்டில்
வடக்குத் தூணின்மேல் ஹநுமாரையும் ஏறியருளப் பண்ணு
வித்து, சேனைவென்றான் திருச்சுற்றுத் திருநடைமாளிகை
மேல்புறம் சேதமாகையில் வடக்கடையத் தூணும் நிறுத்
திப் பாவுகல் பொகட்டுக் கட்டிவைத்ததும்; ஆலிநாடன் திருக்
கோபுரமான ஆரியப₄ட்டாள் வாசலும் துலுக்காவணத்
திலே அக்₃நிப₄ாதையால் சேதமாகையாலே, நிலைகால்
முகவணை அருகணை கீழ்ப்படி மேல்படி உட்படக் கட்டி
னதும் பெரிய சக்ரராயர்.

மூவெந்திறையார் தீராவினைதீர்த்தார், திருவேங்கடமுடையான் கைங்கர்யம்

பின்பு, இந்தத் திருக்கோபுரம் பழகிச்சரிவாகையில், சரிவானது எடுத்துக்கட்டி, முறிந்த பாதுத்தடியும் போடு வித்து, கோபுர வண்ணமும் பதிசித்ரமும் பண்ணி, தேவர்களையும் ஏறியருளப்பண்ணி, இவ்விடத்தில் திருக்கோபுரத்தில் சேதமான முகவணை அருகணை பாவுகல்லும் நலமாகப் போடுவித்து, கோபுரவண்ணமும் தேவர்களையும் உண்டாக்கி, ப்ரதிஷ்டை பண்ணுவித்து; தூர்மவர்மாவின் திருவீதியில் திருநடைமாளிகையும், அழகியமணவாளன் திருமண்டபமும், ராஜமஹேந்தூரன் திருவீதியில் திருநடைமாளிகை, யாகுச்சாலை, நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் மண்டபம் முதலானதும், சேனைவென்றான் திருமண்டபமும், திருமடைப்பள்ளியும் முதலானதும்; ஆலிநாடன் திருமதிருக்கு உட்பட்டதெல்லாம் அரைகுறை தீர்த்துச் சாந்தும் பண்ணுவித்து, யாகுச்சாலையருகணியெடுத்துக் கட்டுவித்ததும்; மூவெந்திறையார் தீராவினை தீர்த்தாரும், இவர்தம்பி திருவேங்கடமுடையானும் பண்ணின கைங்கர்யம்.

திருமலைநாதவுத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

ஸகாப்தம் ஆயிரத்து முந்நூற்றறுபத்தாறில் ரக்தாக்ஷி வருஷம்முதல், திருமலைநாத உத்தமநம்பி, விஜயநகரத்துக்குப்போய், தண்டுபண்ணி, ப்ரௌடதேவஸராயர் மல்லிகார்ஜுநராயர் முதலானபேர்கள் கையிலும் இருபத்திரண்டு க்ராமமும் வாங்கிக்கொண்டு, ப்ரஜோத்பத்தி வருஷத்திலே கோயிலுக்கு வந்து, பெருமாள்தேவன் மண்டபத்துக் கொடுங்கையும் வைப்பித்து, திருக்கொட்டாரத்துக்குத் தென்வடக்கான கீழ்த்திருமதில் பழகி விழுந்து போகையில் அஸ்திபாரத்தளவும் பறிப்பித்து, கல்படை செங்கல்படையுங் கட்டிவைத்து, முதல்கட்டுக்குத் தளவரிசையும் கட்டி, பெரிய திருமண்டபத்துக்குக் கிழக்கே

நூற்றுக்கால் மண்டபமும் கட்டிவைத்து, அதிலே ஜ்யேஷ்ட ட்யாபிஷேகத்தில் ஸஹஸ்ரகலஸாபிஷேகம் பண்ணுவித்து, திருச்சிராப்பள்ளி சாவடிக்கு ராயமுதூரை மநுஷ்யராகக் குழித்தண்டல் கம்பராஜா வருகையில், "இந்த சீமைகளை விடவேணும்" என்று திருமலைராஜா சொல்லுகையில், இவருக்கும் அவருக்கும் விரோதமாய், ஸகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற்றெண்பதில் ப்ரமாதிவருஷம் புரட்டாசிமாஸத்திலே தென்கரை வடகரை சவையார் நாட்டார் அனைவரும் குடிகளும் புறப்பட்டு, சீமையைப் பாழ்பண்ணி, பன்னிரண்டு வருஷம் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலும் தேசாந்தரத்திலும் குடியிருந்து, பின்பு ஸகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டில் க்ரவருஷத்திலே, திருச்சிராப்பள்ளி சீமை தண்டல் சீர்மையும் திருமலை ராஜா வின் சீர்மையாகையில்; தென்கரை வடகரையாரனைவரும் திருமலைராஜாவைக்கண்டு, தங்கள் தங்கள் க்ராமத்திலே போனபின்பு, இந்த மண்டபத்துக்கு மேல்புறத்து ஒழுங்கு மண்டபக் கொறடுக்கொக்கத் தூர்ந்துபோகையில், அந்த மண்ணுமெடுப்பித்து, கோபுரத்துக்கு வடபுறம் சாரமுற்றும் மண்ணுமெடுப்பித்துப் புறம் போடுவித்து, ஸாந்திஹோமம் பண்ணி, ஸங்க்ரமத் திருநாளுக்கும் சித்திரைத் திருநாளிலே எட்டாந்திருநாள் எல்லைக்கு மேல்புறத்திலொழுங்கை மேற்படிவழியாக ஆணைபூண்ட புறம்பில் கொறட்டிலே மேற்குப் பார்க்கப் பெருமானேறியருளி, இதுக்கு மேல்புறத்தில் சாமந்தனார் தோப்பிலே திருக்காவணமும் இடுவித்து, சிறப்புக் கட்டளையும் நடத்தினது திருமலைநாத உத்தமநம்பி.

இதுவும், புந்நாக தீர்த்துக்கரை லக்ஷ்மீநாராயணப் பெருமாள் கோயிலையும் ஜீர்னோத்தாரணம்பண்ணி, பெருமாளுக்கு தூந்தசப்பரமும் பண்ணுவித்து, ஒரு பங்குனித் திருநாளில் மூன்றாந்திருநாள் குதிரை நம்பிரான் மேலே ஏறியருளி, ராத்ரி கோயிலுக்கெழுந்தருளும்போது ஆகஸ் நிகமாக மழைவருகையில் இந்த உத்தமநம்பி வாசலிலே

எழுந்தருளியிருக்க, உத்தமநம்பியும் தம்முடைய ஜநங்க ளுடனே பெருமாளுக்கு ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பித்து, அதுமுதலாக மூன்றாந்திருநாளுக்குத் திருப்பல்லக்கிலே தானே எழுந்தருளும்படி திட்டம் பண்ணுகையில், இது வரைக்கும் அந்தப்படியே நடந்துவருகிறது.

க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி கைங்கர்யம்

அவர் தம்பி க்ருஷ்ணராய உத்தமநம்பி—ஸகாப்யத்யம் ஆயிரத்து நானூற்றொன்பதில் ப்லவங்கு வருஷத்திலே, எறமாஞ்சி திம்மப்பநாயக்கர் முதலானவர்கையிலே இருபது க்ராமம் திருவிடையாட்டமாக தூரைவாங்கி, திருக்கொட் டார முகப்புத் திருமண்டபமும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் ப்ரதிஷ்டையான செங்கமலநாயகியார் எழுந்தருளியிருக்கிற திருமதிளும் பழகிச் சரிவாகையில் அதுவும் கட்டிவைத்து; இரண்டாம் நெல்லுக்கூடம் பெருச்சாளியுறுத்துச் சரிந்து போனகையில், உள்ளுத் தளவரிசையும் கட்டி, கல்தூணும் நிறுத்தி, உறுதியாக எடுத்துக் கட்டிவைத்தார்.

குடல்சாரவாளநயினர் கைங்கர்யம்

அவர் தம்பி குடல்சாரவாளநயினர், ஸகாப்யத்யம் ஆயிரத்து நானூற்றுப் பதின்மூன்றில் விரோதிக்குத் வருஷம், ஸ்ரீபுண்டாரத்துக்கு சில க்ராமங்கள் விலை கொண்டு; ராஜமஹேந்த்ரன் திருவாசல் நிலைகால் முகவணை யுட்பட்டதும் துலுக்காவணத்திலே இடிவிழுந்து சேத மாகையால், இந்தத் திருவாசலடித்தட்டளவும் பறிப்பித்து, நலமாக நிலைகால் முகவணை உட்பட்டதும் பிராட்டிமலை யிலே வெட்டித்தீர்ந்து, கல் அடிப்பாரமுள்ளதும் உறுதி யாகக் கட்டுவித்து, கொடுங்கையும் வைப்பித்தார்.

கோவிந்தராஜா கைங்கர்யம்

மேல் இந்தத் திருக்கோபுரமும் பண்ணி செங்கல்பணிதி, சாந்துப்பணிதி, சித்திரப்பணிதி வண்ணமும் எழுதுவித்து,

அஞ்சு பொற்குடமும் வைப்பித்தது கோவிந்தராஜாவின் கைங்கர்யம்.

கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்

இதுகளுக்குமுன், ஸகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற் றெண்பத்துமுன்றில் சித்ரபூநு வருஷம், அணியரங்கன் திருமுற்றத்திலே முன்னிருந்த வெண்கலத் திருக்கொடிக் கம்பத்தை வாங்கி பெரிய திருமடைப்பள்ளியிலே வைத்து, செம்பினாலே திருக்கொடிக்கம்பத்தில் ஆணைத்தகடு நாசித் தகடு உட்பட பலதகடு நூற்றுப்பன்னிரண்டு தகடும், கம்பத்தின்மேல் பெரிய திருவடி நயினாரும் உட்பட செம்பின்மேல் பூசின தங்கம் ஆயிரத்தறுநூறு பலம்; இது வும் பல் திருவாபரணமும், கம்பராஜாமல்லர் கைங்கர்யம்.

ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஆலிநாடன் திருக்கோபுரம் தென்புறத்தில் துவார பாலகர் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், திருவாழி யாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஏறியருளப் பண்ணி வைத்தது ஜந்நயநாயக்கர் கைங்கர்யம்.

அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை

புட்டர்பிரான்தாஸர், அப்புள்ளார் ப்ரதிஷ்டை.

கம்பயராஜா கைங்கர்யம்

கோபுரங்கநாயக்கன் துவாரபாலகரான கங்கையும் யமுனையும் துலுக்காவணத்திலே சேதமாகையில், அவர்களை ஏறியருளப்பண்ணி வைத்தது, இதுக்குமுன் பூஹுத்யாந்ய வருஷத்திலே திருச்சிராப்பள்ளி சாவடிக்கு வந்த கம்பய ராஜாவின் கைங்கர்யம்.

ஆழ்வார்ஜீயர் கைங்கர்யம்

நம்மாழ்வார்கோயில் மேல்புறமுள்ளும் மரக்கோப்பாகக் கட்டினது ஆழ்வார்ஜீயர் திருப்பணி.

அழகர் கைங்கர்யம்

பரவாஸுதேவர் ஸந்நிதிக்குமுன்னில் திருமண்டபம் ஆரியபுட்டாள் அழகர் திருப்பணி.

ஸாளுவதிருமலைராஜா கைங்கர்யம்

ஆலிநாடன் திருவீதியில் வடக்குத்திருவாசல் சக்களவன் பண்ணின திருப்பணி ஜீர்ணமாகையாலே, ஸகாப்தும் ஆயிரத்து முந்நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டில் கர வருஷத்திலே திருமலைராஜா அந்தத் திருக்கோபுரத்தை ஜீர்ணேத்து, தாரணம் பண்ணிவைத்து, வெளியழகியானிலே கிழக்கே ஆலிநாடன் திருமதிளிலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்குச் செவ்வையாகப் போகும்படி திருக்கோபுரவாசலு முண்டாக்கினபடியினாலே, அதுமுதலாக பெருமாள் திருவாய்மொழித் திருநாளுக்கு வெளியழகியானிலே எழுந்தருளி, அந்த வாசலாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளுகிறது. அதுக்குமுன், ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரும் பரமபத்ய வாசலிலே திருவோலக்கமிருக்க, திருக்காப்பு நீக்கினவுடனே பெருமாள் ஆழ்வார்களை ப்ரத்யமகடாஷ் மாகக் கடாஷித்துப் புறப்பட்டருளி, ஆழ்வார்களுக்கு அருளப்பாடு முதலான வரிசைகளை ஸாதித்து, அரையர் உகப்புடனே முக்கண் வாசல்வழியாக அகலங்கன் திருவீதியாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்துக்குத் தெற்காலே எழுந்தருளி, படியேற்றங் கண்டருளி, திருக்காவணப்பத்தியிலும் உலாவியருளி, திருவந்திக்காப்பு கண்டருளி, திருமண்டபத்திலே ஏறியருளுவர். அதுமுதலாக, வெளியழகியானிலே ஆழ்வார்களுக்குக் காட்சியாய், புதிசான தட்டறைவாசலாலே ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் திருக்காவணப்பத்தியிலே உலாவியருளி, திருவந்திக்காப்பானபின்பு, திருமண்டபத்திலே ஏறியருளுவர்; அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலே சந்தனமரத்தாலே மண்டப மேடையும், அதிலே செம்புமேல் பொற்பூச்சான மூன்று குடமும் கட்டுவித்து, அதிலே தூந்தசப்பரமும் மஞ்சமும் வைப்பித்தது ஸாளுவ திருமலைராஜா.

கந்தாடை ராமாநுஜதாஸர் கைங்கர்யம்

ஸகாப்தும் ஆயிரத்துநானூற்றுப்பதினென்றில், கந்தாடை ராமாநுஜன் வந்துபண்ணின கைங்கர்யத்துக்குவிவரம்:— ப்ரபண்டதேவராயரை வீரநரசிங்கராயர் ஜயித்து, கனகிரிகரத்திலேயிருந்து ராஜ்யபாரம் வஹிக்கச்செய்தே, அவருடைய தமையனான ராமராஜா ஸ்தல ஸாஸ்த்ரமும் படித்து, விரக்தராய், தீர்த்தயாத்ரைபண்ணி, ஹநுமதுபாஸனைபண்ணி, திருவயோத்திக்குப் போய், ஸ்ரீராமமாடைகளையும் ஸ்பர்ஸவேதியையும் லபித்து, வைராகி வேஷத்துடனே கனகிரிக்குவந்து, தம்பியான வீரநரசிங்கராயரைக் கண்டு, ஒரு ஸ்ரீராமமாடையும் கொடுத்து, தனக்கு நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலேயும் தேயுஸாந்தரிமுதூரை நடக்கத்தக்கதாக ராயஸாஸநமும் நிருபமும் வாங்கிக்கொண்டு, திருமலை பெருமாள்கோயிலிலேயும் ஸ்ரீராமமாடை ஸமர்ப்பித்து, அவ்விடத்தில் ஸ்தலங்களை யெல்லாம் ராயஸாஸநப்படிக்கு ஸ்வாதீநம் பண்ணிக் கொண்டு, ஸகாப்தும் ஆயிரத்துநானூற்றுப்பதினென்றில் ஸௌம்ய வருஷத்திலே திருவரங்கந் திருப்பதியிலே வந்து, பெருமாளுக்கு ஒரு ஸ்ரீராமமாதையும் ஸமர்ப்பித்து, கந்தாடையண்ணன் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயித்து, விசேஷ நிஷ்டையாய் ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும்படித்து, ஏகாங்கிவேஷம் தரித்து, அண்ணன் ஸந்நிதியிலே “கந்தாடை ராமாநுஜ தாஸர்” என்று தூஸ்யநாமமும் பெற்று, ராயஸாஸநப்படியே ஏகாங்கிகளுக்குத் தலைவராய், ஸத்தலத்திலேயிருந்த இலச்சினைகளுக்கு மேலே தேயுஸாந்தரிமுதூரை ஆஞ்ஜநேய முதூரையைப் பெருமாள் ஸந்நிதியிலும் லபித்து, ஆராமங்களிலே ஆஞ்ஜநேய முதூரையைத் தம் மநுஷ்யர் முகாந்தரத்திலே ப்ரவர்த்திப்பித்து, இவ்விடத்திலே தானே இருந்து கொண்டு, நித்யமாக ஏகாங்கிகளுக்கு உடையவர் கல்பித்த கட்டளைப்படிக்குத் திருவணுக்கன் திருவாசலிலேயும், பரிமளப்பெட்டிகளிலேயும், வ்யஞ்சனை அறைக்கும், ஆரியபுட்டாள் வாசலுக்கும், திருக்கொட்டார வாசலுக்கும், இது முத

லான துகளுக்கு ஹநுமார் முத்ரையிட்டு; கொறட்டுப்பாரபத்
யக்காரருக்கு, புறப்பாடு முதலானவிடங்களிலே ஸேவை
யானவுடனே உத்தமநம்பிக்கு முன்னாக ஸேவை தீர்த்துப்
ஸாத்யநியோக்யாதிகளும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்
கும் காலத்திலே; ஸர்வஜித்து வருஷத்திலே, திருக்காவேரி
உடைப்பு எடுத்து நடுத்தோப்புக்கும் சூடிக்கொடுத்த
நாயச்சியார் கோவிலுக்கும் நடுவே புறப்பட்டு, கிழக்கே
ஆனைக்காவல் ஸமீபத்தில் எல்லை மதிளுக்கு மேற்காலே
வடதிருக்காவேரியையடைந்து, முற்றிலும் பள்ளம் பறித்
திருக்கையில்; அந்தப்பள்ளங்களைத் திருவெள்ளறை மண்ணி
னாலே தூர்த்து, அடையவளைந்தானுக்கு மேற்கே தெப்பக்
குளத்தையும் ஜீர்னோத்துாரணம் பண்ணி, மையமண்டப
மும் கட்டிவைத்திருக்கும் காலத்திலே; முன் கரவருஷத்திலே
திருச்சிராப்பள்ளி சீர்மை முதலானதுகள் திருமலைராஜா
வுக்கு நடந்தபின்பு, இந்த ராஜ்யத்துக்குக் கோனேரிராஜா
கர்த்தராய், திருச்சிராப்பள்ளியிலே பானையம்பண்ணிக்
கொண்டிருக்கையில்; ஆனைக்காவலாருக்கு கோனேரிராஜா
ஸஹாயம்பண்ணி, மஞ்சள் பொடியிறைத்து விளையாடும்படி
பண்ணுவித்தும், திருமலை சோலை எல்லையை அமைத்துக்
கொள்ளும்படி பண்ணுவித்தும், கோட்டை சாமந்தனார்
சென்றப்பநாயக்கர் உள்ளிட்டாருக்குக் குத்தகையாகத்
திருவிடையாட்டச் சீர்மை அமைத்துக்கொண்டும், தோயி
லிலேயும் “புரவரி, காணிக்கை, பட்டு, பரிவட்டம்” என்று
அநேகம் பொன்களை எடுத்துக்கொண்டு, ஸ்த்தூலத்தை
நெருக்கி, பூஹுந் திபூர்தை, பண்ணுகையில்; இரண்டு ஜீயா
ளும் ஏகாங்கிகளும் கோபுரத்திலேயேறி ஸரீரத்தையுபேக்ஷித்
தாலும் உபத்ரவம் பண்ணுகையில், கந்தாடை ராமாநுஜன்
இந்த சேதிகளெல்லாம் பலகாலும் நரசாநாயக்கருக்கு
அறிக்கை பண்ணினபடியினாலே; தெற்குத்திசையில், ராஜ
கார்ய வ்யாஜமாக அநேக தனத்துடனே நரசாநாயக்கர்
வந்து கோனேரிராஜாவை ஸம்ஹரித்து, திருச்சிராப்பள்ளி
உட்பட்ட ராஜ்யமும்; நளவருஷம் ஐப்பசிமாஸம் பதிநாலாந்

தேதி நாகுமநாயக்கரும் குமாரர் நரஸாநாயக்கரும் வந்து பெருமானே ஸேவிக்க, கந்தாடை ராமாநுஜனும் அவர்களை ஸேவிக்கப் பண்ணிவைத்து, திருவிடையாட்டச் சீர்மையையும் பலரும் ஒத்திகையாக அநுபூவித்த சீர்மையையும் பெருமாள் ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே கண்டுகொள்ளும்படி நரஸாநாயக்கர் ராயஸமும் வாங்கி, திருவிடையாட்டங்களும் விடுவித்துக்கொண்டு; திருவிடையாட்டச் சீர்மையிலே, வெட்டிவரியும் நாட்டுத்தலையாரிக்குமுட்படப் புரவரியும் ஸர்வமாந்யமாகக் கழிப்பித்துக்கொண்டு, முத்துக்கல் கண்ட மாலை பதக்கம் முதலான பல திருவாபுரணங்களும், அறுவாணம் திருவெண்சாமரம் பட்டுவகை பலவும் ஸ்ரீபுண்டாரத்திலே முதலிடுவித்து, கருவுகலத்திலே ஸ்தூபிதமும் கட்டுவித்து, திருக்கொட்டாரம் நெல்லும் அமுதுபடியும் குத்தக்கொழிக்க நூறு கோயிலடியார் விழுக்காடு, நரஸாநாயக்கன் உபயமாக என்றென்றைக்கும் நடக்கும்படி வாங்கி விட்டு, பெருமாள் திருவாராதநக்கட்டளை சாத்தும்படி வர்க்கவகைக் கட்டளைகள் முதலானதுகளுக்கும் மாதவய்யங்காரைக் கட்டளையிட்டு, ஒன்றொன்று குறையில்லாமல் நடப்பித்தார்.

அதுமுதலாக, வீரஸுந்தர பூரஹ்மாராயர் மதிளில் தெற்குவடக்குக் கோபுரங்களும் புதிதாகக் கட்டிவைத்து, ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலே தளத்தில் காரைச்சாந்து பழகிப்போகையில் காரைபோட்டுச் சாந்துபணியும் பண்ணுவித்து, அகளங்கன் திருமதிள் கீழ்க்கோபுரத்திலே துலுக்காவணத்துக்கு முன்னே இடி விழுந்து பழகிச் சேதமாயிருக்கையில் பழைய அடிப்பாரத்துக்குள்ளே மட்டமாக அடிப்பாரமும் மேலுமெடுத்துக்கட்டி, குடம் வரைக்கும் கோபுரமும் கட்டி, அதுக்குப்படியும் கட்டுவித்து, நிலைகாலிலே கோனேரிராஜா நாளையில் அந்த கோபுரத்தில் ஏறிவிழுந்த ஜீயர்களையும் ஏகாங்கிகளையும் உருக்களடிப்பித்து, எழுத்தும் வெட்டுவித்து, கோபுரங்கள் நாயகன் பழகிச் சரிவாகையில் நன்றாகக்கட்டி, புதிதாகப் பொற்

குடமும் கொடுங்கைகளும் வைப்பித்து, திருக்கொட்டாரத் திலே மூன்றங்கூடும் நாலாங்கூடும் அஞ்சாங்கூடும் துலுக்காவணத்தில் தலையடையும் சரிந்து அடிப்பாரமும் பெருச்சாளி அறுத்துச் சேதமாகையில் இந்த மூன்று கூட்டிலுள்ள தளவரிசையுங் கட்டி, மலையிலும் பத்தடி உத்திரமுள்ள மரங்களும்வைப்பித்து உறுதியாகத் தலையடை ஸ்தூபியளவும் நலமாகக் கட்டுவித்து, அஞ்சு கூட்டிலும் பூர்வம் முதலாகவிருந்த மண்ணும் ஓடுகளும் குப்பைகளும், எடுப்பித்து, திருநடைமாளிகை உமிமண்ணு மெடுத்துப் புறம்பே போடுவித்து, திருநடைமாளிகையும் கட்டுவித்து, ஆயிரக்கால் திருமண்டபத்திலொழுங்கையில் மேடையும் திருமண்டபத்துமுன்னில் மண்ணுமெடுப்பித்து, வெளியழகியானில் மண்ணும் அகளங்கன் திருவீதித் திருமதிளுக்குட்பட்ட மண்ணுமெடுப்பித்துச் செப்பணிடு வித்தும், ஒட்டியன் கலகத்துக்குப்பின்பு, அகளங்கன் திருமதிள் சரிந்துபோகையில் அந்தச் சரிவைக் கட்டுவித்தும், அணியரங்கன் திருமுற்றத்தில் ஆக்நேய பாகுத்திலே திருவூஞ்சல் மண்டபம் நேர்த்தியாகக் கட்டு வித்துத் திருநாள் நடப்பித்தும், திவ்யவிமானமும் வாஹனங் களும் ஸ்வர்ணமாகப் பூசுவித்தும், ஸந்நிதியிலே அநேக திருவாபுரணங்களும் அநேக உபகரணங்களும் பண்ணு வித்தும், விட்டலேஸ்வரன்கோயில் ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணிப் பரக்கக் கட்டுவித்தும், இந்தப்படி திருத்தோப்பு களும் பலவகையில் கைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையில்; பெருமாள் உகந்தருளி, “குலசேகரப்பெருமாள்” என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளினார்.

அதுமுதலாக உடையவர் கல்பித்த தேஸாந்தரி ஏகாங்கிகளிலே கந்தாடை ராமாநுஜன் அதீநமாகப்பட்டமும், ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயரைப்போலே, மடமும், ஸ்ரீரங்கராஜர் திருவாராதமும், தேஸாந்தரி வைராகிகளுக்கு முத்ரை பேரடுகிறதும், கோவிலிலே ப்ரஸாத பணியாராதி,

மடவரிசையாகப் பெற்றும் நடந்துவருகிறது. இவர் ராயருடைய தமயனாகையாலே, குல்லாவும், அதின்மேலே வைராக்ஷயவேஷத்துக்குத் தகுதியாக ஸிரோவேஷடியும் கட்டினபடியாலே அந்த அதீதத்துக்கு வந்தவர்கள் அப்படி கட்டுகிறதாக நடக்கிறது.

இவர், கோட்டை சாமந்தனார் சென்றப்பநாயக்கருள் எிட்டார் குத்தகை கொண்டுநின்றதாய், கோனேரிராஜா அநுபுவித்ததும் பல்லும் ஒத்திப்பிடித்து அநுபுவித்ததுமான ஊர்களை ஸ்ரீபுண்டரத்திலே சேர்த்த க்ராமங்கள் அறுபத்தொன்று.

தேவதூயம் ராயரதீநமானது

பூர்வம் சேர சோழ பாண்டிய மண்டலங்களுக்கு ஒரு ப்ரபுவாயிருந்த நாளிலும், அதின்பின்பு மூன்று மண்டலத்துக்கும் மூன்றுபேர் ராஜாக்கள் ஆளுங்காலத்திலும், ஒரு படியாகத்தானே, ஸகாப்தும் ஆயிரத்திருநூற்று நாற்பத்தொன்பதில் அக்ஷய வருஷம் வரைக்கும் ராஜாக்கள் தேவதூய ப்ரஹ்மதூயங்களை ஆளாமற்படிக்கு ப்ரஹ்மணரதீநமாகத்தானே நடக்க; அதிலே நடக்கிற ந்யாயாந்யாயங்களை மாத்ரம் விசாரித்து நிக்ரஹங்களைப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதின்பின்பு, துலுக்கர் வந்து தேவதூய ப்ரஹ்மதூயங்களை அழித்து, பெருமானும் தங்கு வேட்டையாக ஆராமங்களிலே எழுந்தருளி, ஸகாப்தும் ஆயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றுமூன்றில் பரீதாபி வருஷம் வைகாசி-மீ பதினேழாந்தேதியிலே திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளினபின்பு, இம்மண்டலங்களெல்லாம் நரபதியான ராயரதீநமானபடியினாலே, தேவதூயமான திருவிடையாட்டங்களை, ராயரும் ராயமநுஷ்யரான பல துர்க்காதிபதிகளும் உதுகதாரா பூர்வகமாக க்ராமங்களை தூநம்பண்ணி, கோயிலுக்குத் தங்கள் மநுஷ்யராக மணியமும் ஸம்ப்ரதியும் கட்டளையிட்டு, அரண்மனைச் சீர்மையோடொத்ததாக ஆண்டுகொண்டிருந்தார்கள்.

உடையவர் கல்பித்த கட்டுக்கொலைந்தது

ஆனபடியினாலே, உடையவர் கல்பித்த கட்டுக் கொலைந்து; ராயர் முதுரையாக, செங்கோலதிகாரி ஒருத்தரும், கொறட்டுப்பாரபத்தியக்காரர் ஒருத்தரும், ஸ்த்தூலத்தில் பெரியவராக ஸ்ரீரங்கநாராயணஜீயர் ஒருத்தரும், காலவிசேஷத்திலே இளங்கேள்வி என்று உத்தமநம்பியும்; ராயர்முதுரை என்று சக்ரராயர் ஒருத்தரும், தேசாந்தரிமுதுரை என்று கந்தாடை ராமாநுஜனும், இப்படி அதிகாரிகளும் பல முகங்களாய் ஸ்த்தூலத்திலே உடையவர் கல்பித்த பத்துக்கொத்து பூராஹ்மணபரிகரங்களிலேயும் பூஹுமுகங்களாய், ஓரொரு கொத்தில் கைங்கர்யங்களைப் பலவிதமாகக் கொத்திலே சேராமல் ஸ்ரீபுண்டாரத்திலேவிட்டு, இப்படி பலவிதமாக, உடையவர் கல்பித்த கொத்தும் மரியாதையும் அழிந்து, பெருமாள் தாமே ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர முகத்தாலே அருளிச்செய்த ஸாஸ்திரமர்யாதைப்படியே உடையவர் கல்பித்த வரிசை குலைந்து, ஸ்வதந்திரமாக ஸாஸ்திரவிருத்தமாய் ஆசார்யபுருஷ பூஹுமாநங்களும், இவ்வனைத்துக் கொத்துப் பரிகரங்களும் ஸ்த்தூல ஸமயவிபாகமும், இதுக்குண்டான பேறுகளும், இது முதலானதுகளெல்லாம் நலமாக நடத்திக்கொண்டார்கள்.

நம்பெருமாள் கோயிலிலேயே எழுந்தருளியிருந்தது

ஸகாப்தம் ஆயிரத்துமுந்நூற்று நூற்பத்தேழில் மணவாளமஹாமுனி எழுந்தருளி நம்பெருமானை மங்குளா ஸாஸநம் பண்ணினது முதலாக, பெருமாள் பூபாலராயனை விட்டுச் சலியாமல் எழுந்தருளியிருந்தார்.

விசுவநாதநாயக்கரைக்கொண்டு, நரஸிம்ஹாசார்யர் பண்ணின கைங்கர்யம்

ஸகாப்தம் ஆயிரத்துநானூற்றிருபதுக்குமேல், மதுரை திருச்சிராப்பள்ளி விசுவநாதநாயக்கன் அதீதமாய், கோ—13

அவரைக்கொண்டு வா தூலதேசிகர் குமாரர் நரஸிம்ஹா சார்யர் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்தது:—தங்கபஞ்சபாத்ர வட்டில், கலசப்பாணை, திருப்படிக்கம், ஸ்ஹஸ்ரதாரை தட்டு, சில திருவாபுரணங்களும் செய்வித்து; பன்னீராயிரம் திருமுடிக்குறையிலே ஸ்ரீரங்கராஜநாதன் அநுபூவித்த கொவணவர் வரிசைகளும் ஸ்ரீபுண்டூரஞ் சேர்ந்திருந்த தைத் தாம் லபித்து, ஸ்வாமிக்கு அநேக கைங்கர்யங்களையும் நடப்பித்து, மூன்றுலக்ஷம் பொன் கைங்கர்யம் செய்வித்தார்.

அக்காலத்திலே, பெருமாள் புறப்பட்டருளி, ஸேனை முதலியார் ஸந்நிதி, வாசலிலே திரும்பி, ஸேனைமுதலியாருக்குத் திருமாலேஸாதித்து கொவணவர் வரிசையான திருமாலையை முதலியாண்டான் வம்ஸ்யரான குமார நரஸிம்ஹாசார்யருக்கு ஸாதித்து, ஆசார்யபுருஷர்கள் திருவோலக்கத்துக்குப் பெரியநம்பி கந்தாடையண்ணன் க்ரமத்திலே நடந்தது. ஸ்த்தூநவட்டிலிலே ஜீயர் பூட்டர் வா தூலதேசிகர் முறைவீதத்திலே தீர்த்துஸட்கோப மரியாதைகள் நடந்தது. பூட்டருக்கு, திருவாராதநகாலத் திலே தீர்த்தும் நடந்தது ப்ராமாணிகம். வா தூலதேசிகருக்கு ஸ்ரீகார்யதீர்த்தும் நடந்தது ப்ராமாணிகம். பெரிய நம்பி முதல் திருவோலக்கத்துக்கு ஸமயவட்டில்தீர்த்தும் நடந்தது ப்ராமாணிகம்.

க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்

ஸகா பூத்ரம் ஆயிரத்துநானூற்று நூற்பத்தேழில் க்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் துரைத்தனத்தில் ஸ்வாமிக்கு அநேகம் திருவாபுரணம் ஸமர் பித்து, தன் பேருக்குத் தென்திருக் காவேரிக் கரையிலே டித்துறையும் மண்டபமும் கட்டி, குமார நரஸிம்ஹ வா தூலதேசிகரைக்கொண்டு ஸ்வாமிக்கு அனைத்தழகும் கண்டருளப் பண்ணுவித்தார்.

குமாரக்ருஷ்ணப்பநாயக்கர் கைங்கர்யம்

பின்பு, குமார க்ருஷ்ணப்பநாயக்கரும் ராஜ்யம் பண்ணு கையில், ஸ்வாமிக்கு ரத்நாங்கி, ரத்நகிரீடம் முதலானது

லக்ஷத்தைதம்பதினாயிரம் பொன் கைங்கர்யம், அந்த நரஸிம்ஹ தேவஸிகரைக்கொண்டு ஸமர்ப்பித்தார்.

உத்தமநம்பிக்கும் பட்டர் திருமலாசார்யருக்கும் உண்டான கலஹம்

ஸகாப்தம் ஆயிரத்தைநூற்றொன்றுக்குமேல் முத்து வீரப்பநாயக்கர் துரைத்தனத்தில், முன் பட்டர் ஸிஷ்யன் அழத்திவாழ்வித்தவன் என்கிற சோழியன் கோயிலிலே காணிமுத்யரையும் உடையனாய், அபுத்ரபத்நீகனாய், காணி முத்யரைகள் மேலே பட்டர்கையிலே கடன்பட்டு கால தூர்மமடைந்தபின்பு, அவன் பெண் சீரங்கநாயச்சியார் அபுத்ரவிதந்துவாய், தன் காணிகளைத் திருமாளிகைக்குக் கொடுக்கவிருக்கிறவனே, உத்தமநம்பி அநுஸரித்து மித்ர பேதம் பண்ணி, தனக்கு ஒருபெண்ணும் ஒருபிள்ளையும் இருக்கிறதை ரஹஸ்யமாக ஸ்வீகாரம் பண்ணுவிக்க; இதறிந்து பட்டர் மருஷ்யர்கள் அவனே அழைக்கவருகையில், அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, அவள் காணிகளையும் லபித்து, பட்டர் கையிலே முத்யரை அகப்பட்டுப்போனபடியினாலே வேறே கருடமுத்யரைபண்ணிக் கோயிலிலே போடுகையில்; பட்டர் திருமலாசார்யரும் அந்த முத்யரையைப் போடுவர்; ஒருத்தருக்கொருத்தர் கலஹமுண்டாய், உத்தமநம்பி முத்து வீரப்பநாயக்கரைக் கண்டு திருமலாசார்யரை அழைப்பித்து, வரசரிசொல்லி, அவர் முத்யரையை நிறுத்திப்போட்டார்.

சில காலத்துக்குப் பின்பு, த்ரிசிரபுரத்தின்மேலே ராயர் படையெடுத்து வருகையில், துரை, திருமலாசார்யரை அழைத்து, ஸ்வாமி ஸொத்தெல்லாம் தன் அதீநத்துக்குக் கோட்டையிலே சேர்க்கச்சொல்ல; பட்டர் திருமலாசார்யரும், 'நாம் ஸமயம் கூட்டி வந்தபேருக்கு ஸ்வாதீநமாகாமல் ஸத்தூலத்தை நிர்வஹித்து, பின்பு உம் வசம் பண்ணுகிறோம்' என்று ப்ரமாணம்பண்ணி, ஸத்தூலத்தில் வந்து, அநேக த்ரித்யுண்ட காஷாயங்கள் ஸேகரித்து ராமாநுஜகத்தியுடன் அநேகம்பேருக்கு ஸந்யாஸி வேஷமாகவும் ஏகாங்கிகளு

மாகப் பண்ணி, கொம்மைக்கு ஒருத்தர் விழுக்காடுவைத்து, 'ஸ்ரீமத்ரங்கும் மஹத்தாம' என்று கூப்பிடச்சொல்ல; தோகூரிலே ராயர் படையிறங்கி, இது அறிந்து, ராயர் உத்தரவின்படி ரகுநாதநாயக்கரும் ஒரு அடப்பக்காரனுமாய் உள்ளேவந்து ஸ்வாமியை ஸேவிக்க; திருமலாசார்யரும், "உமக்கு ஜயம் வந்தாப்போலே ஸ்த்தலம் உம் வசம் பண்ணுகிறோம்" என்று விநயவாக்கினாலே ரஞ்ஜிப்பிக்க; அவன் ஸந்துஷ்டனாய்ப் போனான்.

அந்த ஸமயத்திலே, உத்தமநம்பி, பட்டர் ராயருக்கு எழுதினதாக ஒரு தப்போலையை முத்துவீரப்பநாயக்கருக்குக் கொடுக்க; அவனும், நமக்கு "ஹிதராயிருக்கிறவர் த்ரோஹம் பண்ணுவரோ?" என்று ஸம்ஸயப்பட; "அந்த ரகுநாதநாயக்கரைப்போலே நீரும் வந்தால் நாம் பிடித்துத் தருகிறோம்" என்று சொல்ல; அந்தப்படி ஸ்வாமியை ஸேவிக்க; உத்தமநம்பியும் அண்ணனண்டையிலே வந்து "பட்டர் மேலே தோஷங்களை துரைக்குச் சொல்லவேணும்" என்று கேட்கையில்; அவர் அஸம்மதராகையாலே, மிகவும் நிர்ப்பந்தித்து, "உத்தமநம்பி சொன்னது ஸரி" என்று சொல்லச்சொல்லி ஸம்மதிபண்ணுகையில்; துரையை அழைத்துவந்து, அண்ணங்காரை துரை கேட்கையில், அவரும் அப்படி சொன்னதினாலே துரைக்கு மனஸ்ஸிலே பட்டு, வாசலிலே பட்டரைப் புரஸ்கரியாமல், வெளியிலே போய் ராயரை ஸமாதானம்பண்ணி அனுப்பி, தண்டு போகையில்; உத்தமநம்பி, "பட்டர்கையில் லக்ஷாந்தரம் அறுவிட்டுத் தருகிறோம், அவர் ஸிஷ்யன் கத்திவால் நாயக்கனைக்கொண்டு ஆகவேணும்" என்று உபாயம் சொல்ல; துரையும் அவனையழைத்து, "ஒரு காரியம் அகத்தியமாய்ப் பண்ணித்தரவேணும்" என்று கேட்க; அவனும், "உங்களுக்கு த்ரோஹம் பண்ணுகிறதில்லை, தாய்தலையைக் கொண்டு வரச் சொன்னாலும் கொண்டு வருகிறேன்" என்ன; திருமலாசார்யரைக் கொண்டு வரச் சொல்ல; "ஆகட்டும்" என்று, அநேக ஜட்டிகளையும்

ஆனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுவந்து, “ஸ்ரீஷ்யன் வருகி
றேன்” என்று ஐயங்காருக்குச் சொல்லியனுப்பிவைக்க;
அவரும், உரளே அழைத்துவரச் சொல்லி, பரஸ்பரம்
ப்ரீதர்களாகவிருக்கையில்; ஒரு ஸமயத்தை உத்தமநம்பி
நாயக்கருக்குச் சொல்ல; அந்தவேளையில், நாயக்கரும்
பெருமானே ஸேவித்து, பூட்டர் வாசலிலே வர; பூட்டரைக்
கண்டு ஸேவித்து; வாசலிலே தனித்துநிற்கிற பூட்டரை
ஆனையைப் படுக்கவைத்து, க்ருதஸங்கேதர்களான மல்ல
ரைக்கொண்டு, பூட்டரை ஆனைமேலே பிடித்துப்போட்டுக்
கொண்டு, துரை உத்தரவின்மேலே துர்க்குத்திலே ஆறு
மாஸம் போட்டு, உத்தமநம்பியைக்கொண்டு வீடு கொள்ளை
யிட்டு, மநுஷ்யர்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, அவரதீநத்தை
ஸ்ரீரங்கும் தாதாசார்யருக்கு அதீநம் பண்ணிப்போட்டான்.
அவர் குஞ்சுகுழந்தைகளும் துறையுருக்குப் போனார்கள்.

அவ்விடத்து ரெட்டி இருபதினாயிரம் பொன் அரண்
மனைக்குக் கொடுத்து, அவரை விடுவித்து, துறையூர் சீமை
யிலே ஏழுவருஷம் வைத்துக்கொண்டிருக்கையில்; அந்த
துரைக்குப்பின்பு திருமலை செளரி ராஜ்யம் பண்ணுகையில்,
அந்த பூட்டர் அவரை அநுஸரித்து; “இந்த அநர்த்த
மெல்லாம் உம்முடைய பெரியவர்கள், உத்தமநம்பி
அண்ணங்கார் இவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு நம்மை
இப்படி பண்ணினார்கள்” என்று சொல்லுகையில்; துரை
யும், பூட்டரை உபசாரோத்திகளினாலே ஸமிப்பித்து
பூஹுமானம் பண்ணி, அவரதீநமாயாதைகளை யதூப்ர
காரம் கொடுத்தனுப்ப; உத்தமநம்பியும், பூர்வதேவஷ
பீதனாய், அவரை ஸ்நேஹித்திருக்கையில். சிலநாள்க்குப்
பின்பு, துரை துர்ப்புத்தியாலே தம்முடைய ஆசார்யரான
ப்ரணதார்த்திஹர வாதூலதேஸிகரை அதிக்ரமித்து;
அவரை தேஸாந்தரம் போம்படிபண்ணி, ஸவ்யதீக்ஷையில்
பூண்டூரம் மநுஷ்யன் அய்யகனையனிடத்தில் ஸ்ரீஷ்யனாய்,
முன் ஆசார்ய ஜ்ஞாதிகளென்கிற அபிமானமும் அண்ணங்

காரிடத்தில் தப்பினதுக்கு ஸ்த்தலத்திலே செங்கோல் கொடாததினாலே த்வேஷம் பிறந்து, அர்த்தசையினாலே பட்டரைக் கைப்பிடித்து, “உமக்கு ஸ்த்தலத்திலே விரோதி யார்? அர்த்தவான்களார்? காரியக்காரர் ஆர்?” என்று கேட்க; “அண்ணங்காரும், உத்தமநம்பியும்” என்று சொல்ல; “அவர்களுக்கு புத்தி, சொல்லுகிறோம்” என்று ஒருக்கால் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு வந்தான்.

x கோயிலொழுது ஸம்பூர்ணம்

x 1888-ம் ஆண்டு பதிப்பில் ‘கோயிலொழுது முதல் பாகம் ஸம்பூர்ணம்’ என்று உள்ளது

ஸ்ரீகுதலியாண்டான்

Srirangam is one of the holiest of Vaishnava temples in South India. Sanctified by traditions, legends and associated with the names of Vaishnava saints and acharyas, the Srirangam temple occupies an important place in the galaxy of South Indian shrines. With an enormous temple complex occupying sizeable part of the town with numerous axial and peristylar adjuncts, all enclosed by a series of imposing walls which are again crowned by huge towers dominating the landscape, the present Srirangam is indeed a veritable temple city. Though most parts of this temple belong to the late Chola and Vijayanagar periods, there are also earlier edifices so much so that it is possible to trace much of the history of South Indian architecture by a detailed study of this temple.

The Srirangam temple has nearly 664 inscriptions, both stone and copper plate. Most of the stone inscriptions are found on the walls of the temple. They have been briefly reported in the *Annual Epigraphical Reports*, while the complete texts of some have been published in the volumes entitled *South Indian Inscriptions*.

The earliest of the lithic records takes us back, on grounds of their palaeography, to the early Chola Kings Rajakesarivarman (Aditya I) and Parakesari varman (Parantaka I). It is noteworthy that we do not find here any records of the powerful Pallavas who preceded them although some of them like Simhavishnu are said to have been devout worshippers of Vishnu, and Gunabhara, identified with Mahendravarman who has left to posterity in the rock-out cave of the Fort-Rock at Trichy the masterly panel of Vishnu depicted in the form of Anantasayin.